

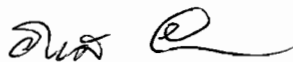
สภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

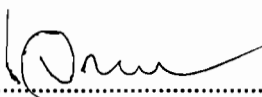
จารุกร จรดล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ธันวาคม 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา

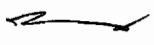
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ จารุกร จรคด ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นำวี)

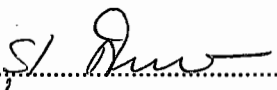

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ชารี มณีศรี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นำวี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติยานุสันต์)

คณะศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ ๑ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2558

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ได้ด้วยความเมตตา กรุณาอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นำวี อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวาง ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.ประชุม รอดประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ ดร.สมพงษ์ ปิ่นหูน นางสาวอุษณีย์ วัฒนพันธ์ และ นายนพพร พิพิธจันทร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ยังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้อำนวยการ โรงเรียน ครูผู้สอน วิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนพันเอก หญิง ภาณี ฤกษ์เย็น และพันโท หญิง ดร.อภิญา อินทรรัตน์ ผู้ให้คำปรึกษา คำแนะนำที่ดีมาโดยตลอด ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ นาวาอากาศเอก สุชน คุณแม่ นาวาอากาศโท หญิง นฤมล จรดล และพี่น้องทุก ๆ ท่านที่เป็นกำลังใจ คอยส่งเสริมและสนับสนุนผู้วิจัยมาตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแก่แด่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จ ตราบเท่าทุกวันนี้

จารุกร จรดล

56990030: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: สภาพ/ ปัญหา/ แนวทางการพัฒนา/ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน/ โรงเรียนมัธยมศึกษา/ จังหวัดนนทบุรี/ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

จารุกร จรดล: สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 (SITUATIONS, PROBLEMS AND GUIDED DEVELOPMENT OF TEACHING AND LEARNING OF CHINESE LANGUAGE OF SECONDARY SCHOOLS IN NONTHABURI PROVINCE UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ภารดี อนันต์นำวี, กศ.ค., เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม, ก.ค. 181 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ สภาพ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน จำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอน ประสบการณ์ทำงาน ระดับการจัดการศึกษาและขนาดของโรงเรียน และศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนจำนวน 92 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Sheffe's test การทดสอบค่าที (*t-test*) การหาความถี่ การหาหน้าหนักคะแนน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน จำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอน และระดับการจัดการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำแนกตามประสบการณ์ทำงานของครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ทั้ง 4 ด้าน 1) ควรบูรณาการหลักสูตรภาษาจีนให้สอดคล้องกับบริบทโรงเรียน และท้องถิ่น 2) ควรจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความแตกต่างของผู้เรียน 3) ควรส่งเสริมให้ใช้สื่อการสอนที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย และ 4) ควรให้ครูมีการศึกษาและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

56990030: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION; M.ED. (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: SITUATIONS/ PROBLEMS/ GUIDED DEVELOPMENT OF TEACHING/ LEARNING OF CHINESE LANGUAGE/ HIGH SCHOOLS EDUCATION IN NONTHABURI PROVINCE/ SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3

JARUKORN JORADOL: SITUATIONS, PROBLEMS AND GUIDED DEVELOPMENT OF TEACHING AND LEARNING OF CHINESE LANGUAGE OF SECONDARY SCHOOLS IN NONTHABURI PROVINCE UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3. ADVISORY COMMITTEE: PARADEE ANANNAWEE. Ed.D., CHAROENWIT SOMPONGTAM. Ph.D., 181 P. 2015.

The purposes of this research were to study and compare the situation and problems in teaching and learning of Chinese by nationality of teachers, working experience, level of education, and the school size and to study Chinese teaching and learning of secondary schools of Nonthaburi province under the Secondary Educational Service Area Office 3. The samples consisted of 92 Chinese teachers and the research instruments used for the study were rating – scale questionnaires and interviews. The Statistics used for data analysis included Mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, frequency, point weighting and content analysis. The findings were as follows:

1. The situations of Chinese teaching and learning of secondary schools of Nonthaburi province under the Secondary Education Service Area Office 3 as a whole and each aspects were at a high level.
2. The problems of Chinese teaching and learning of secondary schools of Nonthaburi province under the Secondary Education Service Area Office 3 as a whole and each aspects were at a low level.
3. Comparing of situations and, problems of Chinese teaching and learning of secondary schools of Nonthaburi province under the Secondary Education Service Area Office 3 by nationality of teacher. And levels of education overall, and the difference is not statistically significant. The experience of teachers, the difference was statistically significant at the .05 level. And Compare schools size the difference was statistically significant at the .05 level.
4. Guidelines for Development of Teaching and learning of secondary schools of Nonthaburi province under the Secondary Education Service Area Office 3 were as follows 1) Chinese curriculum should be integrated as the context of the schools and local area and teachers should be encouraged to create a learning environment for the students to facilitate new knowledge. 2) Teaching and learning management should meet different needs and learning styles of students 3) Teachers should be encouraged to use creative medias and variety of teaching materials to enhance learning and 4) Quality of measurement and evaluation tools should be studied and analyzed.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
คำถามของการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
สภาพการจัดการศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3	12
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	14
การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย	19
การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา.....	23
ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	50
การสัมภาษณ์.....	52
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	60
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	65
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	73

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	73
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	74
การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ	75
การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	78
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	79
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	81
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	130
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	130
อภิปรายผล	133
ข้อเสนอแนะ	145
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	147
บรรณานุกรม	148
ภาคผนวก	157
ภาคผนวก ก	158
ภาคผนวก ข	162
ภาคผนวก ค	176
ภาคผนวก ง	179
ประวัติย่อของผู้วิจัย	181

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
2-1	บทบาททางสังคมของภาษาจีนที่ถูกกำหนดโดยนโยบายของรัฐ	21
2-2	หน้าที่ของผู้บริหารและผู้สอนต่อการใช้หลักสูตร	29
2-3	การเปรียบเทียบการสอบแบบดั้งเดิมและการสอบแบบสร้างสรรค์ความรู้.....	33
3-1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูผู้สอนวิชาภาษาจีน ของ โรงเรียน มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามขนาด ของโรงเรียน	74
4-1	ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอนวิชาภาษาจีน จำแนกตามสัญชาติ ประสบการณ์ทำงาน ระดับการจัดการศึกษาและขนาดของโรงเรียน	82
4-2	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพ การจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน	84
4-3	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของสภาพการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านหลักสูตร	84
4-4	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของสภาพการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน	86
4-5	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของสภาพการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านสื่อการเรียนการสอน	87
4-6	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของสภาพการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการวัดและประเมินผล	89
4-7	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของสภาพ การจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามสัญชาติของ ครูผู้สอน	90

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-8 การเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตาม สัญชาติของครูผู้สอน	91
4-9 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของสภาพการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามประเภท ทำงาน	92
4-10 การเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตาม ประเภทการทำงานของครูผู้สอน	93
4-11 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียน การสอน วิชาภาษาจีน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการจัด การศึกษาของครูผู้สอน	94
4-12 การเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและ รายด้าน จำแนกตามระดับการจัดการศึกษาของครูผู้สอน	95
4-13 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของสภาพการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามขนาดของโรงเรียน	96
4-14 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน	97
4-15 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชา ..... ภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน	98

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-16 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามขนาดของ โรงเรียน	99
4-17 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 ด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามขนาดของ โรงเรียน	100
4-18 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามขนาดของ โรงเรียน	100
4-19 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหา การจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน	101
4-20 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านหลักสูตร	102
4-21 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน	103
4-22 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านสื่อการเรียนการสอน	105
4-23 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการวัดและประเมินผล	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-24 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามสัญชาติของ ครูผู้สอน	107
4-25 เปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตาม สัญชาติของครูผู้สอน	109
4-26 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ ทำงานของครูผู้สอน	110
4-27 การเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานของครูผู้สอน	111
4-28 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามระดับการจัด การศึกษาของครูผู้สอน	112
4-29 การเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการจัดการศึกษาของครูผู้สอน	113
4-30 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามขนาดของ โรงเรียน	114

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-31 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามขนาด โรงเรียน	115
4-32 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน	116
4-33 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 ด้านหลักสูตร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	117
4-34 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกขนาดของโรงเรียน	118
4-35 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน .	118
4-36 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	119
ค-1 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพ การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 3	177
ค-2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 3	178

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2-1 กรวยประสบการณ์ของ Edgar	39

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) มุ่งเน้นการพัฒนาคนทุกช่วงวัย ให้เข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักแนวคิดการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติ ได้แก่ สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและการเมืองอย่างสมดุล ตลอดจนการศึกษา ส่งเสริมให้คนไทยมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 อันนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสอดคล้องต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงในปี พ.ศ. 2558 เข้าสู่กระแสสังคมโลกอาเซียน โดยประเทศไทยเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่เวทีประชาคมอาเซียน ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ควบคู่กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหลัก รวมทั้งการเรียนรู้ภาษาสากลอื่นและภาษาประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเข้าถึงการเรียนรู้วัฒนธรรมตลอดจนสร้างความเข้าใจในวิถีชีวิตของคนในกลุ่มประเทศอาเซียน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554, หน้า 39- 46)

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีในวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ และถือเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะนำไปสู่วิทยาการทุกแขนง การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ จึงถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาของชาติทุกระดับ การเรียนภาษาต่างประเทศ นับเป็นความสำคัญของการจัดการศึกษาของประเทศไทย โดยกำหนดไว้ในกลุ่มภาษาที่ 2 ซึ่งนักเรียนทุกคนควรมี ทักษะด้านภาษาที่กำหนดให้เรียน เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส หรือ ภาษาจีน ในประเทศไทยมีการติดต่อทางการค้ากับประเทศจีนมานานตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะพระบรมวงศานุวงศ์ ของไทยทุกพระองค์ให้ความสำคัญกับภาษาจีนเป็นอย่างมาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงศึกษาภาษาจีนมามากกว่า 25 ปี ทำให้ได้รับความเคารพเทิดทูนจากประชาชนชาวจีนเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงทำให้เกิดความร่วมมือและพัฒนาการสอนภาษาจีน ระหว่างประเทศไทยกับจีนเป็นไปอย่างราบรื่น (Pagli, 2550, อ้างถึงใน ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551, หน้า 19- 20)

สำหรับการเรียนรู้ภาษาจีนที่คืบหน้า ผู้เรียนต้องมีการฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนการสอนของครูที่เหมาะสม สอดคล้องธรรมชาติและลักษณะวิชา จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการสอนให้นักเรียน มีความรู้เรื่องคำศัพท์จะทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้ดียิ่งขึ้น จากการศึกษาด้านทฤษฎี การเรียนรู้จะพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง จะช่วย กระตุ้นการเรียนรู้ให้กับนักเรียนสามารถเรียนได้อย่างเป็นระบบซึ่ง ปรานี อ่อนศรี (2552, หน้า 41, 76-77) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย ตระหนักว่าผู้เรียน แต่ละคนมีความพร้อมทางการเรียนไม่เท่ากันเสมอไป จะต้องผนวกเอาความรู้และการปฏิบัติรวมทั้ง สุขภาพกายและใจ (การกินอาหารที่ดี การออกกำลังกายและการผ่อนคลายความเครียด) เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน พยายามทำให้บทเรียนและกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนจะส่งเสริมให้นักเรียนและครูมีทัศนคติในทางบวกเกี่ยวกับการเรียนการสอน สนับสนุนให้นักเรียนตระหนักในเรื่องอารมณ์และความรู้สึกของพวกเขา และตระหนักว่าอารมณ์มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ ครูที่มีอารมณ์ดีและอารมณ์ขันจะสร้างบรรยากาศ การเรียนรู้ที่ดี และอย่าพยายามสอนข้อมูลเป็นเรื่อง ๆ โดยไม่เชื่อมโยงกับบริบทใหญ่ การสอน แบบแยกส่วนทำให้เรียนรู้เข้าใจยาก ควรออกแบบกิจกรรมที่ทำให้สมองทั้งสองซีกมีปฏิสัมพันธ์กัน และสื่อสารถึงกันและกัน ควรวางสื่อการเรียนรู้ไว้รอบห้อง เพื่อให้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทางอ้อม และตระหนักว่าความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอนของครู จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า ของสิ่งที่กำลังเรียน นอกจากนี้ การใช้เทคนิคการจูงใจเพื่อกระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ อย่างกระตือรือร้นของบุคคล ผ่านการสะท้อนกลับและการรู้จักความคิดของตนเอง (Metacognition) จะช่วยให้นักเรียนได้สำรวจการเรียนรู้ของตนเอง อย่างมีจิตสำนึก การสอนข้อมูล และทักษะโดยไม่สัมพันธ์กับประสบการณ์ก่อนหน้านี้ของผู้เรียน และบังคับให้ผู้เรียนต้องพึ่งพา การจำแบบท่องจำ จะทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผล ดังนั้นการใช้ยุทธศาสตร์การสอน เพื่อเร้า ความสนใจของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามความถนัดของตนเอง ทั้งด้านการฟัง การจินตนาการเป็นภาพและอารมณ์ จึงคาดหมายได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนจะบรรลุตาม วัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนด้วยหลักดังกล่าว จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในภาษาต่างประเทศผู้เรียนจะต้องเรียนรู้โครงสร้างและคำศัพท์ตลอดจน วัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ อย่างถ่องแท้ จึงจะทำให้เข้าใจยิ่งขึ้น ในประเทศไทยถึงแม้ว่าภาษาจีน จะมีการเรียนการสอนมานานหลายปีแล้ว แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะใน ระดับประถม-มัธยมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาในระดับต้น และเป็นวัยที่ต้องการพัฒนาการของสมอง ในการจดจำ จึงควรได้รับการพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอน โดยพบว่าอาจารย์ส่วนมากมี

แนวทางในการสอนโดยเน้นการท่องจำและเน้นวิชาการเพียงอย่างเดียว ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติ สอนให้ผู้เรียนคิดหาวิธีการสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองจะทำให้ นักเรียนเกิดความสนใจและมีแรงจูงใจต่อการเรียนการสอน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

หลักสูตรภาษาจีนในไทยแม้จะได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก แต่ยังพบปัญหาสำคัญหลายประการ ดังที่งานสัมมนาเรื่อง “ปัญหาการเรียนภาษาจีนในประเทศไทย” ได้สรุปว่า หลักสูตรภาษาจีนในไทย ภาครัฐยังไม่ได้ให้การสนับสนุนอย่างเอาใจจริงเอาจึงให้สอดคล้องกับสภาพการเมือง เศรษฐกิจ และสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะหลักสูตรที่ขาดความต่อเนื่องในแต่ละระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตลอดจนอุดมศึกษา มักจะเริ่มสอนที่หลักสูตรระดับพื้นฐานเหมือนกัน ทั้งที่เด็กแต่ละคนมีศักยภาพแตกต่างกัน จึงเกิดปัญหาบัณฑิตที่จบหลักสูตรยังมีความรู้ไม่มากพอ สำหรับการสอนวิชาภาษาจีน ยังไม่มีการผลิตบุคลากรได้มากพอ ตรงตามสัดส่วนของผู้เรียน ส่วนใหญ่มาจากต่างประเทศตามโครงการแลกเปลี่ยนต่าง ๆ ที่มักไม่ได้จบด้านครุศาสตร์มาโดยตรง และไม่มีความรู้วิชาชีพครู ทำให้ไม่มีประสบการณ์และเทคนิคการสอน (ก๋อศักดิ์ ธรรมเจริญกิจ, 2550)

สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 มีทั้งสิ้นจำนวน 18 โรงเรียน เริ่มมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนเป็นรายวิชาเพิ่มเติม พบว่า ปัจจุบันสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี ยังไม่มีแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เป็นระบบ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีระดับความรู้พื้นฐานทางภาษาจีนที่แตกต่างกัน ระบบการวัดและประเมินผลไม่สอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียน ส่งผลต่อทัศนคติการเรียนภาษาจีนว่าเป็นภาษาที่ยาก จำนวนผู้เรียนต่อห้องมากเกินไป ทำให้ผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอนไม่ทั่วถึง สถานศึกษาไม่มีแนวทางในการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้หลักสูตรภาษาจีนของสถานศึกษาไม่มีความต่อเนื่องและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน สถานศึกษาไม่จัดวางหลักสูตรภาษาจีนให้สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าภาษาจีนเป็นเรื่องที่ไกลตัว จำนวนวิชาภาษาจีนที่เปิดไม่มีความหลากหลายให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด และความสนใจ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกจำเจและเบื่อหน่ายในรายวิชาเดิม ๆ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3, 2557) ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารศูนย์ภาษาจีน (ชานัท เดชะสาส์วัต, สัมภาษณ์, 23 เมษายน 2557) สรุปได้ว่า สาเหตุที่การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนยังไม่พัฒนานั้น เนื่องจากด้านหลักสูตรภาษาจีนยังคงต้องอิงกับกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ จึงทำให้แต่ละโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 มีหลักสูตรภาษาจีนยังไม่เป็นมาตรฐานเหมือนกัน สำหรับด้านตำรา

เรียนภาษาจีน ยังไม่มีตำราเป็นแนวทางเดียวกัน ในด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนไม่ได้ใช้เนื้อหาที่เรียงลำดับจากง่ายไปยาก และไม่มีการพัฒนาตามลำดับชั้นเรียน เนื้อหาเหมือนกันทุกชั้นปี นอกจากนั้นผู้เรียนยังเห็นว่า อักษรภาษาจีนยากต่อการจดจำ ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ประกอบกับระยะเวลาในการเรียน เพียง 1 คาบ ต่อสัปดาห์ ผู้เรียนจึงไม่สามารถจดจำอักษรจีนได้ จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนยังไม่มีการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากผู้สอนไม่มีประสบการณ์การสอน การจัดการเรียนการสอนไม่เป็นที่หลากหลาย ส่งผลต่อบรรยากาศการจัดการเรียนการสอน โครงสร้างของหลักสูตรไม่มีความต่อเนื่องและเหมาะสมตามระดับของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนยังขาดทักษะในการใช้สื่อและผลิตสื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลยังไม่หลากหลายและไม่เป็นระบบเท่าที่ควร ทำให้ผลการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนไม่ดีเท่าที่ควร (ศิริมาศ เชนหัตถการกิจ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2557)

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิจัยสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และนำผล ไปสู่การแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหาร โรงเรียน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง นำผลวิจัยไปใช้ประกอบการพิจารณาวางแผน และปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป

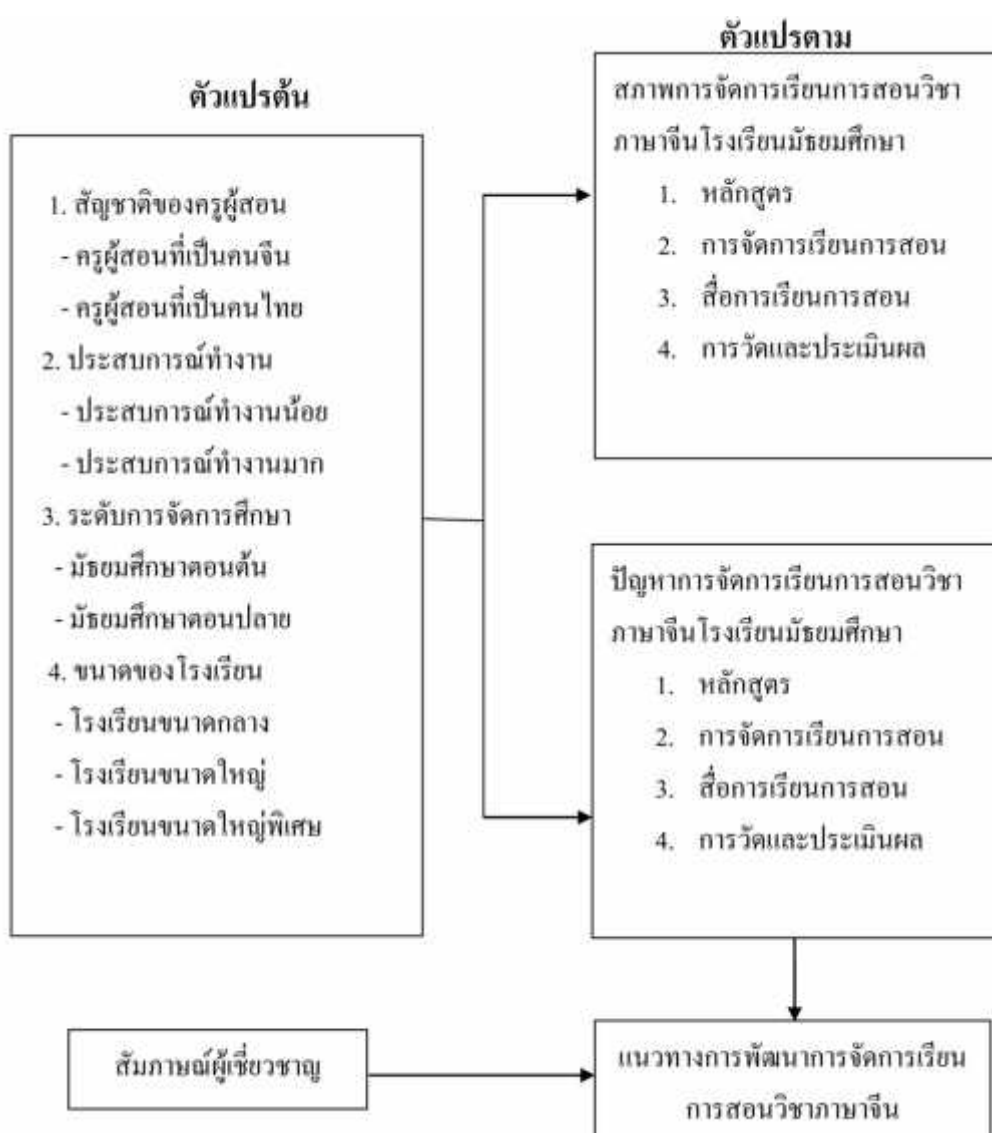
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอน ประสบการณ์ทำงาน ระดับการจัดการศึกษา และขนาดของโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย มุ่งศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 โดยผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 25-35) ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียน การสอน ด้านการวัดและประเมินผล โดยศึกษาและเปรียบเทียบตามตัวแปรสัญชาติของครูผู้สอน ประสบการณ์ทำงาน ระดับการจัดการศึกษา และขนาดของโรงเรียน ดังภาพที่ 1-1

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลให้กับครูผู้สอนภาษาจีนในชั้นมัธยมศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลให้กับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ใน 4 ด้าน ได้แก่

- 1.1 ด้านหลักสูตร
- 1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 1.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 1.4 ด้านการวัดและประเมินผล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำนวน 116 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยคำนวณหากลุ่มตัวอย่างตามตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 92 คน

2.3 ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน 3 คน, ผู้บริหารศูนย์ภาษาจีน 3 คน, ครูผู้สอนวิชาภาษาจีน 9 คน รวม 15 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

3.1.1 สัญชาติของครูผู้สอน

3.1.1.1 ครูผู้สอนที่เป็นคนจีน

3.1.1.2 ครูผู้สอนที่เป็นคนไทย

3.1.2 ประสบการณ์ทำงาน

3.1.2.1 ประสบการณ์ทำงานน้อย

3.1.2.2 ประสบการณ์ทำงานมาก

3.1.3 ระดับการจัดการศึกษา

3.1.3.1 มัธยมศึกษาตอนต้น

3.1.3.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย

3.1.4 ขนาดของโรงเรียน

3.1.4.1 โรงเรียนขนาดกลาง

3.1.4.2 โรงเรียนขนาดใหญ่

3.1.4.3 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 มี 4 ด้าน คือ

3.2.1 หลักสูตร

3.2.2 การจัดการเรียนการสอน

3.2.3 สื่อการเรียนการสอน

3.2.4 การวัดและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยกำหนดความหมายของนิยามคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน หมายถึง การปฏิบัติงานในปัจจุบันเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

1.1 หลักสูตร หมายถึง ประสิทธิภาพทั้งมวลที่โรงเรียนจัดให้ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้ มีทักษะ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ เจตคติที่ดีอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิต

1.2 การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการในการจัดการอย่างเป็นระบบที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ บรรลุตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

1.3 สื่อการเรียนการสอน หมายถึง เครื่องมือ วัสดุ หรือของจริง ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะตามมาตรฐานหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 การวัดและประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพของผู้เรียน โดยมีการกระทำอย่างเป็นระบบ มีความเชื่อมั่น เป็นกลาง และยุติธรรมด้วยเครื่องมือที่เหมาะสม และสามารถนำผลที่ได้ไปสะท้อนประสิทธิผลของกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

2. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องในการปฏิบัติและการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

3. แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนสอนภาษาจีน หมายถึง แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 ใน 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

4. ครูผู้สอนวิชาภาษาจีน หมายถึง ครูที่ปฏิบัติการสอนภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

5. สัมภาษณ์ของครูผู้สอน หมายถึง สถานะของครูผู้สอนตามกฎหมายของบุคคลที่แสดงว่า เป็นพลเมือง หรือคนในบังคับของประเทศใดประเทศหนึ่งของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

5.1 ครูผู้สอนที่เป็นคนจีน หมายถึง ครูที่ปฏิบัติการสอนภาษาจีนที่เป็นคนจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

5.2 ครูผู้สอนที่เป็นคนไทย หมายถึง ครูที่ปฏิบัติการสอนภาษาจีนที่เป็นคนไทยของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

6. ประสิทธิภาพการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ครูผู้สอนภาษาจีนได้ทำหน้าที่ในการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยแบ่งประสิทธิภาพการทำงานของครูตามระยะเวลาที่ทำการสอน ดังนี้

6.1 ประสิทธิภาพทำงานน้อย หมายถึง ครูผู้สอนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่มีระยะเวลาทำการสอนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย 5 ปี

6.2 ประสิทธิภาพทำงานมาก หมายถึง ครูผู้สอนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่มีระยะเวลาทำการสอนตั้งแต่ค่าเฉลี่ย 5 ปีขึ้นไป

7. ระดับการศึกษา หมายถึง การจัดระดับการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่จัดการเรียนการสอนภาษาจีน แบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

7.1 มัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง ระดับการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 คือ ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3

7.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง ระดับการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 คือ ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4-6

8. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง การจัดแบ่งขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 แบ่งออกเป็นโรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ โดยแบ่งตามจำนวนนักเรียน ดังนี้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3, 2557)

8.1 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 500-1,499 คน

8.2 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 1500-2,499 คน

8.3 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 2,500 คน ขึ้นไป

9. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณการจัดการศึกษาและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

10. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 หมายถึง เขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา ที่มีโรงเรียนมัธยมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนภาษาจีน ตั้งอยู่ใน จังหวัดนนทบุรี
มีจำนวน โรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสิ้น 18 โรงเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ผู้วิจัย จึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรในการวิจัย ดังนี้

1. สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3
2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
3. การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย
4. การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
  - 4.1 หลักสูตร
  - 4.2 การจัดการเรียนการสอน
  - 4.3 สื่อการเรียนการสอน
  - 4.4 การวัดและประเมินผล
5. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
6. การสัมภาษณ์
7. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

การจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ตั้งอยู่ในบริเวณโรงเรียนวัดเขมาภิตาราม เลขที่ 74/ 11 ถนนพิบูลสงคราม ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี รหัสไปรษณีย์ 11000 มีพื้นที่ครอบคลุม 2 จังหวัด ดังนี้

1. จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอลำลูกกา และอำเภอบางบัวทอง มีหน้าที่รับผิดชอบดูแล โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดจำนวนทั้งสิ้น 18 โรงเรียน

2. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย 16 อำเภอ ได้แก่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา อำเภอภาชี อำเภอบางบาล อำเภอวังน้อย อำเภอมหาราช อำเภอบางปะอิน อำเภอบางไทร อำเภอท่าเรือ อำเภอลาดบัวหลวง อำเภอบางซ้าย อำเภอผักไห่ อำเภอบางบาล อำเภอนครหลวง อำเภอเสนา อำเภอบางปะหัน และอำเภอบ้านแพรก มีหน้าที่รับผิดชอบดูแล โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัด จำนวนทั้งสิ้น 29 โรงเรียน

ทั้งนี้ในเขตสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ได้แบ่งขนาดของโรงเรียนตามสรุปข้อมูลพื้นฐานภาพรวมของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ตามขนาดของโรงเรียนดังนี้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3, 2557)

1. โรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 500 คน
2. โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียน 500-1,499 คน
3. โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียน 1,500-2,499 คน
4. โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวนนักเรียน 2,500 คนขึ้นไป

ในที่นี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะ โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษในเขตจังหวัดนนทบุรีเท่านั้น เนื่องจากมีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนในโรงเรียน

การจัดการศึกษาของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

วิสัยทัศน์และพันธกิจ ดังนี้

วิสัยทัศน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เป็นองค์กรการบริหารจัดการ การศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสู่สากล

พันธกิจ พัฒนาและส่งเสริมสนับสนุน ให้สถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีวินัย มีจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น มีทักษะอาชีพ และมีความสามารถตาม มาตรฐานสู่สากล

เป้าประสงค์

1. สถานศึกษามีการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล และพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทักษะอาชีพ และพัฒนาผู้สากล
3. ประชากรวัยเรียนได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปี อย่างทั่วถึง และได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ
4. ครู และบุคลากรทางการศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารับรองงานได้ตามมาตรฐาน โดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

กลยุทธ์

1. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตร และส่งเสริมความสามารถ ทางเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้
2. ปลูกฝังคุณธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทย และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และห่างไกลยาเสพติด
3. ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุมผู้เรียน ให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ และลดอัตราการออกกลางคันให้เป็นศูนย์ โดยระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เข้มแข็ง
4. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ ให้สามารถจัดการเรียนการสอนและปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ
5. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา ตามแนวทางการกระจายอำนาจทางการศึกษาตามหลัก ธรรมภิบาล และเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

ค่านิยมองค์กร “SESAO 3” S = Service mind จิตบริการ E = Equality มีความเสมอภาค S = Smart เป็นแบบอย่างที่ดี A = Accountability มีความรับผิดชอบ O = Organic เป็นองค์กรที่มีชีวิต 3 = การมีส่วนร่วมระหว่าง 3 องค์กร ประกอบด้วย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียนและชุมชน (ทั้งภาครัฐและเอกชน) วัฒนธรรมองค์กร หน้าไม่มอง รอไม่นาน บริการดี วิถีไพเราะอัตลักษณ์องค์กร จิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3, 2557)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม และยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทั้งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง

เจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาคือ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีหลักการสำคัญ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 4)

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุม ทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมายของหลักสูตรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาคือ และการประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 5) ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สำหรับมาตรฐานการเรียนรู้กระทรวงศึกษาธิการ ได้คำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมอง และพหุปัญญาจึงกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับผู้เรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 8) ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ยังต้องพึงระบุสิ่งที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และปฏิบัติได้ พร้อมทั้งมีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีคุณธรรมและจริยธรรม สำหรับสาระการเรียนรู้ในวิชาภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก ทั้งยังสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 221) ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้สามารถปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/ เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียด สันนิษฐาน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ มีการสนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบายให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/ เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม มีการพูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์/ เรื่อง/ ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง/ ข่าว/ เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมให้เหตุผลประกอบเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/ จัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ สามารถเปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสมสามารถ ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็น ภาษาต่างประเทศ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตาม

หัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น) ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 224-225)

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ให้สามารถปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยาย ที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่านอธิบายและเขียนประโยคและข้อความ สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดีพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบสนทนาและเขียนโต้ตอบ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำอธิบาย คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอแนะให้ความช่วยเหลือตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่อง/ ประเด็น/ ข่าว/ เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/ เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ประสบการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/ อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วมแนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม สามารถอธิบาย/ เปรียบเทียบความแตกต่าง

ระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/ อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล ค้นคว้า/ สืบค้น บันทึกลง สรุปลง และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่ง การเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม ใช้ภาษาต่างประเทศใน การสืบค้น/ ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของ โรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ ประเทศชาติเป็นภาษาต่างประเทศ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้น การฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน) ใช้ ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 226-227)

นอกจากนั้น วิชัย วงษ์ใหญ่และ มารุต พัฒนาผล (2556, หน้า 27-28) ยังได้สรุปลักษณะเด่น ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรที่สถานศึกษาและท้องถิ่นนำไปใช้เป็นกรอบทิศทางในการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้
2. มีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเป็นเป้าหมายของการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. ใช้เป็นกรอบทิศทางสำหรับการจัดการศึกษาทุกรูปแบบและทุกกลุ่มผู้เรียนในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

ความเป็นมาจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ประเทศไทยและประเทศจีนมีการติดต่อ สัมพันธ์กันตั้งแต่สมัยสุโขทัย นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาชาวจีนจำนวนมากอพยพเข้ามาอยู่ในประเทศ ไทย การศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยก็เกิดขึ้นพร้อมกับการอพยพสู่แผ่นดินไทยของชาวจีน การเรียนการสอนภาษาจีนในยุคแรก เกิดจากความต้องการที่จะให้บุตรหลานของพวกเขาสืบทอด ภาษาและวัฒนธรรมของบรรพบุรุษ โรงเรียนจีนตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกที่เกาะแห่งหนึ่ง ในจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ซึ่งต่อมาได้ชื่อว่า “เกาะเรียน” เพราะเป็นเกาะที่โรงเรียนตั้งอยู่ ตรงกับรัชสมัย

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้จัดตั้ง เท่าที่ปรากฏจากหลักฐานแสดงว่าโรงเรียนนี้จัดสอนภาษาจีนอย่างเดียว มีนักเรียนประมาณ 200 คน และไม่เคยได้รับการควบคุมจากทางการของไทยแต่อย่างใด (ASTV ผู้จัดการออนไลน์, 2557)

จากบทสัมภาษณ์ประวัติการศึกษาภาษาจีนในไทย ผ่านประสบการณ์ของอาจารย์ อารี ภิรมย์ กล่าวว่าในปี พ.ศ. 2451 โรงเรียนจีนแผนใหม่แห่งแรกที่ตั้งขึ้นในเมืองไทย คือ โรงเรียน ฮั่วเอียะ ตั้งขึ้นที่ตรอกกัปตันบุช เมื่อโรงเรียนนี้ล้มเลิกไป จีนแต่จิ๋วได้ตั้งโรงเรียนจีนหมิ่นขึ้นสอนหนังสือจีนด้วยภาษาแต้จิ๋ว เป็นเหตุให้เกิดการก่อตั้งโรงเรียนภาษาจีนหลาย ๆ แห่งขึ้น และในโรงเรียนจีนสมัยนั้นก็สอนแต่ภาษาจีน โดยไม่มีการเรียนการสอนภาษาไทยแต่อย่างใด (อารี ภิรมย์, 2557)

หลังจากประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. 2475 ทางการได้มีนโยบายเกี่ยวกับชาตินิยมและส่งเสริมประชาชนให้อ่านเขียนภาษาไทย การสอนภาษาจีนของโรงเรียนจึงเป็นเรื่องที่ขัดกับนโยบายรัฐบาลไทยในขณะนั้น และในปี พ.ศ. 2476 รัฐบาลไทยออกกฎหมายการสอนภาษาจีนและภาษาต่างประเทศของโรงเรียนต่าง ๆ ให้สอนได้ไม่เกินสัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง โรงเรียนจีนจำนวนมากถูกสั่งปิด จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2487 เหลือโรงเรียนในประเทศไทยเพียง 2 แห่ง การเรียนการสอนภาษาจีนก็กลายเป็นเรื่องต้องห้าม เมื่อจีนเปลี่ยนแปลงการปกครองภายใต้ระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์และได้ปิดประเทศ (เชาวลิต ชาติสิทธิเวท, 2552, หน้า 34-35)

จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ. 2518 ประเทศไทยและจีนได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกัน การเรียนการสอนภาษาจีนจึงได้กลับมานิยมอย่างแพร่หลายและเมื่อปี พ.ศ. 2535 รัฐบาลอานันท์ ปันยารชุน มีมติให้โรงเรียนเอกชนสอนภาษาต่างประเทศอย่างเสรีการเรียนการสอนภาษาจีนจึงได้รับอนุญาตให้ดำเนินการได้อย่างเสรีเหมือนภาษาต่างประเทศอื่น ในขณะที่บทบาทของจีนในสังคมโลกก็ทวีความสำคัญยิ่งขึ้นเป็นลำดับ ทำให้รัฐบาลไทยหันมาส่งเสริมการสอนภาษาจีนอย่างจริงจัง (ASTV ผู้จัดการออนไลน์, 2557)

ปี พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา รัฐบาลไทยได้อนุญาตให้มีการสอนภาษาจีนกลางได้ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงประถมศึกษาปีที่ 6 ในฐานะภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งทำให้นักเรียนในโรงเรียนไทยสามารถเลือกเรียนได้ ทั้งยังอนุญาตให้ครูจีนจากประเทศจีนมาสอนได้ถ้ามีวุฒิปริญญาตรีหรือสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครู (ประพิน มโนมัยวิบูลย์, 2547, อ้างถึงใน ปราณี กุลละวณิชย์, 2549, หน้า 3) นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาภาษาจีนก็ได้เป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งในระบบการศึกษาของไทย

พระภิกษุสงฆ์ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษาจีนว่า “อาตมาได้เข้ามาส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัยตั้งแต่ พ.ศ. 2542 โดยมองเห็นว่าโรงเรียนนี้ตั้งอยู่ในย่านเยาวราช คิดว่าจะทำอย่างไรให้โรงเรียนมีการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้น เพราะภาษาจีนนี้ค่อย ๆ เริ่มเข้ามามีบทบาทอย่างมากทั้งในด้านการสื่อสารและด้านการค้า เศรษฐกิจ หากประเทศไทยไม่พัฒนาอย่างจริงจังก็จะเสียเปรียบประเทศอื่นได้” (ศิริพร บุญเดือน, 2552)

ในระยะเวลา 10 ปี ที่ผ่านมารัฐบาลไทย และรัฐบาลจีนได้เปิดสัมพันธ์ทางการทูตที่ดีต่อกัน มีการติดต่อค้าขายแลกเปลี่ยนกันทั้งในภาครัฐบาลและเอกชน ทำให้เห็นแนวทางในอนาคตว่า ภาษาจีนจะมีบทบาทความสำคัญมากขึ้นต่อไป (สุวิชัย โกศัยวัฒน์, 2548, หน้า 80-81)

กล่าวโดยสรุปว่าบทบาทของภาษาจีนในสังคมไทยได้ถูก กำหนดโดยนโยบายของรัฐบาลไทย ดังตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 บทบาททางสังคมของภาษาจีนที่ถูกกำหนดโดยนโยบายของรัฐ (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551 ก, หน้า 17)

บทบาท	ภาษาจีนในฐานะ	นโยบายรัฐ
1	ภาษาแห่งการติดต่ออสังขัตติยจีน	พ.ร.บ. โรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2461
2	ภาษาที่เป็นภัยต่อความมั่นคงแห่งชาติ	พ.ร.บ. โรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2479
3	ภาษาของอริของมิตรประเทศ	คำสั่งควบคุมโรงเรียนจีนของรัฐมนตรีกกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2482
4	ภาษาของมหาอำนาจด้านใดด้านหนึ่ง	หลักสูตรเตรียมอุดมศึกษา พ.ศ. 2491
5	ภาษาที่เป็นเครื่องมือเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์	แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2494
6	ภาษาเศรษฐกิจเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ	แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535
7	ภาษาต่างประเทศที่สอง หมวดภาษาตะวันออก	หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544
8	ภาษาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโลกาภิวัตน์	แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549-2553)

นอกจากนั้นในปัจจุบันแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 ถึง พ.ศ. 2559 ยังกำหนดแนวทางพัฒนาคนทุกช่วงวัยในการเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการส่งเสริม การใช้อักษรภาษาไทยอย่างถูกต้องควบคู่กับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะภาษาจีนและภาษาอังกฤษ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี 2554, หน้า 46)

สภาพการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี

ปัจจุบันโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 ที่เปิดสอนภาษาจีนเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการว่า ด้วยระเบียบการสอนภาษาต่างประเทศ พบว่ามีโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนภาษาจีนในเขตพื้นที่ การศึกษาเขต 3 จังหวัดนนทบุรี มีจำนวนทั้งสิ้น 18 โรงเรียน ส่วนมากตั้งอยู่บนถนนสายหลัก ประกอบด้วยแหล่งชุมชน ที่เอื้ออำนวยต่อการเดินทางของนักเรียน โดยสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ประกอบด้วย แหล่งชุมชน สถานที่ราชการ ตลาด วัด ตลอดจนแหล่งธุรกิจและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิศาสตร์ของแต่ละโรงเรียนเป็นที่ตั้ง ได้ทำการเปิดสอนรายวิชาภาษาจีนเป็น รายวิชาวิชาเพิ่มเติม ให้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เนื้อหาที่สอนภาษาจีนกลางมุ่งเน้น เกี่ยวกับการสนทนาสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีคำศัพท์และไวยากรณ์อยู่ในระดับเบื้องต้น เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาจีน ซึ่งบางโรงเรียนอาจสอนสอดแทรกรายวิชา วัฒนธรรมจีน เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ระบบการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน ส่วนมากเป็นการเรียนด้วยระบบสัทอักษรพินอิน ในการอ่านออกเสียง และใช้ระบบตัวอักษรย่อ ในการเรียนการสอน

สำหรับด้านแบบเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ใช้ตำราเรียนภาษาจีนที่หลากหลาย ได้แก่ สัมผัสภาษาจีน (《体验汉语》) ภาษาจีนสร้างสรรค์ (《创智汉语》), (《汉语教程》) ภาษาจีนหรรษา (《快乐汉语》) เรียนภาษาจีนกับข้าพเจ้า (《跟我学汉语》) แต่บางโรงเรียนที่เปิดสอนใหม่ยังไม่มี หนังสือใช้เรียน ครูอาจารย์จะต้องจัดทำเอกสารการสอนด้วยตนเอง เนื้อหาที่เรียนส่วนมากเป็น การเรียนการสอนภาษาจีนเบื้องต้น เป็นประโยคหรือเนื้อหาสำนวนที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน เพื่อเอื้อให้นักเรียนนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งการเรียนภาษาจีนซึ่งเป็นรายวิชา เพิ่มเติมมิใช่วิชาพื้นฐานเหมือนวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ จึงทำให้การเรียนการสอนไม่ดำเนินไป อย่างเคร่งเครียด ทั้งยังสามารถเรียนจนจบบทเรียนได้ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ (ศิริมาศ เชนห์ตถการกิจ, สัมภาษณ์วันที่ 25 เมษายน 2557)

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ได้จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 25-35)

ด้านหลักสูตร

หลักสูตรเป็นเครื่องมือที่ถ่ายทอดเจตนารมณ์หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาของชาติ กล่าวได้ว่าหลักสูตร คือ หัวใจทางการศึกษา เพราะถ้าปราศจากหลักสูตร การศึกษาก็ย่อมดำเนินต่อไปไม่ได้ หลักสูตรจึงมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ เป็นการประมวล ประสพการณ์ที่ใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นแนวทางปฏิบัติงานของครู ที่จะจัดประสพการณ์ให้กับผู้เรียนเพื่อให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและประเทศชาติ ซึ่งมีผู้ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายประการ ดังนี้

ธีรารัตน์ บัวศรี (2532, หน้า 4) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรคือแผนที่ได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม ประมวลประสพการณ์ในแต่ละ โปรแกรม การศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่วาง

กรมวิชาการ (2536, หน้า 37) ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า คือข้อกำหนดคว่าด้วย จุดหมาย แนวทาง วิธีการ และเนื้อหาสาระในการวัดผลการเรียนการสอนในโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียน มีความรู้ความสามารถ เจตคติและพฤติกรรมตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมายของการศึกษา

แรมสมร อยู่สถาพร (2538, หน้า 12) กล่าวถึง ความหมายของหลักสูตรคือชุดการเรียนรู้ และประสพการณ์สำหรับเด็กที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการศึกษา โดยครอบคลุม ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวคิดที่นำมาจากความรู้ที่สะสมกันมารวมกันเป็นเนื้อหาวิชา เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสังคมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ เป็นต้น
2. ทักษะที่สำคัญเพื่อใช้ในการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ทักษะทางภาษา ได้แก่ การพูด การอ่าน การเขียน รวมทั้งทักษะการติดต่อระหว่างกันและภาษาท่าทาง
3. กระบวนการทางสมองหรือความสามารถในการแก้ปัญหา ที่ทำให้เด็กสามารถมองเห็นปัญหาสามารถเปรียบเทียบและหาคำตอบได้อย่างมีเหตุผล

4. ประสบการณ์ทางสุนทรียภาพเช่น ศิลปะดนตรี ซึ่งเป็นมรดกที่สำคัญของแต่ละชาติ ทำให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

กมล สุกประเสริฐ (2540, หน้า 5) กล่าวว่า หลักสูตร มิได้หมายความว่าเพียงหนังสือ หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเท่านั้นแต่ยังมีความหมายถึงกิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลาย ที่จัดให้กับเด็ก จึงรวมถึงการสอนของครูต่อนักเรียนด้วย

สุนน อมรวิวัฒน์ (2544, หน้า 41-42) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แนวกำหนดประสบการณ์ ทั้งหมดที่มุ่งหมายให้นักเรียน ได้รับการศึกษาทั้งในแง่วิจารณ์และพัฒนาทุกด้านครอบคลุมถึงการกำหนด กิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีฝึกอบรมเด็กในชั้นเรียน หลักสูตรมีฐานะเป็น มาตรฐานและเป็นพื้นฐานอย่างหนึ่งในการจัดประสบการณ์ให้แก่ นักเรียน ครูจึงสามารถเสริมแต่งให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและท้องถิ่นได้

จิตมา วรรณศรี (2557, หน้า 29) กล่าวถึง ความหมายของหลักสูตร คือพิมพ์เขียวของการพัฒนาผู้เรียน เป็นแผนการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะตามที่คาดหวัง มีองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระความรู้ การจัดกิจกรรมและการประเมินผล

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2557, หน้า 3) ให้ความหมายว่า หลักสูตรคือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายซึ่งเป็นแนวทางสำหรับจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวังไว้

สรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนจัดให้ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ มีเจตคติที่ดีอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิต

นอกจากความสำคัญของหลักสูตรที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนแล้ว ยังช่วยพัฒนาชุมชนและ พัฒนาประเทศชาติ ที่ผู้บริหารการศึกษาและครู ใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติการ ดังนั้นผู้บริหาร พึงตระหนักและถือเป็นภารกิจที่จะต้องดำเนินการบริหารหลักสูตรให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ คุณภาพการศึกษาที่ชุมชนสังคมและประเทศชาติต้องการ

โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ใน มาตรา 27 วรรคสองกำหนดให้ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของ ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ทั้งนี้ได้มีการให้โรงเรียน มีอำนาจในการวางแผน การออกแบบ การนำไปใช้ การประเมินผล ในการจัดการศึกษาเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ โดยเน้น

การตัดสินใจร่วมกันระหว่างบุคลากรในโรงเรียน และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรดังนี้ (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2555, หน้า 20-23)

1. มีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่

- 1.1 สภาพและความต้องการของชุมชน สิ่งแวดล้อม การประกอบอาชีพ
- 1.2 ศักยภาพของโรงเรียนในด้านทรัพยากร ขนบธรรมเนียมประเพณี ปัญหาชุมชนงบประมาณ อุปกรณ์สื่อการจัดการเรียนการสอน อาคารห้องเรียน ความร่วมมือระหว่างชุมชน
- 1.3 การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง จุดหมาย (มาตรฐานหลักสูตร) จุดประสงค์รายวิชา (มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มวิชา) เนื้อหาสาระการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

2. การร่างหลักสูตร ได้แก่

- 2.1 การกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตร การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลาง
- 2.2 การกำหนดเนื้อหาสาระให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ทันสมัย น่าสนใจ มีความยากง่าย สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน มีประโยชน์นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- 2.3 การจัดการเรียนการสอน กิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมที่ผู้สอนกระทำ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน สื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้
- 2.4 การกำหนดวิธีวัดและประเมินผลผู้เรียน มีการวัดและประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง วัดคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

3. การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร โดยประชุมระดมความคิดเห็นจากคณะทำงานร่างหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญ และความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

4. การนำหลักสูตรไปใช้ โดยแปลงหลักสูตรไปสู่การจัดการเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. การประเมินผลหลักสูตร โดยประเมินผลนักเรียนระหว่างการจัดการเรียนการสอน ประเมินเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอน ประเมินเนื้อหาสาระ สื่อ กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งประเมินการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

เป้าหมายหลักสูตรภาษาจีน

สำหรับ “หลักสูตรภาษาจีน” ได้อ้างอิงมาตรฐานความรู้ความสามารถทางภาษาที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล เช่น “Chinese language proficiency scale for speakers of other languages” (มาตรฐานสากลความรู้ความสามารถทางภาษาจีน) โดยมีเป้าหมายจากการเรียนแบบสาขาวิชา

เฉพาะ ผู้เรียนแบบแพร่หลาย เน้นกระบวนการจัดทำหลักสูตรที่คำนึงถึงลักษณะเฉพาะของ ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตลอดจนบุคคลทั่วไป โดยลด ระดับความยากในการเรียนภาษาจีน พร้อมทั้งปรับระดับเป้าหมายให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน เพิ่มขีดความสามารถในการสื่อสารทางภาษา เพื่อให้สอดคล้องสู่บริบทความเป็นจริงต่อสังคม เป้าหมายหลักของหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน คือ การเน้นการใช้ภาษาแบบองค์รวม ประกอบด้วยเนื้อหาสี่ด้าน ได้แก่ความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา กลยุทธ์การเรียนรู้ ความตระหนัก ทางวัฒนธรรม โดยความรู้ทางภาษาและทักษะทางภาษาเป็นพื้นฐานอันนำไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาแบบองค์รวม (Xu Lin, 2553, หน้า 2-3)

บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้หลักสูตร

ในด้านบทบาทของผู้บริหาร ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2557, หน้า 267) ได้กล่าวว่า ผู้บริหาร สถานศึกษาต้องคำนึงถึงในการควบคุมและส่งเสริมการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ บรรลุตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนี้

1. การส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจ

ผู้บริหารจำเป็นต้องรับบทบาทผู้นำการใช้หลักสูตร มีการประชุมชี้แจงการปฏิบัติตาม หลักการ จุดหมายของหลักสูตร และจุดหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เตรียมการใช้หลักสูตร ก่อนเริ่ม ปีการศึกษา ประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ให้ผู้ปกครองและนักเรียนทราบ เพื่อส่งเสริม การใช้หลักสูตร ให้เกิดผลดี

2. การบริการเกี่ยวกับหลักสูตร

ผู้บริหารในฐานะผู้นำการใช้หลักสูตร จะต้องทำให้ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร โดยสามารถทำได้หลายวิธี เช่น เรียกประชุมชี้แจงหรือจัดบรรยาย อบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับความรู้ทางด้านหลักสูตรและแนวทางการปฏิบัติ ตลอดจนการประชุมเชิง ปฏิบัติในการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องให้บริการและสนับสนุนในการจัดทำวัสดุหลักสูตร และควรจัด วัสดุไว้ในที่ผู้สอนทุกคนสามารถหยิบใช้ได้สะดวก ซึ่งวัสดุประกอบหลักสูตรคือสิ่งต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประกอบกับหลักสูตรเพื่อให้ผลของการเรียนการสอนบรรลุถึงจุดหมายของหลักสูตร ประกอบด้วย

2.1 เอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ หนังสือเรียน คู่มือการใช้หลักสูตร คู่มือการวัด และประเมินผลการเรียน คู่มือการพัฒนาการเรียนการสอน และเอกสารอื่นที่ใช้ประกอบหลักสูตร

2.2 สื่อการเรียนการสอน ได้แก่ เอกสารประกอบการเรียนการสอน แบบฝึกหัดเตรียม สำเร็จรูปต่าง ๆ อาทิเช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนออนไลน์ ชุดการสอน เป็นต้น

การให้บริการด้านวัสดุหลักสูตรนี้ ผู้บริหารจะต้องจัดหาฉบับที่เป็นปัจจุบัน และให้มีจำนวนมากพอที่ผู้สอนจะศึกษาหาความรู้และนำไปใช้ได้ นอกจากนี้ต้องมีการประชุมชี้แจงและ ทบทวนให้ผู้สอนได้ใช้และใช้ให้เป็น ผู้บริหารอาจมอบหมายให้ผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบรองลงไป เช่น ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ดูแลให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้สอนด้วย

การจัดทำสื่อการเรียนการสอน ผู้บริหารควรจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อส่งเสริมให้มีการจัดทำ ผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ กิจกรรมอาจทำได้ดังนี้

1. กำหนดเป็นนโยบายของโรงเรียน ให้ผู้สอนจัดหา ผลิต และใช้สื่อการเรียนการสอน ในแต่ละหมวดวิชา
  2. จัดสรรงบประมาณในการจัดหาและผลิตสื่อ
  3. ช่วยอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เช่น ช่วยประสานงาน จัดหาผู้พิมพ์ต้นฉบับและ ทำสำเนา จัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำ เป็นต้น
  4. จัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ ทดลองทำและนำไปใช้
  5. เชิญวิทยากรผู้ประสบความสำเร็จในด้านการสร้าง และการใช้สื่อการเรียนการสอน มาเสนอผลงานและสาธิตการนำไปใช้ที่ถูกต้อง
  6. นำผู้สอนไปศึกษาสถานที่ต่าง ๆ ที่มีการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้สอน เกิดแรงบันดาลใจ
3. การบริหารเกี่ยวกับอาคารสถานที่

ผู้บริหารของสถานศึกษา ควรมีการปรับปรุงและเตรียมสถานที่ ที่จะช่วยให้การจัดการเรียน การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
  4. การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และเอกสารประกอบการสอน

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้กับผู้สอนแต่ละรายวิชา ต้องช่วยกันทำรายการเสนอผู้ช่วย ฝ่ายวิชาการเพื่อพิจารณาขอตั้งงบประมาณ กรรมการจะร่วมกันพิจารณาจัดให้ตามความเหมาะสม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้จะต้องคอยควบคุมดูแล ให้การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตาม โครงการที่วางไว้ฝ่าย วิชาการเพื่อพิจารณาขอตั้งงบประมาณ กรรมการจะร่วมกันพิจารณาจัดให้ตามความเหมาะสม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้จะต้องคอยควบคุมดูแล ให้การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตาม โครงการที่วางไว้
  5. การนิเทศการสอน

กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้เป็นวิธีการที่ค่อนข้างซับซ้อนและต้องใช้เวลา

ในการนิเทศกันเองภายใน โรงเรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมผู้สอนให้เข้ารับการอบรมทางวิชาการ เช่น

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวิจัยในชั้นเรียน เป็นต้น ซึ่งผู้บริหารงานวิชาการจะต้องกระตุ้นและสนับสนุน ให้ผู้สอนเกิดความรู้สึกริ่กอยากปรับปรุงการสอนของตนเอง โดยมีผู้บริหารคอยส่งเสริมและให้กำลังใจ

ผู้บริหารต้องมีบทบาทที่ต้องนิเทศการสอน หรือจัดให้มีการนิเทศการสอนเพื่อช่วยเหลือผู้สอนในด้านต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์หลักสูตรและตัวชี้วัด การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล เป็นต้น

บทบาทหน้าที่ของผู้สอนในการใช้หลักสูตร

หลักสูตรทุกหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจะประสบความสำเร็จได้จะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้สอน ดังนั้นผู้สอนจึงต้องพยายามพัฒนาตนให้มีศักยภาพที่สอดคล้องกับ หลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้การใช้หลักสูตรประสบผลสำเร็จ ผู้สอนควรตระหนักในบทบาทหน้าที่ในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557, หน้า 271)

1. ศึกษาทำความเข้าใจกับหลักการ โครงสร้าง แนวดำเนินการของหลักสูตรใหม่
2. ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสอนที่เอื้อต่อหลักสูตร
3. คิดค้นคว้าและแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ มาใช้จัดการเรียนการสอน
4. ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ คู่มือครู ก่อนทำการสอน
5. เตรียมการสอน เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแนวหลักสูตรใหม่
6. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และเลือกกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
7. ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้และตัวผู้เรียน
8. วางแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะกับกาลสมัย
9. ใช้แหล่งวิทยาการที่มีอยู่ในโรงเรียน ท้องถิ่น ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน
10. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในชุมชนและท้องถิ่นของตน
11. ส่งเสริมผู้เรียนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อสังคมและชุมชน

ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อการบริหารหลักสูตรให้บรรลุสู่จุดมุ่งหมาย มี 2 กลุ่มหลักคือ ผู้บริหารและผู้สอน ซึ่งมีหน้าที่ที่สำคัญในการใช้หลักสูตรดังนี้

ตารางที่ 2-2 หน้าที่ของผู้บริหารและผู้สอนต่อการใช้หลักสูตร

หน้าที่ของผู้บริหาร	หน้าที่ของผู้สอน
1. เป็นผู้นำในการใช้หลักสูตรและการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตร	1. ใช้หลักสูตรตามที่ได้รับมอบหมาย
2. ศึกษาและทำความเข้าใจในหลักสูตรอย่างกระจ่างชัด สามารถควบคุมดูแลและให้คำแนะนำแก่ผู้สอนให้ดำเนินการจนบรรลุจุดหมายของหลักสูตร	2. ศึกษาและทำความเข้าใจองค์ประกอบของหลักสูตรทุกส่วน
3. กำหนดมาตรการและแนวปฏิบัติในการใช้หลักสูตร	3. ปฏิบัติตามแนวทางที่โรงเรียนกำหนด
4. จัดหาวัสดุหลักสูตรที่ทันสมัยและให้มีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนผู้สอน	4. ใช้วัสดุหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ
5. ควบคุมดูแลติดตามผลการใช้หลักสูตร สนับสนุนส่งเสริมและนิเทศการใช้หลักสูตรและการสอน วิธีการให้กำลังใจและช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น	5. วิเคราะห์หลักสูตร แปลความและตีความหลักสูตรสู่แนวปฏิบัติและเลือกใช้วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่เหมาะสม
6. ประเมินผลการใช้หลักสูตรและพัฒนาหลักสูตรสำหรับโรงเรียนของตน	6. ประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่การประเมินการใช้หลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตร

สรุปหลักสูตรทำให้ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาได้ทราบถึงจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ มีทักษะ พฤติกรรม และคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต โดยมีองค์ประกอบหลักของหลักสูตร 4 ประการ ได้แก่ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรม และการประเมินผล ในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิผล ต้องให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม หลักสูตรต้องมีความทันสมัยและสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของสถานศึกษาและชุมชน เมื่อครบรอบหลักสูตรมีผู้จบการศึกษาควรมีการประเมินตรวจสอบคุณลักษณะของผู้เรียน ว่าบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพต่อไป

ด้านการจัดการเรียนการสอน

ในการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวดที่ 4 แนวทางการจัดการศึกษา มีสาระเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในมาตราที่ 22 และมาตราที่ 24 ให้ยึดหลักว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด

และทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้ฝึกทักษะการคิดและกระบวนการแก้ปัญหา ซึ่งจะเป็นแนวทางในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา (จิตติมา วรณศรี, 2557, หน้า 43) ทั้งนี้ได้มีผู้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้หลายประการ ดังนี้

บุรุษย์ ศิริมหาสาคร (2545, หน้า 3) กล่าวถึงความหมายของการจัดการเรียนการสอนว่าเป็นการจัดสภาพการเรียนรู้ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชา และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ เช่น ระดับชั้นของผู้เรียน สภาพแวดล้อมในโรงเรียนและชีวิตจริง

ภัทร์พิชชา ปิ่นน้อย (2551, หน้า 3) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้คิดค้นคว้า และสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน มีส่วนร่วมกันสร้างความรู้อย่างมีกระบวนการ ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ และให้บริการด้านความรู้แก่ผู้เรียน อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 25) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นเป้าหมายสำคัญต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556, หน้า 60) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นแบบแผนเชิงปฏิบัติการเพื่อใช้ในการสอนอย่างเป็นระบบและมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ โดยผ่านขั้นตอนการดำเนินการออกแบบและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักปรัชญา หลักการ แนวคิดทางทฤษฎีหรือความเชื่อพื้นฐาน ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Syntax) และแสดงให้เห็นถึงแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

ทิตนา แคมมณี (2558, หน้า 222) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นสภาพหรือลักษณะของการจัดการอย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ เข้าไปช่วยทำให้สภาพการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ

สรุปการจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการในการจัดการอย่างเป็นระบบที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์บรรลุตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ธีรพัฒน์ ฤทธิ์ทอง (2547, หน้า 86-91) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการวางแผนจัดการเรียนการสอนตามแนวหลักสูตรใหม่ ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดหน่วยการเรียนรู้ โดยครูผู้สอนจะต้องดำเนินการวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอน และจัดหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งสามารถจัดหน่วยการเรียนรู้ได้ 3 รูปแบบ คือ

1. หน่วยการเรียนรู้เฉพาะวิชา ประกอบไปด้วย ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สารการเรียนรู้ จำนวนชั่วโมงเรียนและอาจมีคะแนนประเมินผล
2. หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขอบข่ายสาระที่บูรณาการ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สารการเรียนรู้ จำนวนชั่วโมงเรียนและอาจมีคะแนนประเมินผล
3. หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย ชื่อหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่บูรณาการ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวนชั่วโมงเรียนและอาจมีคะแนนประเมินผล

ขั้นที่ 2 ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน

หลังจากได้กำหนดหน่วยการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะต้องวางแผนออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดหลักดังนี้

1. เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้ นักเรียนบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. เป็นกิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. มีกิจกรรมให้นักเรียน เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้
4. เน้นกิจกรรมกลุ่ม
5. มีกิจกรรมที่พัฒนาการคิดของนักเรียน
6. มีกิจกรรมให้นักเรียนประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือโดยกลุ่ม
7. กิจกรรมมีความหลากหลาย

ขั้นที่ 3 กำหนดสื่อการเรียนการสอน

ในการกำหนดสื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องกำหนดไปพร้อม ๆ กับการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อกำหนดให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนการสอนต้องกำหนดต่อไปว่า จะใช้สื่อการเรียนการสอนใดประกอบการเรียนรู้ โดยยึดหลักการดังนี้

1. เน้นสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ บุคคลหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น สถานที่ วัสดุ/ เอกสาร
2. เน้นสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม
3. เน้นสื่อเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. เน้นสื่อที่ผู้เรียน จัดทำจัดหาด้วยตนเอง

สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่คืบนี้ ผู้สอนควรคำนึงถึงการจัดกิจกรรมและบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ดังที่ พิมล ทองวิจารณ์ (2548, หน้า 28) ได้กล่าวว่องค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดีขึ้นอยู่กับลักษณะและการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. ลักษณะของกิจกรรม

- 1.1 กิจกรรมต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน
- 1.2 กิจกรรมต้องมีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 1.3 กิจกรรมควรต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหาที่จะต้องใช้ภาษาเพื่อ

การสื่อความหมาย

- 1.4 กิจกรรมที่ดีต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับรู้ผลการสื่อความหมาย
- 1.5 กิจกรรมควรมีลักษณะท้าทายและน่าสนใจ
- 1.6 กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหาหรือรูปแบบภาษาที่ต้องการ
- 1.7 กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่

2. ลักษณะของการจัดกิจกรรม

2.1 การจัดกิจกรรมแบบทำคนเดียว (Individual work) กิจกรรมแบบนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมในรูปแบบที่ตนต้องการ และทำให้ผู้สอนเห็นความสามารถและจุดอ่อนของผู้เรียน แต่ละคนได้ชัดเจน เช่น การอ่านหรือฟังข้อความต่าง ๆ แล้วทำแบบฝึกหัดที่ให้ไว้ การเขียนอธิบายรูปภาพหรือแผนภูมิต่าง ๆ การเล่นเกมปริศนาอักษรไขว้

2.2 การจัดกิจกรรมแบบคู่ (Pair work) กิจกรรมแบบนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน เช่น การถามหาข้อมูลที่หายไปจากผู้เรียนที่เป็นคู่ของตน การทำตามคำสั่ง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

2.3 การจัดกิจกรรมกลุ่มใหญ่ (Group work) เป็นการจัดกิจกรรมที่ ผู้เรียนต้องฟังความคิดเห็น หรือร่วมกันตัดสินใจกับผู้อื่น การจัดกลุ่มควรให้มีผู้เรียน 6-8 คน เช่น การอภิปราย บทสนทนาสมมติ การเล่นเกม

2.4 การจัดกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น (Class work) กิจกรรมแบบนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน เช่น การฝึกอ่านออกเสียง การทำตามคำสั่งของผู้สอน การฟัง การอ่านการทำแบบฝึกหัดไปพร้อม ๆ กันทั้งชั้น

ดังนั้น การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนผู้สอนจึงควรคำนึงถึงลักษณะของกิจกรรมที่มีความหมายต่อผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้มากขึ้น

นอกจากลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวแล้ว บรรยากาศในห้องเรียนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน ที่จะสร้างสรรค์องค์ความรู้ของผู้เรียน โดย บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556, หน้า 107-108) ได้ทำการเปรียบเทียบบรรยากาศในห้องเรียน ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนสอนตามแนวคิดทฤษฎีแบบสร้างสรรค์นิยมและแบบเดิม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 2-3 การเปรียบเทียบการสอบแบบดั้งเดิมและการสอนแบบสร้างสรรค์ความรู้

การสอนแบบดั้งเดิม (Traditional classrooms)	การสอนแบบสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivist classrooms)
1. การสอนเริ่มจากรายละเอียดย่อย ไปยังภาพรวม โดยเน้นที่ทักษะพื้นฐาน	1. การสอนเริ่มจากภาพรวมไปรายละเอียดย่อย โดยเน้นที่ความคิดรวบยอด
2. ยึดหลักสูตรเป็นหลักอย่างเคร่งครัด	2. ยึดแนวทางที่จะให้นักเรียนแสวงหาคำตอบจากคำถาม
3. กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นที่ตำราและแบบฝึกหัด	3. กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นที่แหล่งข้อมูลและสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวนักเรียน
4. นักเรียนเปรียบเสมือนหนึ่งกระดานชนวนที่ว่างเปล่าซึ่งครูมีหน้าที่ป้อนความรู้	4. นักเรียนเปรียบเสมือนหนึ่งนักคิด ซึ่งเป็นผู้คิดค้นสร้างความรู้ความเข้าใจทฤษฎีด้วยตัวนักเรียนเอง
5. ครูทำหน้าที่เป็นผู้สอนให้ความรู้แก่นักเรียน	5. ครูทำหน้าที่เป็นผู้กระตุ้น ส่งเสริมและจัดสภาพแวดล้อมแก่นักเรียน
6. ครูทำหน้าที่ค้นหาคำตอบที่ถูกต้องเพื่อวัดการเรียนรู้ของนักเรียน	6. ครูทำหน้าที่ค้นหาสภาพความคิดของนักเรียนเพื่อจะได้เข้าใจความคิดรวบยอดของนักเรียนเพื่อนำไปใช้ประกอบการเรียน

ตารางที่ 2-3 (ต่อ)

การสอนแบบดั้งเดิม (Traditional classrooms)	การสอนแบบสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivist classrooms)
7. การวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนแยก ออกจากการสอน โดยสิ้นเชิง โดยใช่การทดสอบ	7. การวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน ไม่สามารถแยกออกจากการสอนได้ ครูใช้ วิธีการสังเกตการณ์ทำงานของนักเรียนการจัดนิทรรศการของนักเรียน และการเลือกชิ้นงานที่ดีที่สุดของนักเรียน
8. นักเรียนส่วนใหญ่ทำงานเป็นรายบุคคล	8. นักเรียนส่วนใหญ่ทำงานเป็นรายกลุ่ม

กิจกรรมการเรียนการสอนที่เสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ได้แก่ บทบาทสมมติ ซึ่ง Sturtridge (1984, หน้า 126-130 อ้างถึงใน พิมล ทองวิจารณ์, 2548, หน้า 29) กล่าวถึงบทบาทสมมติ (Role play) ว่าเป็นกลวิธีการสอนที่เหมาะสมกับการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะจะช่วยให้การสื่อสารในชั้นเรียนมีความสมจริงมากขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการพูดและการสนทนากับผู้เรียนคนอื่น ๆ เป็นสิ่งที่มีความสนุกสนาน ทำทายกล้าแสดงออก ในการจัดทำกิจกรรมบทบาทสมมติ ผู้เรียนสามารถเลือกภาษาที่จะใช้และเลือกบทบาทหรือสถานการณ์ที่แต่ละคนต้องการได้

นอกจากกิจกรรมดังกล่าวนี้ กิจกรรมอีกประการหนึ่งที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน คือ เกม ซึ่ง Maley (1981, หน้า 137-147 อ้างถึงใน พิมล ทองวิจารณ์, 2548, หน้า 29) กล่าวถึงการใช้เกมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ข้อดีของเกมคือ สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมทางภาษาที่เป็นธรรมชาติ เน้นการแก้ปัญหาและการใช้ประโยชน์จากช่องว่างของข้อมูล การจัดกิจกรรม โดยใช้เกม ผู้เรียนต้องอาศัยการสังเกตความจำ การตีความ การเดา รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือกลุ่ม นอกจากนี้ ผู้เรียนยังต้องอาศัยการถ่ายโอนข้อมูล การตัดสินใจและการคิดเชิงเหตุผล

การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนผู้สอนยังต้องคำนึงถึงการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด ด้วยความมุ่งมั่นที่จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการคิด การสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีปฏิสัมพันธ์แบบมีส่วนร่วมกับครูผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน เพื่อพัฒนากาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ในบริบทที่เกิดขึ้นตามสภาพจริง

พร้อมทั้งพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ที่จะคิดวิเคราะห์/ วิพากษ์ วิจักษ์ วางแผน และตัดสินใจ แก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2556, หน้า 270)

สำหรับระดับในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน Xu Lin (2553, หน้า 5-6) ได้แบ่งระดับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อมูลพื้นฐานทางภาษาที่พบได้ในชีวิตประจำวัน สามารถพูด ท่องจำหรือคัดคำศัพท์และประโยคได้อย่างค่อนข้างถูกต้อง เริ่มเข้าใจความรู้ทางวัฒนธรรมจีน เริ่มมีความตระหนักในส่ววัฒนธรรมและมีมุมมองสากลเบื้องต้น

ระดับที่ 2 ผู้เรียนสามารถเข้าใจและมีความรู้ในข้อมูลพื้นฐานทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลหรือ ที่พบในชีวิตประจำวัน มีความรู้เกี่ยวกับประโยคพื้นฐาน สามารถแต่งประโยคบรรยายเรื่องราวและสื่อสารด้วยภาษาแบบง่าย ๆ เข้าใจความรู้ทางวัฒนธรรมจีน มีความตระหนักในส่ววัฒนธรรมและมีมุมมองสากลเบื้องต้น

ระดับที่ 3 ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้ข้อมูลทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต สามารถใช้รูปประโยคที่ค่อนข้างซับซ้อนในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลและบรรยายเรื่องราว สามารถเรียบเรียงบทความง่าย ๆ ได้ เข้าใจความรู้ทางวัฒนธรรมจีนแบบง่าย ๆ มีความตระหนักในส่ววัฒนธรรมและมีมุมมองสากลโดยทั่วไป

ระดับที่ 4 ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อมูลทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตในสังคม การแต่งประโยคที่มีอัตราความถูกต้องสูง สามารถบรรยาย อธิบายหรือเปรียบเทียบข้อมูลในหัวข้อที่คุ้นเคย โดยถ่ายทอดออกมาในรูปของวรรคตอน สามารถเรียบเรียงบทความแบบง่าย ๆ ได้ เข้าใจความรู้ทางวัฒนธรรมพื้นฐานในวัฒนธรรมจีน มีความตระหนักในส่ววัฒนธรรมและมีมุมมองสากลในเบื้องต้น

ระดับที่ 5 ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อมูลทางภาษาในหัวข้อที่หลากหลาย สามารถแต่งประโยคได้อย่างคล่องแคล่ว มีความรู้ในเทคนิคการถ่ายทอดข้อมูลออกมาในรูปแบบวรรคตอน มีความสามารถในการเรียบเรียงบทความที่ค่อนข้างสมบูรณ์ มีความสามารถในการสื่อสารทางภาษาที่ค่อนข้างคล่องแคล่ว เข้าใจค่อนข้างลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับความรู้ทางวัฒนธรรมจีน มีความตระหนักในส่ววัฒนธรรมและมีมุมมองสากล

ในการสอนภาษาจีนมีแนวทางการสอนเพื่อให้ผู้เรียนจดจำได้คือนั้นมีแนวทางในการเสริมทักษะ ดังนี้ สัดส่วนของการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในชีวิตประจำวันนั้น คนเราฟังมากกว่าพูด พูดมากกว่าอ่าน และอ่านมากกว่าเขียน ซึ่งกำหนดเป็นสัดส่วน ได้แก่ การฟัง 48% การพูด 23% การอ่าน 16% การเขียน 13% ถึงแม้การใช้ภาษาจะเป็นไปตามสัดส่วนดังกล่าว

การสอนภาษาทุกระดับชั้น ผู้สอนย่อมจะฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ให้สัมพันธ์กัน ไป (ศรีวิไล พลมณี, 2545, หน้า 195-203 อ้างใน เฝิง บินบิน, 2554, หน้า 37-39)

การสอนฟัง ควรคำนึงถึงจุดหมายการสอน 6 ข้อ

1. การฝึกมารยาทในการฟังและมารยาทอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฟัง ส่งเสริมการปฏิบัติ โดยจัดให้มีประสบการณ์ฟังตามสถานการณ์ต่าง ๆ
2. การฟังเพื่อเก็บใจความสำคัญและฝึกทักษะสัมพันธ์ สอนฝึกการจับใจความสำคัญ โดยเขียนสรุปสาระสำคัญของสิ่งที่ตนได้ฟัง
3. การสอนให้มีวิจารณญาณในการฟัง สอนให้พิจารณาว่าสิ่งที่ฟังมีลักษณะอย่างไร มีเจตนาอย่างไร เป็นคำบอกเล่าเป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นความเห็นของผู้พูด
4. การฟังเพื่อให้ได้ความรู้อันเป็นทางส่งเสริมสติปัญญา สอนวิธีจดหัวข้อความรู้ที่ได้จากการฟัง เพื่อประหยัดเวลาและช่วยความจำ
5. การสอนให้รู้คุณค่าของสิ่งที่ได้ฟัง รู้จักสังเกตว่าสิ่งที่ได้ฟังมีคุณค่าแง่คิดที่มีประโยชน์ในด้านความเพลิดเพลิน ด้านส่งเสริมศีลธรรมและวัฒนธรรม ด้านความไพเราะงดงาม
6. การส่งเสริมให้มีจินตนาการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้เกิดความคิดคำนึงเมื่อได้ฟัง และสามารถแสดงออกซึ่งความคิดนั้น เป็นความรู้ที่ลึกซึ้งขึ้นชมด้วยวาจาหรือด้วยลายลักษณ์อักษร

การสอนพูด

ด้วยเหตุที่ทักษะการฟังการพูดเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กันในการติดต่อสื่อสาร ความหมาย ในการสอน ครูจะแยกสอนแต่ทักษะหนึ่งทักษะโดยย่อไม่ได้ เช่น ในขณะที่เด็กฟังครูหรือเพื่อนพูด เด็กก็จะคิดตามไปว่าพูดเรื่องอะไร สั่งให้ผู้ฟังทำหรือตอบอะไรใจความสำคัญว่าอย่างไร เมื่อถูกถามก็จะตอบออกมาเป็นคำพูด ดังนั้นครูที่ฝึกให้เด็กพูด จึงมิใช่ฝึกแต่พูดอย่างเดียว ต้องฝึกการฟังและการคิด ไปพร้อมกันด้วย

การสอนอ่าน

การสอนอ่านควรจะสอนทั้งการอ่านออกเสียงและอ่านในใจ ทักษะการอ่านนั้นเป็นสิ่งที่ควรฝึกให้นักเรียนมีอย่างสูง โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาการที่นักเรียนจะมีทักษะการอ่านดีนั้น ขึ้นอยู่กับ การมองเห็นคุณค่า ดังนั้นเมื่อนักเรียนอ่านเป็น เริ่มสนุกกับการอ่าน ควรจะมีหนังสือดี ๆ สนองตอบให้เด็กพัฒนาการอ่านต่อไปยิ่งขึ้น พร้อมทั้งครูผู้สอนต้องสนับสนุนให้นักเรียนได้ แสดงออกจากการอ่าน อันจะทำให้เห็นนักเรียนเห็นประโยชน์ของการอ่าน

การสอนเขียน

การเขียนเป็นทักษะขั้นสูงในบรรดาทักษะทั้ง 4 ทางภาษา เป็นทักษะที่จำเป็นต้องอาศัยทักษะอื่นเป็นพื้นฐานมาก่อน จึงจะทำให้สามารถเขียนได้อย่างมีทักษะ ดังนั้นก่อนจะถึงขั้นเขียนครู

การวางแผนให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ความคิด โดยอาศัยทักษะการฟังการอ่านและจัด
ประสบการณ์อื่น ๆ ที่ให้ความรู้ ความคิด แล้วฝึกให้แสดงออกซึ่งความรู้สึกล่อสิ่งนั้น ๆ นักเรียนจะ
มีความเชื่อมั่นและพร้อมที่จะเขียน

สรุปการจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่สำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียน
เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา
โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนมีบทบาทในการศึกษาค้นคว้า ฝึกทักษะการคิด แสวงหาคำตอบ
ด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต การจัดการเรียน
การสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพ ผลจากการใช้วิธีการหรือกิจกรรมที่หลากหลาย ครูจึงควรพิจารณาเลือก
วิธีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุ
จุดมุ่งหมายในแต่ละเนื้อหาสาระ ตลอดจนพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความสามารถเต็มตาม
ศักยภาพ

ด้านสื่อการเรียนการสอน

ในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียน
เรียนรู้มีใช้เพียงแต่ในห้องเรียนแต่ต้องสอนให้นักเรียนแสวงหาความรู้จากโลกกว้าง สื่ออุปกรณ์
เช่น ห้องสมุดที่ทันสมัย หนังสือจำนวนมากจะช่วยให้เด็กค้นคว้าในสิ่งที่อยากรู้อยากเห็น
อยากทำความเข้าใจ มีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่เชื่อมโยงห้องเรียนกับโลกกว้างได้ ดังนั้นสื่อ
สำหรับการจัดการเรียนรู้ ของครู จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนได้รับรู้
เกิดพัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติและทัศนคติตามที่ครูต้องการ ทั้งนี้ได้มีผู้ให้
ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้หลายประการ ดังนี้

กิดานันท์ มลิทอง (2549, หน้า 100) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งใดก็ตาม
ไม่ว่าจะเป็นเทปบันทึกเสียง สไลด์ วิทยุ โทรทัศน์ วัสดุทัศน แผนภูมิ รูปภาพ ฯลฯ ซึ่งเป็นวัสดุบรรจุ
เนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน หรือเป็นอุปกรณ์เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสิ่งเหล่านี้เป็นวัสดุอุปกรณ์
ทางกายภาพที่นำมาใช้เทคโนโลยีการศึกษาเป็นสิ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางทำให้การสอน
ส่งไปถึงผู้เรียนและเป็นตัวกลางที่ช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนดำเนินการไปได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 98) ได้ให้ความหมายของ
สื่อการเรียนการสอน คือ เครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึง
ความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนา (2556, หน้า 40) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางสำหรับส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น สื่อ ธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี ตลอดจนเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีในท้องถิ่น

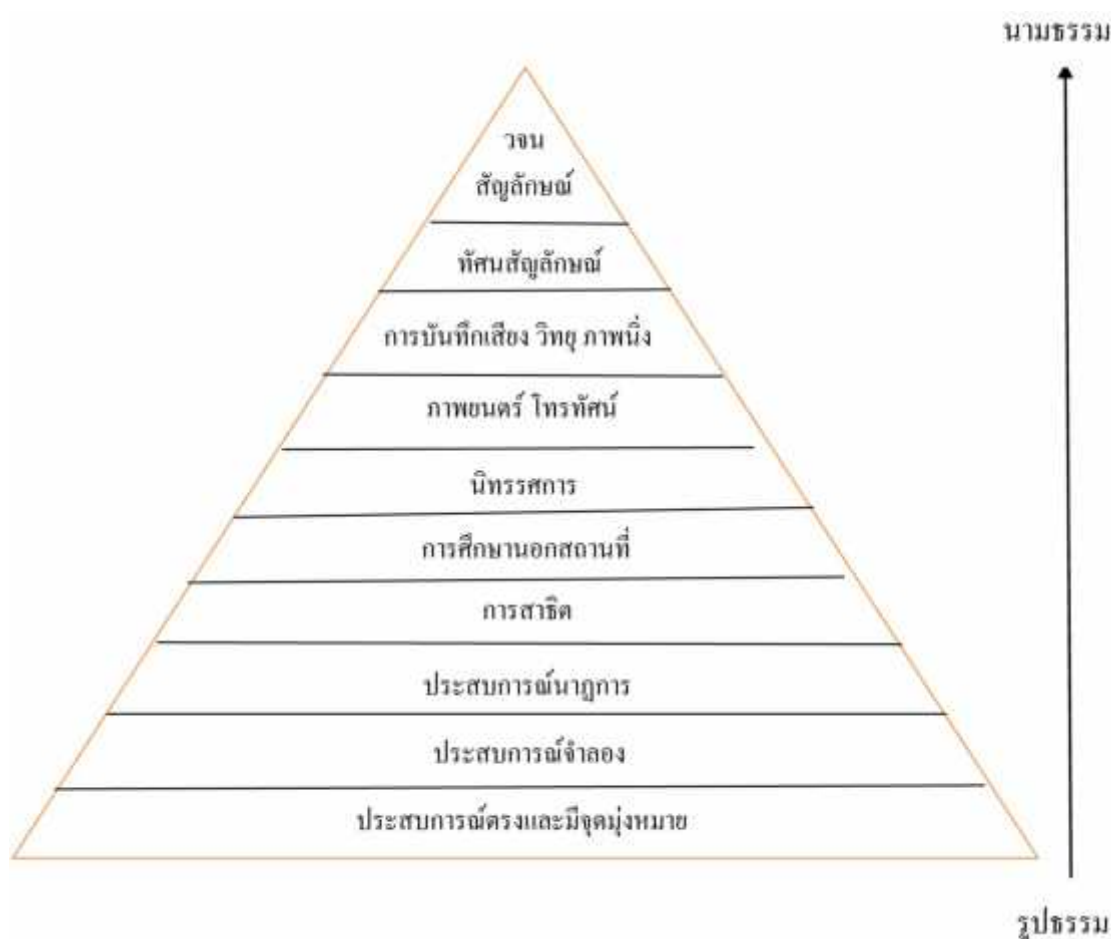
จิตติมา วรรณศรี (2557, หน้า 61) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ใช้ในการนำความรู้ ข้อมูลสารสนเทศไปสู่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ นับเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน สื่อมีหลากหลายประเภททั้งที่เป็นบุคคล สัตว์ สิ่งของ ทั้งที่ มีอยู่ตามธรรมชาติและที่ประดิษฐ์ขึ้น

วัชรพล วิบูลยศรี (2557, หน้า 15) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือหรือสื่อกลางในกระบวนการเรียนการสอน เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง เครื่องมือ วัสดุ หรือของจริง ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะตามมาตรฐานหลักสูตร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สื่อแบ่งตามประสบการณ์การเรียนรู้

การแบ่งประเภทของสื่อการสอน ถ้าแบ่งตามระดับประสบการณ์ของผู้เรียน ซึ่ง Dale (1969, หน้า 107 อ้างถึงใน เฟิง บินบิน, 2554, หน้า 47-49) ได้แบ่งสื่อการสอนออกเป็น 10 ประเภท โดยพิจารณาจากลักษณะของประสบการณ์ที่ได้รับจากสื่อการสอนประเภทนั้น โดยยึดเอาความเป็นรูปธรรมและนามธรรมเป็นหลักในการแบ่งประเภท และได้เรียงลำดับจากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมที่สุดและประสบการณ์ ที่เป็นนามธรรมที่สุด (Abstract concrete continuum) เรียกว่า “กรวยประสบการณ์” (Cone of experience) ดังภาพที่ 2-1

ภาพที่ 2-1 กรวยประสบการณ์ของ Edgar (1969, หน้า 107)

จากภาพที่ 2-1 สามารถอธิบายได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประสบการณ์ตรงและมีความมุ่งหมาย (Direct purposeful experience) เป็นประสบการณ์ที่เป็นรากฐานของประสบการณ์ที่ปวง เพราะได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้เห็น ได้ยินเสียง ได้สัมผัสด้วยตนเอง เช่น การเรียนจากของจริง (Real object) ได้ร่วม กิจกรรม การเรียนด้วยการลงมือกระทำ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ประสบการณ์จำลอง (Contrived simulation experience) จากข้อจำกัดที่ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนจากประสบการณ์จริงให้แก่ผู้เรียนได้ เช่น ของจริงมีขนาดใหญ่หรือเล็กเกินไป มีความซับซ้อน มีอันตราย จึงใช้ประสบการณ์จำลองแทน เช่น การใช้หุ่นจำลอง (Model) ของตัวอย่าง (Specimen) เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ประสบการณ์นาฏการ (Dramatized experience) เป็นประสบการณ์ที่จัดขึ้นแทนประสบการณ์จริงที่เป็นอดีตไปแล้ว หรือเป็นนามธรรมที่ยากเกินกว่าจะเข้าใจและไม่สามารถใช้ประสบการณ์จำลองได้ เช่น การเล่นเกมพื้นเมือง ประเพณีต่าง ๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 4 การสาธิต (Demonstration) คือ การอธิบายข้อเท็จจริง ความจริง และกระบวนการที่สำคัญด้วยการแสดงให้เห็นเป็นลำดับขั้น การสาธิตอาจทำได้โดยครูเป็นผู้สาธิต นอกจากนี้อาจใช้ภาพยนตร์ สไลด์และฟิล์มสตริป แสดงการสาธิตในเนื้อหาที่ต้องการสาธิตได้

ขั้นที่ 5 การศึกษานอกสถานที่ (Field trip) การพานักเรียนไปศึกษาแหล่งความรู้นอกห้องเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้หลาย ๆ ด้าน ได้แก่ การศึกษาความรู้จากสถานที่สำคัญ เช่น โบราณสถาน โรงงาน อุตสาหกรรม เป็นต้น

ขั้นที่ 6 นิทรรศการ (Exhibition) คือ การจัดแสดงสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งมีการสาธิตและการฉายภาพยนตร์ประกอบเพื่อให้ประสบการณ์ในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนหลายด้าน ได้แก่ การจัดป้ายนิทรรศการ การจัดแสดงผลงานนักเรียน

ขั้นที่ 7 ภาพยนตร์ และ โทรทัศน์ (Motion picture and television) ผู้เรียนได้เรียนด้วยการเห็นและได้ยินเสียงเหตุการณ์ และเรื่องราวต่าง ๆ ได้มองเห็นภาพในลักษณะการเคลื่อนไหวเหมือนจริงไปพร้อม ๆ กัน

ขั้นที่ 8 การบันทึกเสียง วิทยุ และภาพนิ่ง (Recording, radio and picture) ได้แก่ เทปบันทึกเสียง แผ่นเสียง วิทยุ ซึ่งต้องอาศัยเรื่องการขยายเสียง ส่วนภาพนิ่ง ได้แก่ รูปภาพทั้งชนิดโปรเจกต์ที่ใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ (Overhead projector) สไลด์ (Slide) ภาพนิ่งจากคอมพิวเตอร์ และภาพบันทึกเสียงที่ใช้กับเครื่องฉายภาพทึบแสง (Overhead projector)

ขั้นที่ 9 ทัศนสัญลักษณ์ (Visual symbol) มีความเป็นนามธรรมมากขึ้น จำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นพื้นฐาน ในการเลือกนำไปใช้ สื่อที่จัดอยู่ในประเภทนี้คือ แผนภูมิ แผนสถิติ -ภาพโฆษณา การ์ตูน แผนที่ และสัญลักษณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 10 วจนสัญลักษณ์ (Verbal symbol) เป็นประสบการณ์ขั้นสุดท้าย ซึ่งเป็นนามธรรมที่สุด ไม่มีความคล้ายคลึงกันระหว่างจนวนสัญลักษณ์กับของจริง ได้แก่ การใช้ตัวหนังสือแทนคำพูด

ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

กรมวิชาการ (2544, หน้า 23-24) กล่าวถึง ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรมีความหลากหลายทั้งสื่อธรรมชาติสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีและสื่ออื่น ๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจชวนคิด ชวนติดตาม เข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง และต่อเนื่องตลอดเวลาเพื่อการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นไปตามแนวการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ซึ่งสามารถจำแนกสื่อเป็นประเภทดังนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง หนังสือและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งได้แสดงหรือจำแนกหรือเรียบเรียงสาระความรู้ต่าง ๆ โดยใช้หนังสือที่เป็นตัวเขียน หรือตัวพิมพ์เป็นสื่อ เพื่อแสดงสื่อ

สิ่งพิมพ์หลายประเภท เช่นเอกสาร หนังสือ ตำรา หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร จุลสาร จดหมาย จดหมายเหตุ บันทึก รายงาน วิทยานิพนธ์ เป็นต้น

2. สื่อเทคโนโลยี หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ได้ผลิตขึ้น เพื่อใช้ควบคู่กับเครื่องมือ โสตทัศนวัสดุหรือเครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ ๆ สื่อการเรียนรู้ดังกล่าว เช่นแถบบันทึกภาพ พร้อมเสียง (วีดิทัศน์) แถบบันทึกเสียง สไลด์ สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นอกจากนี้สื่อเทคโนโลยี ยังหมายรวมถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในการเรียน การสอน เช่น การใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนการสอน การศึกษาผ่านดาวเทียม

3. สื่ออื่น ๆ นอกจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเทคโนโลยีแล้ว ยังมีสื่ออื่น ๆ ที่ส่งเสริมการเรียน การสอน ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยกว่าสื่อ 2 ประเภทดังกล่าว เพราะสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ ท้องถิ่นที่ขาดแคลนสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเทคโนโลยี สื่อเหล่านี้อาจแบ่งเป็น 4 ประเภท ใหญ่ ๆ ดังนี้

3.1 สื่อบุคคล หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งสามารถทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ แนวคิด เจตคติและวิธีปฏิบัติตนไปสู่บุคคลอื่น สื่อบุคคลอาจ เป็นบุคคลที่มีอยู่ในโรงเรียน เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตัวผู้เรียน นักการภารโรง หรืออาจเป็น บุคคลภายนอกโรงเรียน เช่น บุคลากรในท้องถิ่นที่มีความชำนาญ และเชี่ยวชาญในสาขา อาชีพต่าง ๆ เป็นต้น

3.2 สื่อธรรมชาติและสื่อแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือ สภาพที่อยู่รอบตัวผู้เรียน เช่น พืชผัก ผลไม้ สัตว์ชนิดต่าง ๆ ปรากฏการณ์ ห้องเรียนห้องปฏิบัติการ แหล่งวิทยาการหรือแหล่งการเรียนรู้ ห้องสมุด ชุมชน สังคม วัฒนธรรม ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นสื่อที่มี ความสำคัญต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งผู้สอนหาได้ไม่ยาก

3.3 สื่อกิจกรรม/ กระบวนการ หมายถึง กิจกรรม หรือกระบวนการ ที่ผู้สอนหรือ ผู้เรียนกำหนดขึ้น เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ ใช้ในการฝึกทักษะซึ่งต้องใช้กระบวนการ คิด การปฏิบัติ การเผชิญอารมณ์ สถานการณ์จำลอง การจัดนิทรรศการ ไปทัศนศึกษานอกสถานที่ การทำโครงการ เกม เพลง การปฏิบัติตามใบงาน ฯลฯ

3.4 สื่อวัสดุ/ เครื่องมือและอุปกรณ์ หมายถึง วัสดุที่ประดิษฐ์ขึ้น เพื่อประกอบการ เรียนรู้ เช่น หุ่นจำลอง แผนภูมิ สถิติ ฯลฯ นอกจากนี้ ยังรวมถึงสื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์ทดลองวิทยาศาสตร์ เครื่องมือช่างเครื่องมือ เกษตร เป็นต้น

หลักการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน

การใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อนำมาใช้ประกอบการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยผู้สอนจะต้องเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับการเรียน การสอนในแต่ละครั้ง โดยมีหลักการดังนี้ (จิตติมา วรณศรี, 2557 หน้า 64)

1. หลักความสัมพันธ์ผู้สอนควรพิจารณาสื่อที่จะใช้นั้นมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียน และจุดมุ่งหมายที่จะสอน
2. หลักความถูกต้อง สื่อนั้นมีความถูกต้องของการนำเสนอเนื้อหาสาระ โครงสร้างของ เนื้อหาสาระนั้น และการสรุปเนื้อหา
3. หลักความเหมาะสม ผู้สอนพิจารณาว่าสื่อที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในด้านวัย ระดับชั้น ความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน จำนวนผู้เรียน และระยะเวลาในการจัดการเรียน การสอน
4. หลักความริเริ่มสร้างสรรค์ สื่อนั้นควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์
5. หลักคุณภาพ สื่อนั้นควรชัดเจน ทนทาน สะดวกในการใช้งานรวมทั้งผลของการใช้ งาน
6. หลักสิ่งแวดล้อม ควรพิจารณาเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ เช่น สถานที่ แสง เสียง ซึ่งอาจสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคของการใช้สื่อ

หลักการใช้สื่อการเรียนการสอน

ภายหลังจากที่ผู้สอนได้เลือกและตัดสินใจแล้วว่า จะใช้สื่อประเภทใดบ้างในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการถ่ายทอดเนื้อหาของสื่อ นั้น ได้ดีที่สุด ผู้สอนจำเป็นต้องมีหลักในการ ใช้สื่อการสอนตามลำดับดังนี้ (เฟิง บินบิน, 2554, หน้า 51-53)

1. เตรียมตัวผู้สอน เป็นการเตรียมตัวในการอ่าน ฟังหรือดูเนื้อหาที่อยู่ในสื่อที่จะใช้ว่ามี เนื้อหาถูกต้อง ครบถ้วน และตรงกับที่ต้องการหรือไม่ ถ้าสื่อ นั้นมีเนื้อหาไม่ถูกต้อง ผู้สอนจะเพิ่ม โดยวิธีใดในจุดไหนบ้าง จะมีวิธีใช้สื่ออย่างไร เช่น ใช้ภาพนิ่งเพื่อเป็นการนำบทเรียนที่จะสอน แล้วอธิบายเนื้อหาเกี่ยวกับบทเรียนนั้น ต่อจากนั้นเป็นการให้ชมวีดิทัศน์เพื่อเสริมความรู้ และจบลง โดยการสรุปด้วยแผ่น โปร่งใสหรือสไลด์ในโปรแกรม Power point อีกครั้งหนึ่ง ขั้นตอนเหล่านี้ ผู้สอนต้องเตรียมตัว โดยเขียนลงในแผนการสอนเพื่อการใช้สื่อได้ถูกต้อง
2. เตรียมจัดสภาพแวดล้อม โดยการจัดเตรียมวัสดุ เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ ให้พร้อม ตลอดจนต้องเตรียมสถานที่หรือห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมด้วย เช่น มีปากกา เขียนแผ่น โปร่งใสพร้อมแผ่น โปร่งใส แถบวีดิทัศน์ที่นำมาฉายมีการกรอกกลับตั้งแต่ต้นเรื่อง

โทรทัศน์ต่อเข้ากับเครื่องเล่นวีดิทัศน์เรียบร้อย ที่นั่งของผู้เรียนอยู่ในระยะที่เหมาะสม ฯลฯ สภาพแวดล้อมและ ความพร้อมต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ช่วยในการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสะดวกราบรื่นไม่เสียเวลา

3. เตรียมพร้อมผู้เรียน เป็นการเตรียมผู้เรียน โดยมีการแนะนำหรือให้ความคิดรวบยอดว่าเนื้อหาในสื่อเป็นอย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนเตรียมในการฟังดู หรืออ่านเนื้อหาจากสื่อ นั้นให้เข้าใจได้ดี และสามารถจับประเด็นสำคัญของเนื้อหาได้ หรือหากผู้เรียนมีการใช้สื่อด้วยตนเองผู้สอนต้องบอกวิธีการใช้ในกรณีที่เป็นอุปกรณ์ที่ผู้เรียนจะต้องมีกิจกรรมอะไรบ้าง เช่น มีการทดสอบ การอภิปราย การแสดง หรือการปฏิบัติ ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนจะเตรียมตัวได้ถูกต้อง

4. การใช้สื่อ ผู้สอนต้องใช้สื่อให้เหมาะกับขั้นตอนที่เตรียมไว้แล้วเพื่อดำเนินการสอนได้อย่างราบรื่น และต้องควบคุมการเสนอสื่อให้ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น ในการฉายวีดิทัศน์ ผู้สอนต้องปรับภาพที่ออกทางเครื่องรับโทรทัศน์ให้ชัดเจน ปรับเสียงอย่าให้ดังจนรบกวนห้องเรียนอื่นหรือค่อยเกินไปจนผู้เรียนที่นั่งอยู่หลังห้องไม่ได้ยิน ดูว่ามีแสงตกลงบนพื้นจอหรือไม่ หากใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะต้องปรับระยะเครื่องฉายไม่ให้ภาพเบี่ยง (Keystone effect) ดังนี้ เป็นต้น

5. การประเมินติดตามผล หลังจากมีการเสนอสื่อแล้ว ควรมีการประเมินและติดตามผล โดยการให้ผู้เรียนตอบคำถาม อภิปราย หรือเขียนรายงาน เพื่อเป็นการทดสอบว่าผู้เรียนเข้าใจบทเรียนและเรียนรู้จากสื่อที่เสนอไปนั้นอย่างถูกต้องหรือไม่ เพื่อผู้สอนจะได้สามารถทราบจุดบกพร่องและแก้ไขปรับปรุงการสอนของตนได้

ขั้นตอนการใช้สื่อการเรียนการสอน

การใช้สื่อการสอนนั้นอาจใช้เฉพาะขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งของการสอน หรือจะใช้ในทุกขั้นตอนก็ได้ ดังนี้ (เฟิง บินบิน, 2554, หน้า 53)

1. ชี้นำสู่บทเรียน เพื่อกระตุ้นให้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาที่กำลังจะเรียนสื่อที่ใช้ในขั้นนี้จึงเป็นสื่อที่แสดงเนื้อหากว้าง ๆ หรือเนื้อหาที่เกี่ยวกับการเรียนในครั้งก่อนยังมีสื่อที่เน้นเนื้อหาเจาะลึกจริง อาจเป็นสื่อที่เป็นแนวปัญหาหรือเพื่อให้ผู้เรียนคิด และควรเป็นสื่อที่ง่ายต่อการนำเสนอในระยะเวลาอันสั้น เช่น ภาพ บัตรคำ หรือเสียง เป็นต้น

2. ชี้นำดำเนินการสอนหรือประกอบกิจกรรมการเรียน เป็นขั้นตอนที่สำคัญเพราะจะให้ความรู้เนื้อหาอย่างละเอียดเพื่อสนองวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนจึงต้องเลือกสื่อให้ตรงกับเนื้อหาและวิธีการสอนหรืออาจจะใช้สื่อประสมก็ได้ ต้องมีการจัดลำดับขั้นตอนการใช้สื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียน การใช้สื่อในขั้นนี้จะต้องเป็นสื่อที่เสนอความรู้อย่างละเอียดถูกต้องและชัดเจนแก่ผู้เรียน เช่น ของจริง แผ่นโปรงใส กราฟ วีดิทัศน์ แผ่นวีซีดี หรือการทัศนศึกษาออกสถานที่ เป็นต้น

3. **ขั้นวิเคราะห์และฝึกปฏิบัติ** เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ทดลองนำความรู้ด้านทฤษฎีหรือหลักการที่เรียนมาแล้วไปใช้แก้ปัญหาในขั้นฝึกหัดโดยการลงมือ ฝึกปฏิบัติเอง สื่อในขั้นนี้จึงเป็นสื่อที่เป็นประเด็นปัญหา เทปเสียง สมุดแบบฝึกหัด ชุดการเรียน หรือบทเรียนซีดีไอ เป็นต้น

4. **ขั้นสรุปบทเรียน** เป็นการเน้นย้ำเนื้อหาให้มีความเข้าใจที่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ขั้นสรุปนี้ควรใช้เพียงระยะเวลาสั้นๆ เช่น แผนภูมิ แผ่นโปรงใส กราฟ เป็นต้น

5. **ขั้นประเมินผู้เรียน** เป็นการทดสอบว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้หรือเข้าใจสิ่งที่เรียนไปถูกต้องมากน้อยเพียงใด และบรรลุตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้หรือไม่ สื่อในขั้นประเมินนี้มักจะเป็นคำถามจากเนื้อหาบทเรียน โดยอาจมีภาพประกอบด้วยก็ได้ อาจนำบัตรคำหรือสื่อที่ใช้ขั้นกิจกรรมการเรียนมาถามอีกครั้งหนึ่ง และอาจเป็นการทดสอบโดยการปฏิบัติจากสื่อหรือการกระทำของผู้เรียนเพื่อทดสอบว่าผู้เรียนสามารถมีทักษะจากการฝึกปฏิบัติอย่างถูกต้องครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

สรุปได้ว่า สื่อมีความสำคัญอย่างมาก โดยเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะตามมาตรฐานหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจใช้สื่อเทคโนโลยี สื่อของจริง และสื่อที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยผู้สอนต้องพิจารณาเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าอย่างสูงสุด

ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล เป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนว่า บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ รวมทั้งจะช่วยให้ผู้สอนทราบว่า การออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมหรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไร เพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ได้มีผู้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้หลายประการ ดังนี้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2523, หน้า 116-117 อ้างถึงใน สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร, 2553, หน้า 15) กล่าวถึง ความหมายของการวัดว่าหมายถึง การกำหนดค่าที่เป็นตัวเลขเพื่อแทนคุณสมบัติของวัตถุ สิ่งของหรืออื่น ๆ ตามกฎเกณฑ์ของคุณสมบัติเหล่านั้นในการวัดทางการศึกษา วัดในสิ่งที่เป็นนามธรรม จึงต้องวัดทางอ้อมและวิธีวัดจะเป็นไปด้วยความซับซ้อน ส่วนคำว่าประเมินผล หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งของ หรือการกระทำใด ๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์

มาตรฐาน ดังนั้น การวัดและประเมินผลจึงมีความหมายสัมพันธ์กันอย่างเด่นชัดที่ว่า การวัดเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผล

อุทุมพร จามรมาน (2530, หน้า 6 อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิจรูญ, 2552, หน้า 1, 3) ได้ให้ความหมายการวัดและประเมินผลว่า การวัดคือการกำหนดตัวเลขให้กับลักษณะตามกฎที่กำหนด ส่วนการประเมินผล เป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่วัด ตามเกณฑ์ภายในและภายนอก

พิชิต ฤทธิจรูญ (2552, หน้า 3, 5) ได้กล่าวว่า การวัดผล (Measurement) หมายถึง กระบวนการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ให้กับบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์อย่างมีกฎเกณฑ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แทนปริมาณ หรือคุณภาพของคุณลักษณะที่จะวัด และกล่าวว่า การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การตัดสินคุณค่าหรือคุณภาพจากผลที่ได้ จากการวัด โดยเปรียบเทียบกับผลการวัดอื่น ๆ หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้

สมนึก ภัททิยธนี (2553, หน้า 1,3) ได้ให้ความหมายการวัดและประเมินผลว่า การวัดผล (Measurement) คือ กระบวนการหาปริมาณหรือจำนวนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งมาวัด ผลจากการวัดมักจะออกมาเป็นตัวเลข หรือสัญลักษณ์ ส่วนการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การการตัดสิน หรือวินิจฉัยสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการวัดผล โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณา

วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒผล (2556, หน้า 147) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นเครื่องมือตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อวางแผนพัฒนาผู้เรียนตลอดจนส่งเสริมสนับสนุน ให้เกิดการพัฒนาตามศักยภาพ

จิตมา วรณศรี (2557, หน้า 78) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน เพื่อสะท้อนประสิทธิผลการจัดการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะของผู้เรียนที่ต้องพัฒนา ซึ่งการวัดผลเป็นกระบวนการที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับการประเมินผล กล่าวคือ การวัดผลจะต้องมีเครื่องมือเพื่อให้วัดพฤติกรรม หรือสิ่งใด ๆ ที่ต้องการวัด ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2557, หน้า 165, 167) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร เนื่องจากการวัดและประเมินผลจะช่วยทำให้ผู้สอนนำไปปรับปรุง การเรียนการสอน และพัฒนาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังกล่าวว่าการวัดและประเมินผลต้องทำอย่าง เป็นระบบ มีความเชื่อมั่น เป็นกลางและมีความยุติธรรมด้วยเครื่องมือที่เหมาะสมกับการประเมิน โดยใช้ข้อมูลหลายแหล่งประกอบกัน รวมทั้งให้คนอื่นมีส่วนร่วมและมีการนำผลที่ได้มาสะท้อนและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สรุป การวัดและประเมินผล คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพของผู้เรียนโดยมีการกระทำอย่างเป็นระบบ มีความเชื่อมั่น เป็นกลาง และยุติธรรมด้วยเครื่องมือที่เหมาะสม และสามารถนำผลที่ได้ไปสะท้อนประสิทธิผลของกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล มีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้ (จิตติมา วรรณศรี, 2557, หน้า 78)

1. เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน เป็นการตรวจสอบ ความรู้ ความสามารถ ทักษะพื้นฐานของผู้เรียน ว่ามีมากน้อยเพียงใด เพียงพอที่จะเรียนรู้เนื้อหาต่อไปหรือไม่ ซึ่งหากผู้เรียนมีความรู้พื้นฐาน ไม่เพียงพอ ผู้สอนจะได้สอนเสริมความรู้ให้ก่อน
2. เพื่อวินิจฉัย เป็นการวัดผลและประเมินผลที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาความบกพร่องของผู้เรียนว่าวิชาที่เรียนนั้นมีจุดบกพร่องตอนใด เพื่อที่จะได้นำไปปรับปรุงแก้ไข สอนซ่อมเสริมส่วนที่ขาดหายไปให้ดียิ่งขึ้น
3. เพื่อจัดตำแหน่ง การวัดผลและประเมินผลนี้เพื่อเปรียบเทียบตนเองกับคนอื่น ๆ โดยอาศัยกลุ่มเป็นเกณฑ์ว่าใครเด่น-ค้อย ใครได้อันดับที่ 1 ใครสอบได้-ตก หรือใครควรได้เกรดอะไร การวัดผลและประเมินผลนี้เหมาะสำหรับการตัดสินผลการเรียนแบบอิงกลุ่ม
4. เพื่อเปรียบเทียบ เป็นการวัดผลและประเมินผลเพื่อเปรียบเทียบตนเองหรือเพื่อดูพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนในช่วงเวลาที่ต่างกัน ว่าดีขึ้นกว่าเดิมมากน้อยเพียงใด เช่น การเปรียบเทียบผลก่อนเรียน และหลังเรียน
5. เพื่อประเมินค่า เป็นการนำผลที่ได้จากการวัดไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อตัดสินลงสรุปให้คุณค่าของการศึกษา หลักสูตรหรือ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลว่าเหมาะสมหรือไม่ และควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร
6. เพื่อทำนายหรือพยากรณ์ เป็นการวัดผลและประเมินผลเพื่อทำนายอนาคตต่อไปว่าจะเป็นอย่างใด ซึ่งสามารถนำไปใช้ในเรื่องของการแนะแนวการศึกษาว่านักเรียนควรเรียนสาขาใดหรืออาชีพใดจึงจะเรียนได้สำเร็จ แบบทดสอบที่ใช้วัด จุดมุ่งหมายในข้อนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความถนัด หรือแบบทดสอบวัดเชาว์ปัญญา
7. เพื่อพัฒนาผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำคัญที่สุดของการวัดผล เป็นการวัดระหว่างการเรียนการสอน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเป็นรู้บรรลุจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนหรือไม่ ผู้เรียนคนใดยังไม่เข้าใจเพื่อครูจะได้นำมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนหรือสื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนครั้งต่อไป

องค์ประกอบของการวัดและประเมินผล

องค์ประกอบของการวัดและประเมินผลมี 3 ประการ ดังนี้ (พิชิต ฤทธิจรัส, 2552, หน้า 5)

1. ข้อมูล เป็นข้อมูลจากการวัด
2. เกณฑ์ หรือมาตรฐาน เพื่อนำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับข้อมูลที่มีอยู่
3. การตัดสินเป็นการตีค่าหรือชี้ขาดระหว่างผลการปฏิบัติที่ได้จากการวัดกับเกณฑ์และสรุปผลออกมา

วิธีการและเครื่องมือในการประเมินตามสภาพจริง

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556, หน้า 344-352) ได้กล่าวว่า ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตราที่ 22 บัญญัติว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้พระราชบัญญัตินี้ยังได้กำหนดให้การประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน โดยต้องทำควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนเสมอ ดังนั้นการประเมินตามสภาพจริงในการเรียนรู้ จึงควรใช้เครื่องมือที่หลากหลาย ซึ่งวิธีการประเมินตามสภาพจริง สามารถใช้วิธีการได้ดังนี้

1. การสังเกต ทำได้ทุกสถานการณ์และทุกสถานที่ ผู้สอนอาจกำหนดเครื่องมือและเกณฑ์ในการสังเกต หรือไม่มีเครื่องมือในการสังเกตระดับความสามารถที่แสดงออกมา
2. การสัมภาษณ์ เป็นการตั้งคำถามอย่างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน สามารถสัมภาษณ์ได้ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ นิยมใช้ประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ความจำ จะทำให้สะท้อนความเชื่อทัศนคติ ค่านิยม รวมทั้งเห็นคุณค่าในสาระการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ
3. บันทึกจากผู้เกี่ยวข้อง เป็นวิธีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ความคิด ความถนัด ความสนใจ และการแสดงออกพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการจัดการเรียนการสอน และแนวทางการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรต่อไป
4. แบบทดสอบวัด ความรู้ความสามารถที่เป็นจริง เป็นวิธีการการสร้างข้อสอบโดยใช้คำถามที่เกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ หรือสร้างความรู้ใหม่ ๆ จากความเข้าใจและประสบการณ์เดิม หรือจากสถานการณ์จำลองที่กำหนดให้คล้ายกับสถานการณ์จริง เช่น ข้อสอบวัดทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ
5. การรายงานตนเอง เป็นวิธีการประเมินด้วยการให้ผู้เรียนเขียนบรรยายความรู้สึกหรือพูดแสดงความคิดเห็นออกมาโดยตรง เพื่อประเมินความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจและการสร้างผลงานของผู้เรียน

6. การใช้แฟ้มสะสมผลงาน เป็นการเก็บตัวอย่างของผลงานที่มีการรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง เพื่อให้เห็นความสามารถของผู้เรียน ด้านความรู้ ความถนัด ความก้าวหน้าทางการเรียน เพื่อนำมาประกอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

ลักษณะของเครื่องมือวัดผลที่ดี

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2552, หน้า 135) กล่าวว่า เครื่องมือวัดและประเมินผลที่ดีจะต้องเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ จึงจะช่วยให้การวัดผลมีความถูกต้อง เชื่อถือได้ ดังนั้นเครื่องมือที่ครูสร้างก่อนนำไปใช้จริง จึงควรตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนทุกครั้ง การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในด้านความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความยาก อำนาจจำแนก และความเป็นปรนัย ซึ่งรายละเอียด ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) เป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถวัดได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยแบบทดสอบมีเนื้อหาครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมทั้งหมดที่ต้องการวัด

1.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) คือแบบทดสอบที่สามารถวัดความสามารถ คุณลักษณะ หรือพฤติกรรมของผู้เรียน ได้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบ และสามารถวัดความสามารถ ความถนัด สมรรถนะ หรือคุณลักษณะของผู้เรียน

1.3 ความเที่ยงตรงตามเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1.3.1 ความเที่ยงตรงเชิงสภาพ (Concurrent validity) คือ แบบทดสอบที่สามารถใช้ผลคะแนนไปเทียบกับความสามารถที่เป็นจริงของผู้เรียนในปัจจุบันได้

1.3.2 ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive validity) เป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงของผู้เรียนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นเครื่องมือหรือแบบทดสอบที่ทำให้ได้คะแนนสอบที่คงที่ ไม่ว่าจะวัดกี่ครั้งก็ตาม

3. ความยาก (Difficulty) เป็นคุณสมบัติของข้อสอบรายข้อ ควรมีความยากโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ที่มีคนตอบถูกไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 และไม่เกินร้อยละ 80

4. อำนาจจำแนก (Discrimination) คุณสมบัติของข้อสอบสามารถจำแนกผู้เรียนได้ตามความแตกต่างของบุคคลว่า ใครเก่ง ปานกลาง อ่อน

5. ความเป็นปรนัย (Objectivity) มีความชัดเจน ความถูกต้องตามหลักวิชา และความเข้าใจตรงกัน ไม่คลุมเครือ ทุกคนที่อ่านคำถามต้องเข้าใจตรงกันเสมอ มีความชัดเจนของคำถาม ความชัดเจนในการให้คะแนน และความชัดเจนในการแปลความหมายของคะแนน

ประเภทและกระบวนการประเมินผล

พิชิต ฤทธิจรรยา (2552, หน้า 14) ได้แบ่งประเภทของการวัดและประเมินผล ตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การประเมินก่อนเรียน (Pre-evaluation) เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นพอเพียงกับการเรียนบทใหม่หรือไม่ ถ้าไม่พอเพียงจะต้องจัดเพิ่มเติมให้
2. การประเมินระหว่างเรียน (Formative-evaluation) เป็นการประเมินขณะดำเนินการเรียนการสอน เพื่อตรวจดูว่าผู้เรียนสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนหรือไม่ ถ้ายังไม่บรรลุ ต้องมีการสอนซ่อมเสริม (Remedial) ตามส่วนที่ผู้เรียนยังบกพร่องอยู่ การประเมินแบบนี้จะทำการประเมินย้อนหลังจากสอนจบเนื้อหาตอนใดตอนหนึ่งไปแล้ว
3. การประเมินผลรวมสรุป (Summative evaluation) เป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดการสอนในแต่ละหน่วยหรือแต่ละรายวิชาเพื่อสรุปผลสัมฤทธิ์โดยรวมของผู้เรียนออกมาในรูปของระดับคะแนน (Grade) หรือการตัดสินได้ตก

และ พิชิต ฤทธิจรรยา (2552, หน้า 15) แบ่งประเภทการวัดและประเมินผล โดยจำแนกตามระบบการวัด เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม (Norm-referenced evaluation) เป็นการตัดสินโดยเปรียบเทียบกับผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ที่ทำข้อสอบชุดเดียวกัน เพื่อจำแนกหรือจัดลำดับบุคคลในกลุ่มนั้น ๆ
2. การประเมินแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced evaluation) เป็นการตัดสินโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน (Standard criteria) ที่มีอยู่แล้ว หรือเกณฑ์ที่ผู้ประเมินกำหนดขึ้น นิยม ใช้จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมว่าผ่านวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไว้หรือไม่

ในการวัดและประเมินผล กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 31) ได้กำหนดในเรื่องของเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนว่า ภายหลังจากการตัดสินผลการเรียนจะต้องมีการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองและนักเรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมิน และจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง การรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

ประโยชน์ของการวัดและประเมินผล

จิตติมา วรรณศรี (2557, หน้า 79) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการที่ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหารและผู้ปกครอง ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนในแนวทางที่เหมาะสม โดยประเมินความสามารถของตนเองก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้น มีการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ทำให้ทราบจุดมุ่งหมายในการเรียนชัดเจนขึ้น
  2. ประโยชน์ต่อผู้สอน ทำให้ครูทราบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับตัวผู้เรียนว่า เก่งอ่อนเพียงใด เพื่อหาทางช่วยเหลือและจะสะท้อนให้ครูทราบว่าประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน เทคนิควิธีที่ผู้สอนใช้เหมาะสมเพียงใด ซึ่งจะทำให้ผู้สอนปรับปรุงตนเองและสามารถออกแบบแผนการวิจัย ในชั้นเรียน
  3. ประโยชน์ต่อผู้บริหาร ช่วยให้ผู้บริหารใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศประกอบการตัดสินใจในการวางแผนการจัดการศึกษา การบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน ทราบมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ และเห็นข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการจัดการเรียนรู้ เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู และบ่งบอกถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา การพัฒนาบุคลากร การจัดผู้สอนเข้าสอน การจัด โครงการ รวมทั้งเป็นข้อมูลประชาสัมพันธ์ โรงเรียน เผยแพร่ต่อผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาผู้เรียน
  4. ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ทำให้ทราบความสามารถของบุตรหลาน และเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาต่อและการทำงานของบุตรหลาน
- สรุป การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนจะต้องมีความสอดคล้องจุดมุ่งหมาย การเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา ครอบคลุมทุกเนื้อหาและสามารถวัดพฤติกรรมของผู้เรียน ได้ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน การวัดและประเมินผล จะใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยมีการกระทำอย่างเป็นระบบ มีความเชื่อมั่น เป็นกลาง และยุติธรรมด้วยเครื่องมือที่เหมาะสม และสามารถนำผลที่ได้ไปสะท้อนประสิทธิผลของกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

ปัจจุบันภาษาจีนนับว่ามีบทบาทสำคัญบนเวทีโลกไม่แพ้ไปกว่าภาษาอังกฤษ เนื่องมาจากการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของจีนแบบก้าวกระโดด ไล่ตามชาติมหาอำนาจ ทางฝั่งตะวันตก อีกประการหนึ่งคือ มีผู้ใช้ภาษาจีนอยู่ทั่วทุกมุมโลก ทำให้เกิดการแพร่ขยายอิทธิพลและกระแสนิยมทางภาษาจีนมาสู่ประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

ตลอดระยะเวลาห้าถึงสิบปีที่ผ่านมากระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทย ที่เป็นหน่วยงานหลักควบคุมดูแลการศึกษาภายในประเทศ ได้มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาจีน ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงอุดมศึกษา เพื่อตอบสนองต่อกระแสนิยมการเรียนภาษาจีน

บนเวทีโลก อาทิเช่น การลงนามแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากร การจัดอบรมสัมมนาแลกเปลี่ยนทางวิชาการ การทัศนศึกษา คูงานระบบการเรียนการสอนในประเทศจีน (Xinyuan Liu, 2555, หน้า 15-16)

นอกจากนี้ในปัจจุบันภาษาจีนได้รับการกำหนดจากกระทรวงศึกษาธิการและจากความคิดเห็นของประชากรไทยว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญภาษาหนึ่ง ได้รับการกำหนดและยอมรับในระบบการศึกษาเช่นเดียวกับภาษาต่างประเทศอื่น ๆ กล่าวคือ ในโรงเรียนก็มีจำนวนเวลาสอนเช่นเดียวกับภาษาต่างประเทศอื่น มีหลักสูตรเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษาและมีการสอนในระดับมัธยมศึกษา ทั้งยัง มีการสอนภาษาจีนนอกระบบ ได้แก่ การสอนภาษาจีนให้แก่บุคคลทั่วไป ในภาคค่ำ หรือวันเสาร์ อาทิตย์ ที่เป็นงานบริหารวิชาการของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ หรือที่โรงเรียนสอนภาษาจีนที่เป็นของเอกชนแล้วก็ตาม และมีชั่วโมงสอนภาษาจีนกลางถึงวันละ 2 คาบหรือสัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง (ประพิณ มโนมัยวิบูลย์, 2547, อ้างถึงใน ปราณี กุลละวณิชย์, 2549, หน้า 3)

การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีพัฒนาการไปอย่างรวดเร็ว หากแต่ยังพบปัญหาในด้านการเรียนการสอนอยู่ไม่น้อย ซึ่ง รณพล มาสันติสุข (2551) กล่าวว่า ปัญหาหรืออุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน สามารถสรุปขอบเขตออกเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ความต้องการเรียนภาษาจีนมีมาก เห็นได้จากการเปิดสอนภาษาจีนในโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน หรือผลสำรวจการเลือกเรียนต่อในประเทศจีนที่นักศึกษาไทยรองอยู่ในอันดับที่ 4 รองจากเกาหลีใต้ สหรัฐ และญี่ปุ่น
2. ประสิทธิภาพการเรียนต่ำ ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ขาดแคลนครูผู้สอน ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้รับความร่วมมือจากรัฐบาลจีนที่จัดส่งครูอาสาสมัครชาวจีน มาช่วยสอนในโรงเรียนต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตลอดจนอุดมศึกษาทั่วประเทศ
4. แบบเรียนที่ใช้ภายในประเทศไทย ยังขาดความเหมาะสมต่อระดับของผู้เรียน อีกทั้งไม่เป็นมาตรฐานสากล บางตำราเป็นเนื้อหาล้าสมัยไม่สอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบัน
5. วิธีการสอนไม่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนขาดเทคนิคการสอนที่จะดึงดูดความสนใจของผู้เรียน
6. หลักสูตรการสอนไม่เป็นที่ชัดเจน มีการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศเป็นมาตรฐานแกนกลาง ซึ่งไม่เหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทย

นโยบายของรัฐบาลไทยต่อการพัฒนาระบบการเรียนการสอนภาษาจีนเปลี่ยนแปลงอยู่บ่อย ๆ ทำให้การพัฒนาไม่ต่อเนื่อง การเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนพบปัญหาครูผู้สอนที่เป็น

อาสาสมัครชาวจีนมีปัญหาในด้านการสื่อสาร อีกทั้งส่วนมากไม่ได้จบวุฒิปริญญาตรี ทำให้ขาดประสบการณ์สอนตลอดจนเทคนิควิธีการสอน เอกสารหรือตำราที่ใช้ยังไม่เป็นมาตรฐานสากล อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียน ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้คุณภาพการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนลดลง แต่ขณะเดียวกันการศึกษาค้นคว้าวิจัยด้านภาษาจีนกลับมุ่งเน้นไปในระดับอุดมศึกษา โดยการส่งบุคลากรหรือครูผู้สอนไปเข้ารับการอบรมวิชาภาษาจีนและวัฒนธรรมจีนที่ประเทศจีนอย่างต่อเนื่อง มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรทางการศึกษาตามความร่วมมือกันลงนามความสัมพันธ์ระหว่าง การศึกษาจีนและไทย จุดมุ่งหมายหลักคือ เน้นการพัฒนาและสร้างบุคลากรทางการศึกษาเพื่อมาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในอนาคต นอกจากนี้ ยังพบปัญหาหลักในด้านผู้เรียน จากการศึกษาพบว่า ผู้เรียนจำนวนมากไม่ได้มีความสนใจเรียนอย่างแท้จริง เพียงเลือกเรียนภาษาจีนตาม โรงเรียนกำหนด เพื่อสอดคล้องนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการสู่การเป็น โรงเรียนมาตรฐานสากล ผู้ปกครองสนับสนุนแต่ผู้เรียนไม่มีความสนใจ หลังจากจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาแล้ว มีจำนวนไม่น้อยที่ละทิ้งและเลือกเรียนสาขาอื่นตามความถนัดและความสนใจของตนเองอย่างแท้จริง สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลให้นโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่มุ่งเน้นการพัฒนาและสร้างบุคลากรด้านการสอนภาษาจีนไม่บรรลุผลสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งยังเกิดการขาดแคลนบุคลากรผู้สอนด้านภาษาจีนยังคงอยู่ตราบนานเท่านาน (Xinyuan Liu, 2555, หน้า 17-18)

การสัมภาษณ์

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญถึงแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสัมภาษณ์เพื่อช่วยในการรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ได้มีผู้ให้ความหมายการสัมภาษณ์ จากนักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน ดังนี้

ลักษณะ บรรพภาณูจน์ (2542, หน้า 129) ได้ให้ความหมายของการสัมภาษณ์ คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีการนำมาใช้บ่อยในการวิจัย การสัมภาษณ์สามารถนำไปใช้สำหรับวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ คือ ประการแรก ใช้การสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือสำรวจเพื่อช่วยระบุตัวแปรและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการตั้งสมมติฐานวิจัย ประการที่สอง ใช้การสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือหลักสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลหรือวัดตัวแปรต่าง ๆ ในการวิจัย และประการสุดท้ายใช้การสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือประกอบหรือเสริมจากวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลวิธีอื่น

สมนึก ภัททิยธนี (2553, หน้า 35) ได้ให้ความหมายของการสัมภาษณ์ คือ หรือการพูดโต้ตอบกันอย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อค้นหาความรู้ ความจริง ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

ประกอบด้วย บุคคล 2 ฝ่าย คือ ผู้สัมภาษณ์และผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์นอกจากจะได้ข้อมูลต้องการแล้ว ยังช่วยให้ทราบข้อเท็จจริงของผู้ถูกสัมภาษณ์ในด้านบุคลิกภาพด้วย เช่น ท่วงท่า วาจา อารมณ์ อุปนิสัย ปฏิภาณ ไหวพริบ เป็นต้น

รัตนะ บัวสนธ์ (2556, หน้า 104) ได้ให้ความหมายของการสัมภาษณ์ คือการสนทนาอย่างมีจุดมุ่งหมายที่เฉพาะเจาะจง เพื่อที่จะได้ข้อมูลเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ต้องการ โดยการสัมภาษณ์อย่างน้อยที่สุดจะประกอบด้วยบุคคล 2 คน คนหนึ่งเป็นผู้สัมภาษณ์ (Interviewer) ตั้งคำถามซักถามกับอีกบุคคลหนึ่ง ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์ (Interviewee) ที่เป็นฝ่ายตอบคำถามแสดงความคิดเห็นตอบสนองคำถามที่ได้รับ การสัมภาษณ์จึงถือเป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้รับ ความนิยมวิธีหนึ่ง

รัตนศิริ ทาโต (2551, หน้า 202) กล่าวว่า การสัมภาษณ์เป็นการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสนทนาอย่างมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

บุญใจ ศรีสถิตยน์รากร (2553, หน้า 267) กล่าวว่า การสัมภาษณ์เป็นการรวบรวมข้อมูลในลักษณะผู้สัมภาษณ์และผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์มีการเผชิญหน้าและมีปฏิสัมพันธ์กัน โดยที่ผู้สัมภาษณ์จะเป็นฝ่ายซักถามคำถามและผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์เป็นฝ่ายให้ข้อมูลหรือตอบคำถามผู้สัมภาษณ์

ศิริพร จิรวัดน์กุล (2555, หน้า 89) กล่าวว่า การสัมภาษณ์เป็นรูปแบบของปฏิสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนา ภายใต้วัตถุประสงค์เพื่อการรวบรวมข้อมูล วิธีการนี้จึงเป็นวิธีการเก็บข้อมูลที่ใช้อย่างกว้างขวางในงานวิจัยเชิงคุณภาพ

สรุป การสัมภาษณ์จึงหมายถึง การสนทนาอย่างมีจุดมุ่งหมาย ประกอบด้วยบุคคล 2 ฝ่าย คือผู้สัมภาษณ์และผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

ประเภทของแบบสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์มีหลายประเภท หลายวิธี ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่ง โดยทั่วไปถ้าแบ่งตามรูปแบบของการสัมภาษณ์ ดังที่ รัตนะ บัวสนธ์ (2556, หน้า 105) กล่าวว่า การสัมภาษณ์แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. การสัมภาษณ์แบบมาตรฐาน (The standardized interview) การสัมภาษณ์แบบนี้ นักวิจัย บางคนเรียกว่า การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal interview) ซึ่งการสัมภาษณ์แบบนี้ จะมีการกำหนดประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์อย่างชัดเจน และใช้กับทุก ๆ คนที่จะสัมภาษณ์ โดยต้องการให้ทุกคนได้รับคำถามชุดเดียวกันเพื่อมุ่งให้เกิดความเป็นปรนัยมากที่สุด มีการนัดวัน

เวลาที่จะทำการสัมภาษณ์ บางครั้งอาจต้องส่งประเด็นให้ผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์ทราบล่วงหน้า ข้อดีวิธีนี้จะได้คำตอบที่รวดเร็ว ตรงประเด็นตามที่ต้องการ แต่มีข้อจำกัด อาจไม่ได้ข้อมูลที่แท้จริงเท่าใด เพราะผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์รู้ตัวและมีการเตรียมคำตอบไว้ล่วงหน้า

2. การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นมาตรฐาน (Unstandardized interview) การสัมภาษณ์แบบนี้ นักวิจัยบางคนเรียกว่า การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal interview) การสัมภาษณ์แบบนี้ไม่มีโครงสร้าง การสัมภาษณ์แบบนี้นิยมใช้มากสุดในการวิจัยเชิงคุณภาพและมักใช้คู่กับการสังเกต การสัมภาษณ์นี้จะไม่กำหนดประเด็นที่จะสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า มีเพียงกำหนดจุดมุ่งหมายที่นักวิจัยต้องการได้จากการสัมภาษณ์ในลักษณะกว้าง ๆ ประเด็นในการสัมภาษณ์ขึ้นกับตามสถานการณ์หรือบรรยากาศ การสัมภาษณ์แบบนี้ นักวิจัยจะรู้จักผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์ก่อนแล้ว การสัมภาษณ์นี้ได้แก่

2.1 การสัมภาษณ์แบบปลายเปิด เป็นการสัมภาษณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ต้องการทราบความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นได้โดยอิสระ

2.2 การสัมภาษณ์แบบระดับลึก เป็นการสัมภาษณ์ที่นักวิจัยมีจุดเน้นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะที่ต้องการได้คำตอบจากผู้เชี่ยวชาญ เมื่อผู้เชี่ยวชาญตอบนอกประเด็น ผู้วิจัยจะหันเหโน้มเข้าสู่ประเด็นที่ต้องการ

2.3 การสัมภาษณ์แบบชักใช้ไล่เลียง เป็นการสัมภาษณ์เพื่อล้วงเอาความรู้สึกนึกคิดของผู้เชี่ยวชาญออกมาให้ได้มากที่สุด ตามประเด็นที่นักวิจัยต้องการทราบ

2.4 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เป็นการสัมภาษณ์บุคคลเฉพาะเจาะจง ซึ่งบุคคลที่ถูกเลือกมานี้ต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องที่ผู้วิจัยต้องการทราบ โดยตรง

2.5 สัมภาษณ์ประวัติชีวิต เป็นการสัมภาษณ์ชีวิตของผู้เชี่ยวชาญ

3. การสัมภาษณ์แบบกึ่งมาตรฐาน (Semistandardized interview) เป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง มีลักษณะคาบเกี่ยวระหว่างการสัมภาษณ์แบบมาตรฐาน และแบบไม่เป็นมาตรฐาน เริ่มต้นด้วยการกำหนดประเด็นคำถามไว้อย่างชัดเจนเพื่อใช้สัมภาษณ์ ชักถามผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนเหมือนกัน และเมื่อได้คำตอบ ผู้สัมภาษณ์ก็จะสัมภาษณ์โดยกำหนดคำถามขึ้นใหม่ ซึ่งพิจารณาจากคำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์แบบนี้ใช้ได้ทั้งเป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว และการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม

การเลือกสัมภาษณ์ผู้ถูกสัมภาษณ์

ศิริพร จิรวัดน์กุล (2555, หน้า 51-55) กล่าวว่า ในการสัมภาษณ์ ผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างหรือตัวแทนประชากร กลับกันการเลือกสัมภาษณ์นักวิจัยต้องพิถีพิถันในการเลือก

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่รอบด้านและเพียงพอต่อการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ที่ศึกษา ทั้งนี้ต้องเลือกผู้ที่มีประสบการณ์ หรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษา โดยมีวิธีการเลือก 13 วิธี คือ

1. เลือกจากลักษณะเบี่ยงเบนจากคนทั่วไป (Extreme or deviant case sampling) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดในแง่มุมใหม่ ๆ ที่หลากหลาย นักวิจัยควรเลือกผู้ถูกสัมภาษณ์ที่มีประสบการณ์ไม่ธรรมดาในปรากฏการณ์ที่ศึกษา

2. เลือกผู้ถูกสัมภาษณ์ที่หลากหลายมากที่สุด (Maximum variation sampling) การจะอธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาได้อย่างครอบคลุมแง่มุมต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุด นักวิจัยต้องเลือกผู้ถูกสัมภาษณ์ที่มีความแตกต่างให้มากที่สุดทั้งในแง่มุมหลัง และประสบการณ์

3. เลือกจากลักษณะร่วมเหมือนกันให้มากที่สุด (Homogenous group sampling) ในกรณีที่ต้องการอธิบายปรากฏการณ์บางอย่างให้ละเอียดลึกซึ้ง นักวิจัยควรเลือกผู้ถูกสัมภาษณ์ที่มีภูมิหลังคล้ายคลึงกัน มีประสบการณ์เรื่องเดียวกัน การเลือกวิธีนี้ใช้มากในการเก็บข้อมูลด้วยวิธีสนทนากลุ่ม

4. เลือกลักษณะเฉพาะไม่เหมือนใคร (Typical case sampling) วิธีนี้คล้ายคลึงกับการเลือกจากลักษณะเบี่ยงเบนจากคนทั่วไป (Extreme or deviant case sampling) ต่างกันที่ลักษณะเฉพาะโดดเด่นเป็นเรื่องของกลุ่มใหม่ ๆ ที่หลากหลาย

5. เลือกจากลักษณะที่นำไปวิพากษ์ได้ (Critical case sampling) ในกรณีที่ต้องอธิบายสิ่งที่ควรเกิดขึ้นน้อยที่สุดในกระบวนการที่ศึกษา นักวิจัยควรเลือกผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในปรากฏการณ์แต่ไม่ได้มีลักษณะคล้ายตามกระบวนการที่ค้นพบทั่วไป วิธีนี้ใช้เพื่อให้ได้ข้อมูลมาโต้แย้งวิพากษ์

6. เลือกจากการกำหนดคุณสมบัติ (Criterion sampling) ในกรณีที่นักวิจัยได้ศึกษาคิแล้ว ว่า ผู้ที่จะให้ข้อมูลที่ดีที่สุดเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่ศึกษามีคุณสมบัติอย่างไร ก็สามารถกำหนดคุณสมบัติแล้วหาผู้ที่มีคุณสมบัตินั้นตามเกณฑ์มาเป็นผู้ถูกสัมภาษณ์

7. เลือกจากการบอกต่อแบบลูกโซ่ หรือ สโนว์บอลล์ (Chain or Snowball sampling) เป็นวิธีการหาผู้ถูกสัมภาษณ์จากผู้ถูกสัมภาษณ์คนแรกที่นักวิจัยเลือก แล้วให้ผู้ถูกสัมภาษณ์แนะนำคนที่มีประสบการณ์เหมือนกันเข้ามาให้ข้อมูล วิธีนี้ใช้ได้ดีในกรณีศึกษาที่ผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่ต้องการเปิดเผยตัวตน

8. เลือกตามโอกาสที่เปิดให้ (Opportunistic sampling) เป็นการเลือกโดยบังเอิญ ที่ผู้วิจัยกำลังศึกษา และมีโอกาสได้พบเจอผู้ถูกสัมภาษณ์พอดี ซึ่งนักวิจัยก็จะได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากโอกาสนี้

9. เลือกตามกลุ่ม (Stratified purposive sampling) เป็นการประยุกต์ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยจัดกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกันเป็นกลุ่ม ๆ แล้วเลือกตัวแทนแต่ละกลุ่มมาเป็นผู้ถูกสัมภาษณ์

10. เลือกตามสะดวก (Convenience sampling) เป็นการเลือกตามใจ ตามความสะดวก ของนักวิจัยโดยไม่มีหลักเกณฑ์ใด อาจทำให้เกิดการลำเอียงขอข้อมูล และข้อมูลที่ได้อาจไม่รอบด้าน เพียงพอที่จะอธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาได้อย่างเป็นองค์รวม

11. เลือกจากอาสาสมัคร (Volunteer sampling) เป็นการเลือกอาสาสมัครที่มีคุณลักษณะ หรือประสบการณ์ที่นักวิจัยต้องการศึกษา โดยอาจใช้วิธีการลงข่าว โฆษณา วิธีนี้เหมาะสำหรับหา ผู้ถูกสัมภาษณ์ที่เข้าถึงยาก แต่มักจะได้ข้อมูลที่หลากหลายเพียงพอ

12. เลือกจากทฤษฎี (Theoretical sampling) เป็นกระบวนการเลือกตัวแทนของมโนทัศน์ ที่ศึกษาเป็นหลัก ดังนี้

12.1 การเลือกตัวอย่างแบบเปิดกว้าง (Open sampling) เปิดโอกาสให้เก็บข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาให้ได้มากที่สุด และครอบคลุมที่สุด

12.2 การเลือกตัวอย่างแบบสัมพันธ์ และหลากหลาย (Relational and variation sampling) มีเป้าหมายเชื่อมโยงหมวดหมู่ที่พบในระหว่างเลือกตัวอย่างแบบเปิดกว้าง การเลือก ตัวอย่างเน้นไปที่การเปิดเผย และตรวจสอบความสัมพันธ์โดยการค้นหาความแตกต่างภายในระดับ มิติของข้อมูล

12.3 การเลือกตัวอย่างแบบวินิจฉัย (Discriminate sampling) มีเป้าหมายเพื่อบูรณาการ หมวดหมู่ในระดับมิติ เพื่อการสร้างทฤษฎี เลือกตัวอย่างจากเหตุการณ์ หรือบุคคลที่เปิดโอกาส สูงสุดในการตรวจสอบโครงเรื่อง (Story line) ความสัมพันธ์ระหว่างหมวดหมู่ และเพิ่มเติม หมวดหมู่ที่ยังไม่สมบูรณ์

13. เลือกจากการตรวจสอบสามเส้า (Triangulation sampling) เป็นวิธีการเลือกหลาย ๆ วิธี เริ่มจากผู้วิจัย จากผู้ถูกสัมภาษณ์คนแรก ๆ จากการสนทนากลุ่ม และอื่น ๆ ทำให้ได้ผู้ถูก สัมภาษณ์จากหลากหลายวิธีการ ทำให้มีผู้ถูกสัมภาษณ์ที่หลากหลาย

สรุป ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ แบบวิธีเลือกจากการกำหนด คุณสมบัติ (Criterion sampling) โดยเป็นผู้ให้ข้อมูลแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนสอนภาษาจีน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ประกอบด้วย ผู้บริหาร โรงเรียน 3 คน, ผู้บริหารศูนย์ภาษาจีน 3 คน, ครูผู้สอนวิชาภาษาจีน 9 คน รวม 15 คน

ขั้นตอนดำเนินการสัมภาษณ์ มีดังนี้ (รัตนะ บัวสนธิ์, 2556, หน้า 110-113)

1. การวางแผนเตรียมการสัมภาษณ์ มีประเด็นย่อย ๆ ที่ต้องเตรียมการดังนี้

1.1 การเลือกบุคคลที่จะสัมภาษณ์ควรมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้ เป็นคนมีความรู้ในเรื่องที่จะสัมภาษณ์ มีความเต็มใจ และผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์ไม่ควรเป็นบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่ในแวดวงเดียวกับผู้สัมภาษณ์ เพราะอาจทำให้ไม่ก่อให้เกิดประเด็นใหม่ ๆ

1.2 การวางแผนกำหนดกรอบประเด็นคำถาม ควรพิจารณาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

1.3 จัดเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ประกอบการสัมภาษณ์

1.4 ซ่อมการสัมภาษณ์ตามประเด็น โดยพยายามควบคุมเวลาและประเด็นตามกำหนด

1.5 ติดต่อการนัดหมาย วันเวลา ประเด็นที่จะสัมภาษณ์ล่วงหน้า

2. ขั้นเริ่มการสัมภาษณ์ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 แนะนำตนเองต่อผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์ ควรให้ความสำคัญและยกย่องผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์

2.2 สร้างบรรยากาศให้รู้สึกเป็นกันเองด้วยการสนทนาทักทายด้วยอภัยขำขันดี

2.3 บอกวัตถุประสงค์ในการมาสัมภาษณ์พร้อมทั้งให้คำสัญญาว่าจะเก็บเป็นความลับ

2.4 ถ้าจำเป็นต้องจดบันทึก หรือใช้เครื่องบันทึกเสียง ต้องแจ้งให้ผู้เชี่ยวชาญที่ถูก

สัมภาษณ์ทราบ

2.5 พุดคุยเป็นการอุ่นเครื่องก่อนที่จะเริ่มสัมภาษณ์จริง ๆ

3. ขั้นสัมภาษณ์ ควรปฏิบัติ ดังนี้

3.1 ใช้คำถามที่เตรียมไว้ล่วงหน้า เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์

3.2 ควรเป็นนักฟังที่ตั้งใจและติดตาม รู้จักป้อนคำถามให้เหมาะสมกับจังหวะของ

ผู้ตอบ

3.3 ใช้ภาษาที่สุภาพเข้าใจง่าย ระวังพิเศษในกรณีที่ผู้วิจัยไม่รู้ภาษาของผู้ตอบดีพอ และในกรณีที่ต้องใช้คำ

3.4 ทำให้ผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์รู้สึกว่าเรื่องที่จะเปิดเผยระหว่างการสัมภาษณ์เป็นเรื่องพิเศษเฉพาะตัว

3.5 โดยทั่วไปแล้วก่อนจะสัมภาษณ์ควรหาทางติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์ โดยผ่านผู้ที่รู้จักหรือมีจดหมายแนะนำตัวผู้สัมภาษณ์

4. ขั้นบันทึกข้อมูลและสิ้นสุดการสัมภาษณ์ ควรปฏิบัติ ดังนี้

4.1 จดบันทึกข้อมูลตามความเป็นจริงและจดเฉพาะใจความสำคัญ

4.2 รีบทำการบันทึกการสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์หลังจากการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นทันที

4.3 รวบรวมข้อมูลและเอกสารต่าง ๆ ที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบไว้กับบันทึกการสัมภาษณ์

4.4 ถ้าพิจารณาเห็นว่าการจดบันทึกทำให้ผู้ตอบมีปฏิกิริยาซึ่งจะเป็นผลเสียต่อการสัมภาษณ์ ต้องงดการจดบันทึกแล้วใช้ความจำแทน

ลักษณะ บรรพกาญจน์ (2542, หน้า 129) ได้กล่าวถึง ข้อควรคำนึงในการสัมภาษณ์ไว้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน
2. กำหนดแนวคำถาม หรือใช้แบบสัมภาษณ์
3. ไม่ถามนอกเรื่อง
4. ให้ผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์พูดมาก ๆ
5. ไม่แนะคำตอบ
6. ใช้เทคนิคการสังเกตประกอบ
7. เป็นกันเองกับผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์

การตรวจสอบข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ภายหลังจากได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แล้ว การตรวจสอบข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล จะช่วยให้ข้อมูลที่ได้มีการจัดกระทำอย่างเป็นระบบ ซึ่ง รัตนะ บัวสนธิ์ (2556, หน้า 179-192) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากการเก็บข้อมูลภายหลังจากการสัมภาษณ์ โดยนำข้อมูลที่ได้มาจัดกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งความหมาย ตรงตามวัตถุประสงค์หรือคำถามการวิจัย ซึ่งแบ่งขั้นตอนเป็น 2 ชั้นใหญ่ ๆ ได้แก่ การตรวจสอบข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล คือ การพิจารณาว่า ข้อมูลที่ได้รวบรวมนั้นมีคุณภาพน่าเชื่อถือเพียงใด ก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์ตีความ ซึ่งมีวิธีตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ได้ดังนี้

1.1 บันทึกพรรณนาอย่างละเอียดและนำเสนอพรรณนา จะทำให้การนำข้อมูลที่มาวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นส่วนที่ผู้สัมภาษณ์ยังไม่ได้ปรุงแต่งใส่ความคิดเห็นของผู้สัมภาษณ์ลงไป จึงทำให้มีความเป็นปรนัย

1.2 ชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้อ่านข้อมูลที่พรรณนาว่า การพรรณนาหรือบรรยายข้อมูลแบบชาติพันธุ์เป็นเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์และการอยู่ร่วมกันในสังคม ภาษาที่ใช้บรรยายจึงแฝงด้วยอารมณ์ความรู้สึก ทำให้เกิดภาพหรือจินตนาการแก่ผู้อ่าน

1.3 ผู้วิจัยควรให้อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งเชี่ยวชาญทางด้านวิจัยเชิงคุณภาพ ได้มีโอกาสเข้าไปสัมผัสข้อมูลทางการศึกษาในสนามการวิจัย เพราะจะทำให้ได้รับคำแนะนำแนวทางเก็บรวบรวมข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ อีกทั้งช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้

1.4 ให้นำบุคคลที่อยู่ในสนามการวิจัย อ่านข้อมูลเพื่อตรวจสอบรับรองความถูกต้อง จะช่วยให้ข้อมูลที่ผู้วิจัยบันทึกมีความถูกต้องน่าเชื่อถือ

1.5 การใช้วิธีตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) เป็นการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยเทคนิควิธีที่หลากหลาย ประกอบด้วย การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data triangulation) ด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (Methodological triangulation) ด้านผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูล (Investigator triangulation) และด้านทฤษฎี (Theoretical triangulation) โดยมีลักษณะข้อมูลที่มาจากแหล่งที่ต่างกัน จะเหมือนกันหรือแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร แล้วนำผลการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาประมวลแล้ว สามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นข้อมูลที่ได้หรือคล้ายคลึงกับการเก็บครั้งแรก กลุ่มที่ 2 เป็นข้อมูลที่แตกต่างจากการเก็บครั้งแรก กลุ่มที่ 3 เป็นข้อมูลที่มีบางส่วนคล้ายกับข้อมูลกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 แต่ก็มีส่วนที่ต่างจากทั้ง 2 กลุ่ม (ข้อมูลกลุ่มที่ 3 นี้ไม่ว่าจะเก็บจากที่แหล่งก็ตาม ถ้าผลไม่เหมือนกับ กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ก็จะเรียกว่าข้อมูลกลุ่มที่ 3 ทั้งสิ้น) ดังนั้น นักวิจัยก็จะสังเคราะห์สรุปข้อมูลว่ามีลักษณะทั้งแบบกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 รวมเป็นแบบกลุ่มที่ 3 ตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการตรวจสอบข้อมูลเรื่องเดียวกัน โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่แตกต่างกันแล้วพิจารณาว่าข้อมูลที่ได้ออกคล้อยกันหรือไม่ ทั้งนี้แบ่งการตรวจสอบสามเส้าออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่

1.5.1 ตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูล เป็นการตรวจสอบข้อมูลเรื่องเดียวกัน โดยใช้ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลต่างคนกัน แล้วพิจารณาว่า ข้อมูลที่ได้ออกคล้อยกันหรือไม่

1.5.2 ตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี เป็นการตรวจสอบข้อมูลเรื่องเดียวกัน โดยใช้แนวคิดทฤษฎีที่แตกต่างกัน ตีความข้อมูลและสร้างสมมุติฐานชั่วคราวพิจารณาว่าทำให้ตีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงไร หรือสมมุติฐานที่ตั้งขึ้นต่างกันหรือไม่

การตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของข้อมูลในการดำเนินงานวิจัยเชิงคุณภาพ นักวิจัยต้องใช้เทคนิควิธีการสังเกตและสัมภาษณ์เป็นหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล นักวิจัยจำเป็นต้องทำการตรวจสอบข้อมูลก่อนว่า ข้อมูลที่ได้เป็นความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งอาจไม่ตรงกับความเป็นจริงจึงไม่ควรคาดหวังหรือยอมรับตั้งแต่แรก แต่ควรใช้ข้อมูลเพื่อทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนโดยเชื่อมโยงไปสู่ข้อมูลอื่น ๆ ว่าน่าเชื่อถือได้เพียงใด

2. การวิเคราะห์ข้อมูล มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อให้ข้อมูลนั้นได้เปิดเผยความจริงเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่ศึกษา ซึ่ง Baptiste (Shank, 2006: Citing, Baptiste, 2001, อ้างถึงใน รัตนะ บัวสนธิ, หน้า 187) สรุปว่า การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ มีลักษณะสำคัญอยู่ 4 ขั้นตอน ได้แก่

1) การกำหนดวิธีการที่ใช้วิเคราะห์ 2) จัดระบบจำแนกข้อมูล 3) ทำการเชื่อมโยงกลุ่มข้อมูลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และ 4) นำเสนอผลการวิเคราะห์

ประเภทการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ การวิเคราะห์ที่ดำเนินการในภาคสนามและการวิเคราะห์ภายหลังออกจากภาคสนาม (Bogdan & Biklen, 1992, หน้า 153-183 อ้างถึงใน รัตนะ บัวสนธิ, 2556, หน้า 191) โดยมีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ในภาคสนาม (Analysis in the field) คือ การวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จสิ้นในแต่ละครั้งหรือแต่ละวัน แล้วทำการบันทึกข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้เป็นบันทึกภาคสนาม การวิเคราะห์ส่วนนี้จะกระทำไปพร้อม ๆ กับการเก็บรวบรวมข้อมูล และผลการวิเคราะห์จะเป็นแนวทางการตั้งสมมติฐานการทำงาน (Working hypothesis) เพื่อเก็บข้อมูลทำการทดสอบเป็นระยะ ๆ

การวิเคราะห์ภายหลังออกจากภาคสนาม (Analysis after out of the field) คือ การวิเคราะห์ข้อมูลภายหลังที่นักวิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ในภาคสนาม จนกระทั่งนักวิจัยมั่นใจว่าได้เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลครบถ้วน มีความน่าเชื่อถือตรงประเด็น นักวิจัยจึงออกจากสนามการวิจัย แล้วทำการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อมูล ตลอดจนสร้างคำอธิบายตีความ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากออกจากภาคสนามเป็นการวิเคราะห์เพื่อมุ่งตอบคำถามและวัตถุประสงค์การวิจัยตามที่กำหนดไว้ ซึ่งต่างจากการวิเคราะห์ในภาคสนามที่มุ่งทบทวนการทำงานของนักวิจัยในแต่ละวัน

กล่าวโดยสรุปการสัมภาษณ์จะต้องมีข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญที่ถูกสัมภาษณ์ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เปิดโอกาสให้มีการซักถามข้อสงสัยบนพื้นฐานของความเป็นจริง ข้อจำกัดของการสัมภาษณ์และความน่าเชื่อถือของข้อมูลยังขึ้นอยู่กับสภาวะทางอารมณ์ของผู้เชี่ยวชาญในขณะนั้น

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

สัญชาติของครูผู้สอน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาตามตัวแปรสัญชาติของครูผู้สอนที่เป็นคนจีนและเป็นคนไทย ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน อาจเนื่องจากวัฒนธรรมของการดำเนินชีวิต

มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ Xinyuan Liu (2555, หน้า 54-55) ได้กล่าวว่า สัญชาติครูผู้สอนที่เป็นคน สัญชาติจีนและสัญชาติไทย มีลักษณะนิสัยและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน มีลักษณะเฉพาะของตัวเอง วิธีคิดและการทำงานมักไม่เหมือนกัน จึงส่งผลต่อการทำงานแตกต่างกัน ซึ่ง คนจีนส่วนใหญ่ มีความขยัน อดทน ตั้งใจทำงาน ชอบการพูดคุยเล็ก ๆ น้อย ๆ และสร้างความคุ้นเคยก่อน พูดซ้ำ ๆ และชัดเจน เน้นหลักอาวุโสเป็นหลัก นี่เป็นการให้เกียรติคนอื่น แต่คนจีนทำงานหามรุ่งหามค่ำ เอาจำนวน เข้านอนน้อยทำงานเยอะ (เคล็ดลับการทำงาน อย่างชาวจีนที่คุณเลียนแบบได้, 2552) และส่วนคนไทยจะเชื่อว่า นิสัยในการทำงานที่พึงประสงค์ คือ 1) มาทำงานทันเวลา 2) ความเป็นระเบียบและความเรียบร้อย และระมัดระวังเครื่องมือเครื่องใช้ 3) ความแม่นยำ 4) ตรวจสอบจะให้ผ่านไป 5) ทำงานให้เสร็จทันกำหนด 6) ทำงานที่ควรทำก่อน ต้องทำก่อน 7) ประหยัดเวลาและวัสดุ 8) รายงานและแก้ไขข้อผิดพลาด แทนที่จะปิดบังอำพราง 9) ถาม และตอบอย่างชัดเจน แต่นิสัยการทำงานของคนไทยในมุมมองต่างชาติจะเป็น 1) คนไทยมักยึดติดกับความเคยชินแบบเดิม ๆ เคยทำมาอย่างไรก็ทำอยู่อย่างนั้น ไม่ค่อยมีความคิดที่จะเปลี่ยนแปลง 2) เมื่อมีการเจรจา คนไทยก็จะไม่กล้าโต้แย้งทั้ง ๆ ที่ตัวเองกำลังเสียเปรียบ 3) ไม่พูดสิ่งที่ควรพูด ไม่ค่อยยกถ้อยความความคิดของตัวเองออกมา 4) ไม่ค่อยกำหนดระยะเวลาในการทำงานไว้ล่วงหน้า 5) ไม่ค่อยมีแบบแผนการรองรับเวลาเกิดปัญหา 6) บอกแต่ข่าวดี 7) ไม่สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีมได้ 8) แยกไม่ออกระหว่างเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว 9) นับถือระบบอาวุโส ซึ่งในการเรียนภาษากับครูจะเป็นการเรียนแบบธรรมชาติที่น่าสนใจ โดยเฉพาะการเรียนกับเจ้าของภาษาโดยตรง ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ลีลา และวัฒนธรรมของภาษา (โรงเรียนบ้านคลองลำอ่างค์, 2553) และสิริวรรณ มณีโชติ (2550) ได้กล่าวว่า ครูเจ้าของภาษาที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา บางทีก็ยังไม่เข้าใจถึงความลึกซึ้งของภาษาด้วยซ้ำ เพราะครูเองไม่ใช่เจ้าของภาษา และบางครั้งครูเองไม่มีจิตวิทยาในด้านการสอนภาษานั้น ไม่มีแรงจูงใจทำให้เด็กรักการเรียนภาษา และกนกพร นุ่มทอง (2548) ได้กล่าวว่า เนื่องจากครูจีนจะช่วยเสริมทักษะบางอย่างได้เท่านั้น แต่ความรู้ที่ไม่รู้ภาษาไทยเพียงพอทำให้บางครั้งไม่สามารถอธิบายเชิงเนื้อหา จึงควรมีครูไทยเป็นหลักโดยเฉพาะในระดับพื้นฐาน เพราะถ้าขาดพื้นฐานที่ดี เด็กจะไม่เข้าใจไปตลอด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sun Lei (2550) พบว่า ครูผู้สอนชาวจีนไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ นักเรียนจึงขาดความเข้าใจในการเรียน

จากเอกสารข้อมูลดังกล่าว แสดงว่า สัญชาติของครูผู้สอนย่อมมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนผู้วิจัยจึงเลือกนำตัวแปรสัญชาติของครูผู้สอนมาทำการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

ประสบการณ์ทำงาน

ในการวิจัยครั้งนี้ประสบการณ์ทำงาน นับเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ดัง ดำรง มูลรัตน์ (2542, หน้า 30) ซึ่งทำการศึกษา เรื่อง ความต้องการการนิเทศการสอน

ของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดสระแก้ว พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานเป็นระยะเวลาที่ต่างกัน ย่อมมีทัศนคติแตกต่างกัน และส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันซึ่งในการจัดการเรียนการสอนของครูจะมีประสิทธิภาพได้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของครูด้วย ทั้งนี้ ประสบการณ์ของครู สอดคล้องกับ เกื้อกูล แสงพริ้ง (2541, หน้า 155) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขต 12 พบว่า ประสบการณ์จะช่วยให้เข้าใจปัญหาและสถานการณ์ตามความเป็นจริงดีขึ้น การได้ผ่านงานมาช่วยมรรอบรู้มากกว่าคนที่ไม่เคยผ่านงานนั้น ๆ มาก่อน สำหรับในด้านปัญหาการจัดการเรียนการสอน รสริน เขียวแสง (2542, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการสอนและความต้องการนิเทศการสอนของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองพญา จังหวัดชลบุรี พบว่า ครูที่มีประสบการณ์น้อยมีความต้องการการนิเทศการสอนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์มาก ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับ สุพิน นาคศรี (2536, หน้า 36) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการนิเทศทางด้านวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน จะมีปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนต่างกัน

จากเอกสารข้อมูลดังกล่าว แสดงว่า ประสบการณ์ทำงานของครูผู้สอนย่อมมีผลต่อการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงเลือกนำตัวแปรประสบการณ์ของครูผู้สอนมาทำการศึกษากิจการวิจัยครั้งนี้

ระดับการจัดการศึกษา

หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 หน้า 21) ได้จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา, ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกทำวิจัย 2 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

มัธยมศึกษาตอนต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 21-22) กำหนดเป็นการศึกษาช่วงสุดท้ายของการศึกษาระดับขั้นบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน มีทักษะในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ สอดคล้องกับ Xu Lin (2553, หน้า 37-39) กล่าวว่า การจัดระดับการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น ผู้สอนควรให้ผู้เรียน

สามารถพูดภาษาจีน ท่องจำหรือคัดคำศัพท์และประโยคง่าย ๆ ที่พบได้ในชีวิตประจำวัน เริ่มเข้าใจความรู้ทางวัฒนธรรมจีนเบื้องต้น อีกทั้งจัดระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่ไม่ซับซ้อน ในระดับนี้ผู้สอนสามารถหยิบยกความรู้เกี่ยวกับการแต่งประโยคพื้นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารทางภาษาจีนในระดับต้น โดยสามารถบรรยายสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวันได้

มัธยมศึกษาตอนปลาย

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 21-22) กำหนดเป็นการศึกษาที่เพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนในด้านวิชาการและวิชาชีพ ผู้สอนจะต้องมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะการใช้วิทยาการและเทคโนโลยีเข้ามาประกอบการเรียนการสอน โดยสอดแทรกทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง โดยผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต สอดคล้องกับ Xu Lin (2553, หน้า 37-39) กล่าวว่า ระดับการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้สอนจำเป็นต้องมีองค์ความรู้ทางภาษาจีนที่ลึกซึ้งและเชี่ยวชาญในด้านทักษะ 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เป็นอย่างดี เพื่อให้ผู้เรียนที่เลือกเรียนแผนศิลป์-ภาษาจีน สามารถเข้าใจข้อมูลทางภาษาจีนในหัวข้อที่หลากหลาย สามารถแต่งประโยคได้อย่างคล่องแคล่ว มีความรู้ในเทคนิคการถ่ายทอดข้อมูลออกมาในรูปแบบการเรียบเรียงบทความที่ค่อนข้างสมบูรณ์ มีความสามารถในการสื่อสารทางภาษาที่ค่อนข้างคล่องแคล่ว เข้าใจค่อนข้างลึกซึ้งเกี่ยวกับความรู้ทางวัฒนธรรมจีน โดยมีการจัดระบบการจัดการเรียนการสอนอย่างบูรณาการเชื่อมโยงทางความคิดของผู้เรียน

ในการศึกษาของ สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร (2553, หน้า, บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่จะเน้นการเรียนการสอนภาษาจีนเกี่ยวกับ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน และพบปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ในด้านเอกสารและหนังสือที่ใช้สอนในแต่ละโรงเรียนยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่มีแผนการสอน และสื่อการสอนที่เป็นมาตรฐาน พบปัญหาเรื่องขาดห้องภาษา และอุปกรณ์ฝึกทักษะ เนื้อหาของแบบเรียนกลับข้อสอบที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกันมาก ทำให้นักเรียนต้องเรียนเสริมเพื่อการสอบ

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกนำตัวแปร คือ ครูผู้สอนในผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษา มาทำการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

ขนาดของโรงเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดขนาดของโรงเรียน เป็น 3 ขนาด ได้แก่ ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ เป็นตัวแปรที่สำคัญที่นำมาศึกษา ตัวแปรหนึ่ง ซึ่งตรงซัย สันติวงษ์ (2537, หน้า 194) กล่าวว่า ขนาดของโรงเรียน ในการทำงานในองค์กรใด ๆ ก็ตามขนาดขององค์กรมีส่วนทำให้การทำงานภายในองค์กรนั้น ๆ ประสบผลสำเร็จไม่ว่าจะเป็น ขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ มีผลต่อการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานนั้น ๆ ทั้งสิ้น องค์กรที่มีขนาดใหญ่จะมีความสับสน และซับซ้อน อันเนื่องมาจากการขยายตัวของกิจกรรมในองค์กร และทำให้ประสิทธิภาพของระบบต่าง ๆ ที่เคยจัดไว้แล้ว อาจตกต่ำลงได้ ในเวลาเดียวกันทรัพยากรบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กรก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรา สุทธิบุตร (2537) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา โรงเรียนสังกัดเทศบาล ในเขตการศึกษาที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของโรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ก็มีผลต่อการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานของโรงเรียน วรณรัตน์ จันทรรักษ์ (2538) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความแปลกแยกในการทำงานของครูกับประสิทธิผลของโรงเรียน ในเขตการศึกษา 12 พบว่า โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีผลทำให้ประสิทธิผลของโรงเรียนต่างกัน จันทรเพ็ญ หมั่นการ (2539) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาด้านการใช้กระบวนการวางแผน กระบวนการเรียนการสอนและกระบวนการนิเทศภายในของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 12 พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้กระบวนการวางแผน กระบวนการเรียนการสอนและกระบวนการนิเทศภายในโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายขั้นตอนในแต่ละด้าน พบว่าผู้บริหาร โรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดกลาง มีปัญหาขั้นตอนการวางแผนในด้านกระบวนการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นทุกขั้นตอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ สายพันธ์ มามีไชย (2543, หน้า 96) ได้ทำการศึกษาทักษะการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี พบว่า ทักษะการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนจำแนกตามขนาดโรงเรียนมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่าขนาดของโรงเรียนย่อมมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรขนาดของโรงเรียนมาทำการศึกษาในวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กรณีการ์ สงวนนวน (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้หลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า 1) ด้านการบริหารหลักสูตร ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและประธานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่ได้ศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและในด้านเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ ไม่ได้เตรียมบุคลากรก่อนนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน สำหรับการจัดครูเข้าสอนวิชาภาษาจีน โดยการพิจารณาความรู้ความสามารถของครู มีการใช้อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอน จัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในด้านกรณีพิเศษก็ จะมีการนิเทศ ติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยการเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน การประเมินผลการใช้หลักสูตร โดยพิจารณาจากรายงานการประเมินตนเองของครูผู้สอนภาษาจีน ด้านปัญหาพบว่า ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและประธานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีน ด้าน การสอน ครูผู้สอนมีการปรับกิจกรรมการเรียนการสอนและรายละเอียดของเนื้อหาวิชาภาษาจีน วางแผนการสอนและจัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ตามแผนการสอน มีการใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียนวิชาภาษาจีน วัดและประเมินผล การเรียนรู้โดยสังเกตการร่วม ด้านปัญหาพบว่า โรงเรียนไม่มีหลักสูตรแม่บทภาษาจีนที่ได้มาตรฐาน ครูผู้สอนไม่สามารถสอนเนื้อหาได้ครบตามที่กำหนดในหลักสูตร ขาดความมั่นใจในการดำเนินการวางแผนการสอน เวลาในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนภาษาจีนไม่เพียงพอภาระงานครูผู้สอนมากทำให้ไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรม หลักสูตรวิชาภาษาจีนและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนมากพอ จำนวนสื่อการเรียนการสอนไม่ เพียงพอดังกล่าวเกี่ยวกับการวัดและประเมิน ผลการเรียนรู้ นักเรียนไม่มีเวลาเรียนซ่อมเสริม เพราะต้องทำกิจกรรมของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551) ได้รายงานการวิจัยเรื่อง การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับประถมและมัธยมศึกษา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะสรุปได้ว่า ด้านหลักสูตร แบบเรียน และสื่อการสอน ควรได้มาตรฐานเหมาะสมกับนักเรียนไทย มีความต่อเนื่องเป็นระบบ ควรกำหนดชั่วโมงเรียนภาษาจีนเพิ่มขึ้นในแต่ละระดับชั้น มีการจัดสอบวัดความรู้ภาษาจีน HSK ให้เป็นลักษณะเดียวกันทั่วประเทศ มีการจัดทำข้อสอบที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาจีน ด้านหลักสูตร การเรียนการสอนภาษาจีน ควรทำหลักสูตร และแผน การสอนภาษาจีนแห่งชาติ โดยให้หลักสูตร

มีความเหมาะสมแต่ละช่วงชั้น ต่อเนื่อง และได้มาตรฐาน รวมทั้งให้มีภาษาจีนเป็นวิชาหนึ่งในวิชาที่สอบเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ควรมีตำราที่เป็นแกนกลาง มีมาตรฐาน สื่อที่เป็นแบบเรียน ควรมีคำอธิบายเป็นภาษาไทย ควรมีการรวบรวมคำศัพท์แต่ละระดับชั้นที่ควรรู้ ด้านบริหารจัดการ ควรถูกกำหนดชั่วโมงเรียนให้เหมาะสมและต่อเนื่อง ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาจีน มีการจัดระเบียบการเลือกแผนการเรียนตามความสนใจของผู้เรียน มีการเตรียมความพร้อมของโรงเรียนในการเปิดสอนวิชาภาษาจีน

มุขรินทร์ หวง (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูผู้สอนภาษาจีน และนักเรียนมีความพอใจในระดับมาก 3) ด้านผู้เรียน ครูผู้สอนและนักเรียนมีความพอใจในระดับปานกลาง สอดคล้องกัน 4) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 5) ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน 6) ด้านการประเมินผล ครูผู้สอนภาษาจีนและนักเรียนมีความพอใจในระดับมาก ส่วนแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ควรเป็นดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร ควรพัฒนาหลักสูตรแกนกลางเพื่อใช้ในสถานศึกษา 2) ด้านครูผู้สอน ทางโรงเรียนควรมีครูประจำการและครูควรพัฒนาเทคนิคการสอน 3) ด้านผู้เรียน ผู้เรียนควรมีความพยายามและตั้งใจเรียนมากขึ้น 4) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายและเพิ่มสื่อการสอนให้มากขึ้น 5) ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนภาษาจีน โดยการเพิ่มแหล่งเรียนรู้ภาษาจีนในชั้นเรียนและในโรงเรียน 6) ด้านการประเมินผล ทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดทำข้อสอบแกนกลางเพื่อใช้ในการวัดผล

สิริยา เวียงนนท์ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านวิชาการและด้านบริหารงบประมาณมีสภาพปัญหาระดับน้อยเป็นอันดับแรก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19) รองลงมาคือด้านบริหารทั่วไป (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21) ส่วนด้านบริหารบุคคล มีสภาพปัญหาน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.23)

สุทธิยา รัตนมงคล (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการสอนวิชาภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า 1) ได้แผนการสอนวิชาภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 5 หน่วย จำนวน 15 แผน ทุกแผนได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ เมื่อนำแผนการสอนไปใช้แล้ว

นักเรียนได้พัฒนาทักษะด้านภาษาจีนจนเป็นที่น่าพอใจ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แผนการสอนวิชาภาษาจีน ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางพบว่านักเรียนทุกคนสามารถผ่านการทดสอบ และสามารถทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ในระดับดี 3) พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่เรียนภาษาจีน ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยรวมพบว่าพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับพอใช้ พฤติกรรมการตั้งใจทำงานของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับดี

จินตนา ภูธรานุสรณ์ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาจีนเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยภาพรวมพบว่าทั้ง 6 ด้าน ซึ่งด้านคุณลักษณะของครูภาษาจีน ด้านการวิเคราะห์หลักสูตรภาษาจีนและเอกสารประกอบหลักสูตร ด้านบทบาทของครู ด้านบทบาทของนักเรียน ด้านการใช้สื่อในการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน คือ ส่งเสริมให้ครูวัดผลอย่างหลากหลาย สร้างความตระหนักเพื่อให้ครูเกิดความรักความศรัทธาต่อวิชาชีพครู ดูแลเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักภาระหน้าที่ ขยันเรียน และทำการบ้านทั้งหมด กระทรวงศึกษาธิการควรจัดหลักสูตรแกนกลางที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียน พร้อมจัดทำคู่มือ ครูควรใช้สื่อ ที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน และต้องสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนไม่น่าเบื่อ

ศุภชัย แจ่มใจ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน สาขาวิศวกรรมกิจจันและสาขาจีนศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ได้แก่ แนวโน้มการเพิ่มจำนวนของผู้เรียนภาษาจีนจากระดับชั้นมัธยมศึกษา ทำให้พื้นฐานความรู้ผู้เรียนในชั้นแตกต่างกันมาก ปัญหาความยากของทักษะภาษาจีนในด้านต่าง ๆ ปัญหาการจัดการศึกษาในด้านเนื้อหาวิชาภาษาจีน พื้นฐานในหลักสูตรและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนผู้สอนชาวไทยและผู้สอนชาวจีนที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ รวมไปถึงระยะเวลา จำนวนผู้เรียนต่อชั้นเรียนในการจัดการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจีน ปัญหาการควบคุมคุณภาพของครูอาสาสมัคร ผู้สอนชาวจีนจากสถาบันขงจื่อ และการพัฒนาวุฒิการศึกษาของผู้สอนชาวไทยในสาขาที่ขาดแคลน ปัจจัยเสริมการพัฒนาความสามารถทางภาษาจีนของผู้เรียน ได้แก่ แรงจูงใจ พฤติกรรมการเรียนและการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง จากปัญหาทั้งหมดนี้ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการเรียนการสอนภาษาจีนของคณะ ให้มีประสิทธิภาพ ทั้งส่วนการจัดการศึกษาหลักสูตร

การควบคุมคุณภาพการสอน และการเรียนที่มหาวิทยาลัยในจีนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน
การปรับเปลี่ยนทัศนคติ พฤติกรรมในการเรียนภาษาจีนที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน

สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน เนื้อหาวิชา วิธีการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และการวัดและประเมินผล จากการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามของครูผู้สอนและนักเรียนที่เรียนภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาจีน ส่วนใหญ่จบการศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน และเคยผ่านการฝึกอบรมภาษาจีนมาแล้ว ปัญหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ เอกสารและหนังสือที่ใช้สอนแต่ละ โรงเรียน ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่มีแผนการสอนและสื่อการสอนที่เป็นมาตรฐาน ขาดห้องปฏิบัติการทางภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน เนื้อหาของแบบเรียนมีความแตกต่างกับข้อสอบที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัย 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาจีน คิดเห็นว่า ด้าน เนื้อหารายวิชาที่เรียน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านวิธีการสอนที่เน้นปฏิบัติในระดับมาก โดยเฉพาะการสอนแบบเน้นทักษะการเขียน อ่าน และพูด ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีการปฏิบัติในระดับมาก คือ การตัดศัพท์เป็นการบ้าน ด้านสื่อการสอนพบว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และด้านการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

เฟิง บินบิน (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและข้อเสนอแนะการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในประเทศไทย โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน เรียงลำดับดังนี้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านหลักสูตร 2) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในประเทศไทย จำแนกตามสังกัดโรงเรียน เพศ และประสบการณ์สอน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการแก้ปัญหาของครูผู้สอนวิชาภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในประเทศไทย ได้แก่ ประชุมชี้แจง ปรึกษา และอภิปรายปัญหาต่าง ๆ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ส่งเสริมสนับสนุน วิจัยศึกษาพัฒนาให้ครูผู้สอนภาษาจีนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์

Xinyuan Liu (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ส่วนปัญหาการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย 2) เปรียบเทียบสภาพ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน จำแนกตามขนาดโรงเรียน ประสิทธิภาพ การทำงานของครูผู้สอน แตกต่างอย่างไม่มียุทธศาสตร์สำคัญทางสถิติ ยกเว้น เขตพื้นที่ สัญชาติของ ครูผู้สอน ด้านคุณลักษณะของครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเปรียบเทียบ สภาพ จำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอนด้านบทบาทครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 3) แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี ทั้ง 6 ด้าน ดังนี้ ควรจัดอบรมเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีนอย่างเป็นระบบ ควรมี หลักสูตรภาษาจีนที่เป็นกลาง ควรให้ครูคนไทยเป็นแบบอย่างในการพูดภาษาจีนที่ถูกต้องตามหลัก ภาษ ควรอบรมพัฒนาให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาจีน ควรจัดอบรมทำสื่อและใช้สื่อประกอบการ สอนอย่างหลากหลาย และควรมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

งานวิจัยในต่างประเทศ

Mullin (1999) ได้ทำการวิจัยผลกระทบที่มีต่อครูและนักเรียนจากการไปศึกษานอก สถานที่ โดยใช้พิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติ ทำให้ครูและนักเรียนชีวิตใหม่ และเกิดแรงจูงใจสำหรับ อุปสรรคของการจัดการศึกษานอกสถานที่ และเขาเชื่อว่า งานวิจัยนี้จะเป็นแบบอย่างของการจัด การศึกษานอกสถานที่โดยใช้พิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติต่อไป

Zhu (2003) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ลักษณะของตัวอักษรภาษาจีนเพื่อการจัดการเรียน การสอนภาษาจีนในต่างประเทศ พบว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศ ส่วนใหญ่ ใช้ทฤษฎีภาษาอินโดยูโรป ขาดความสนใจลักษณะของตัวอักษรจีน ถ้าต้องการพัฒนาประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ในต่างประเทศ จะต้องหาวิธีการแก้ไขปัญหาให้เหมาะสม ลักษณะตัวอักษรจีนโดยงานวิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) พื้นฐานอักษรจีน ใช้อักษรจีนเป็นพื้นฐาน ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน 2) ดึงดูดผลประโยชน์จากการเรียนการสอนภาษาแม่ให้ชาวจีน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศ

Yuan (2003) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สนทนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของพวกเรา พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศนอร์เวย์ สถานศึกษาที่เปิดสอนภาษาจีนมีทั้ง รัฐบาลและเอกชน มหาวิทยาลัยออสลู เป็นตัวแทนจากรัฐ กล่าวถึงความสำเร็จในการเรียน การสอนภาษาจีนคือ 1) นักเรียนสามารถได้รับทุนจากรัฐไปเรียนต่อที่ประเทศจีน 2) การเรียน การสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อต่าง ๆ 3) การเรียนโดยผ่านอินเทอร์เน็ต

ด้านปัญหาคือ 1) ขาดครูผู้สอน 2) เวลาการเรียน ไม่เพียงพอ 3) ขาดบรรยากาศ ในการเรียนการสอนภาษาจีน

ส่วนสถานศึกษาของเอกชน จะประสบความสำเร็จในด้านของตัวนักเรียน เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่มีสภาพครอบครัวที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาจีน เพราะครอบครัวมีเชื้อสายจีน

ด้านปัญหาของสถานศึกษาเอกชน คือ 1) ขาดครูผู้สอน 2) เวลาการเรียนไม่เพียงพอ 3) บรรยากาศด้านสังคมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาจีน 4) มีการใช้ภาษาท้องถิ่นมาก ทำให้นักเรียน ยังใช้ภาษาจีนกลางได้ไม่ชัดเจน 5) ขาดความสามารถในการเขียนอักษรจีนการอ่านบทความและการเขียนบทความภาษาจีน

โดยได้เสนอแนวทางการแก้ปัญหาไว้ดังนี้ 1) สนับสนุนครูผู้สอนภาษาจีนที่มาจากเมืองจีน 2) จัดโครงการฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาจีนในต่างประเทศ 3) สนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ 4) พัฒนา การเรียนการสอน ด้านระบบทางไกลโดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 5) จัดทำหนังสือและสื่อการเรียน การสอน สำหรับนักเรียนให้ได้มาตรฐาน ตามหลักสูตร

Zhu (2010) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจผลกระทบที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนจีนในต่างประเทศ จากการวิจัยพบว่า ผลกระทบมีหลากหลาย เช่น กระบวนการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศและลักษณะทางวิทยาศาสตร์ของการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศ ได้ศึกษา เนื้อหา แนวคิดแบบดั้งเดิมของวิธีการสอนภาษาจีนในต่างประเทศที่มีคุณภาพ โดยการรวบรวมครูผู้สอน ซึ่งได้กลายเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศ และการศึกษาในด้านลึกไปถึงปัจจัยเหล่านี้ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศให้ดียิ่งขึ้น

Liu (2009, pp. 11-12) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนการออกเสียงภาษาจีนให้นักเรียนภาควิชาภาษาจีน ระดับอาชีวศึกษา ในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ในการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาจีนของนักเรียน ไทยนั้น แบ่งเป็น 3 ประเภทด้วยกัน อย่างแรกคือการใช้ภาษาไทยมาเขียนกำกับในภาษาจีน อย่างที่สองคือการใช้เป็นบางอย่าง และอย่างที่สามคือการใช้ สภาพปัญหาที่พบก็คือนักเรียนที่เรียนภาษาจีนนั้น ในการเรียนการสอนจะมีวิธีการสอนไม่หลากหลาย ผลลัพธ์ในการเรียนจึงออกมาไม่ดีพอ ส่วนใหญ่การเรียนการสอนจะจัดเป็นแบบการอ่านตามครูผู้สอนตามหนังสือแบบเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเสียงสระ พยัญชนะ และเสียงวรรณยุกต์ตามลำดับ โดยส่วนมากครูจะเป็นตัวอย่างในการออกเสียง จากนั้นนักเรียนออกเสียงตามครู ข้อเสียของวิธีนี้คือ ส่วนใหญ่มักจะสอนแบบคำเดี่ยว ๆ มักไม่มีการอธิบายแบบแยกพยางค์ออกมาหรืออธิบายเปรียบเทียบคำที่มีลักษณะเสียงที่ใกล้เคียงกันเพื่อให้ผู้เรียน ได้เข้าใจด้วย อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนส่วนใหญ่มักจะไม่มีในการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนส่วนมากจะใช้เพียงปากและมือไม่มีสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนนั้นด้วย ผลที่ออกมาก็คือทำให้นักเรียนส่วนใหญ่

ออกเสียงผิดเพี้ยนจากเสียงที่ถูกต้องด้วย เฉพาะบางเสียงที่ออกเสียงยากยังเป็นปัญหาที่ยังหาทางออกไม่ได้

Cui (2010) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาและความคิดเห็นการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศ พบว่าการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศมีเนื้อหาสำคัญ 4 ด้าน คือ 1) บทบาทของภาษาท้องถิ่นที่มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศ 2) ใช้ประวัติศาสตร์และประเพณีของประเทศจีนในการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศ 3) ความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาจีนโบราณในการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศ 4) บทบาทประเพณีวัฒนธรรมชนกลุ่มน้อยชาวจีนในการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศ

Xu (2010) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสำคัญของการศึกษาลักษณะการเรียนการสอนภาษาจีนในต่าง-ประเทศ ได้มีการดำเนินการศึกษาวิจัยการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศ เพื่อเปรียบเทียบกับเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศในสมัยก่อน พบว่ามีแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงดังนี้ 1) ความหลากหลายของวิธีการเรียนการสอน โดยมีรูปแบบการสอนและวิธีการสอน อย่างเป็นระบบมากกว่าแต่ก่อน มีความละเอียด มีความหลากหลายในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศมากขึ้น 2) ได้มีการนำเอาทฤษฎีและแนวการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศมาปรับใช้ในการเรียนการสอนในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังสามารถเรียนรู้กลยุทธ์ “การเรียน ” และ “ การสอน ” การศึกษาด้านสังคม ซึ่งกลยุทธ์การเรียนการสอนนี้ได้มาปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศได้อย่างมีคุณภาพ วิธีการสอนที่มีความหลากหลาย การปรับหลักสูตร การวิจัย กลยุทธ์ในการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศ ในการปฏิบัติได้มีการสร้างนวัตกรรม และการพัฒนามากขึ้น

Kong (2010) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สถานการณ์การเรียนการสอนภาษาจีนทิศทางใหม่ เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศ เรื่อง การเรียนการสอนภาษาจีนระบบการเรียนทางไกล โดยผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า การเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศแบบดั้งเดิมไม่สามารถตอบสนองความต้องการ การเรียนการสอนระหว่างต่างประเทศได้ จึงได้มีการเปลี่ยนแนวคิด ของการจัดการเรียนการสอนแบบเจอหน้าอาจารย์ผู้สอน เป็นการใช้ระบบสื่อสารทางไกล โดยผ่านระบบ อินเทอร์เน็ต ในอนาคตควรเน้นการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนโดยระบบทางไกลดังนี้ 1) ให้มีความหลากหลายของหลักสูตร 2) พัฒนาประเภทสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนของบทเรียน “ การเรียน ” และ “ การสอน ” มีการสื่อสารตอบโต้ระหว่างประเทศ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาศึกษา เรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชา

ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องที่จะศึกษาเกี่ยวกับจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ได้แก่ ความเป็นมาของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย สภาพการจัดการศึกษาของ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 3 นนทบุรี การจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ในสภาพและปัญหา 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียน การสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยเลือกศึกษาและทำการเปรียบเทียบในด้านสัณฐานของ ครูผู้สอน ประสบการณ์ทำงาน ระดับการจัดการศึกษา และขนาดของโรงเรียน พร้อมทั้ง ทำการสัมภาษณ์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้บริหารศูนย์ ภาษาจีนและครูผู้สอนวิชาภาษาจีน เพื่อนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยม จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 โดยมีวิธีการศึกษาค้นคว้า และดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 116 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาจีน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ปีการศึกษา 2557 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 92 คน โดยคำนวณหากลุ่มตัวอย่างตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) จากนั้นจึงใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) กำหนดขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น ดังตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูผู้สอนวิชาภาษาจีน ของโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3
จำแนกตามขนาด ของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	ครูผู้สอน	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดกลาง	24	18
ใหญ่	12	10
ใหญ่พิเศษ	80	64
รวม	116	92

3. ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อมูลแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยผู้วิจัยเลือกผู้เชี่ยวชาญด้วยวิธีเลือกจากการกำหนดคุณสมบัติ (Criterion sampling) (ศิริพร จิรวัดน์กุล, 2548, หน้า 53) ทั้งนี้ต้องเป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ในด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ได้อย่างครอบคลุม ครบถ้วน ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน 3 คน, ผู้บริหารศูนย์ภาษาจีน 3 คน, ครูผู้สอนวิชาภาษาจีน 9 คน รวม 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มี 2 ฉบับ ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ใช้กับครูผู้สอนวิชาภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี มี 2 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สัญชาติของครูผู้สอน ประสบการณ์การทำงาน ระดับการจัดการศึกษา และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับตามแนวคิดของ Likert เพื่อสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ตามองค์ประกอบ

สำคัญของ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ใน 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตร จำนวน 10 ข้อ
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน จำนวน 10 ข้อ
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน จำนวน 10 ข้อ
4. ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 10 ข้อ

โดยมีเกณฑ์การให้น้ำหนักคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง การปฏิบัติงาน/ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง การปฏิบัติงาน/ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง การปฏิบัติงาน/ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง การปฏิบัติงาน/ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง การปฏิบัติงาน/ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน 3 คน ผู้บริหารศูนย์ภาษาจีน 3 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาจีน จำนวน 9 คน รวม 15 คน เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ตามอันดับของปัญหาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ในปัญหา 3 อันดับแรก ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม และสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 3 ใช้กับครูผู้สอนวิชาภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เพื่อกำหนดแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากงานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

1.3 ศึกษานำร่อง โดยสำรวจสภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนจากกลุ่มประชากร เพื่อนำไปสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

2. การหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้หาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

2.1 การหาคุณภาพแบบสอบถามโดย

2.1.1 เสนอแบบสอบถามที่สร้างขึ้นต่อประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบแก้ไขเพื่อความถูกต้อง

2.1.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขและปรับปรุงแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ประชุม รอดประเสริฐ

รองศาสตราจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3. ดร. สมพงษ์ ปั้นหุ่น

อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

4. นางสาว อุษณีย์ วัฒนพันธ์

รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

5. นายนพพร พิพิธจันทร์

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

2.1.3 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาปรับปรุงให้ดีขึ้น

2.1.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงมาแล้วไปทดลอง (Try out) ใช้กับครูผู้สอนวิชาภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่ไม่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2537, หน้า 322) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 มีค่าระหว่าง .53 -.75 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 มีค่าระหว่าง .72 -.91

2.1.5 นำแบบสอบถามทั้งหมดมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2552, หน้า 158) ผลจากการหาความเชื่อมั่นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ทั้งฉบับเท่ากับ .95 และผลจากการหาความเชื่อมั่นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ทั้งฉบับเท่ากับ .99

2.1.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอกรรมการที่ปรึกษาเพื่อนำไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 การสร้างและหาคุณภาพแบบสัมภาษณ์

2.2.1 นำข้อมูลจากผลการวิเคราะห์ปัญหา การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 สามอันดับแรกที่พบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มาจัดทำแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาแนวทางการพัฒนา

2.2.2 เสนอแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นต่อประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจแก้ไขความถูกต้อง

2.2.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการแก้ไขและปรับปรุงแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ตรวจสอบความครอบคลุมและความถูกต้องของเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เช่นเดียวกัน กับแบบสอบถาม

2.2.4 นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอต่อ ประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาปรับปรุงให้ดีขึ้น

2.2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร โรงเรียน 1 คน ผู้บริหารศูนย์ภาษาจีน 1 คน และครูผู้สอนภาษาจีน 3 คน ที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญที่เลือก ไว้เพื่อหาค่าความเป็นปรนัย (Objective) ดูความครอบคลุม ชัดเจนของเนื้อหาที่ถาม และนำมา ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ก่อนนำไปใช้จริงกับผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อมูลแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

1.1 นำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาถึงผู้อำนวยการ โรงเรียน มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ต่าง ๆ เพื่อขอ ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 นำแบบสอบถามไปให้ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 92 คน ตอบแบบสอบถาม

1.3 ผู้วิจัยไปเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ซึ่งได้รับแบบสอบถามคืนมา ทั้งหมด 92 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

1.4 ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม พบว่า สามารถ นำแบบสอบถามทั้งหมด 92 ฉบับไปวิเคราะห์ได้

2. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 นำแบบสอบถามที่ให้คะแนนตามน้ำหนักมาบันทึกข้อมูลในคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยแปลผลตามเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 162)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ระดับปฏิบัติงาน/ ปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติงาน/ ปัญหาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติงาน/ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติงาน/ ปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 0.01-1.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติงาน/ ปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 วิเคราะห์และนำผลการคำนวณมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลตามจุดมุ่งหมายและสมมติฐานการศึกษา รวมทั้งจัดอันดับ 3 อันดับแรก ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผลของสภาพ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน สร้างแบบสัมภาษณ์ตามปัญหาในสามอันดับแรก เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์

3.1 ขอนหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เพื่อขออนุญาตพร้อมส่งประเด็นสัมภาษณ์ไปล่วงหน้า

3.2 เดินทางไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ คือ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนภาษาจีน จำนวน 3 คน ผู้บริหารศูนย์ภาษาจีน จำนวน 3 คน และครูผู้สอนวิชาภาษาจีน จำนวน 9 คน ในจังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้วยตนเอง

3.3 หลังจากที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละโรงเรียนแล้วผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ เพื่อยืนยันความถูกต้องและความเที่ยงตรงของข้อมูล โดยส่งข้อมูลที่รวบรวมให้ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาทบทวนความถูกต้องอีกครั้ง

4. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ ที่แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และนำเสนอแบบพรรณนาความ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ให้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบรายคู่ โดยวิธีการ Scheffe's Test

3. เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามลักษณะของครูผู้สอน ประสบการณ์ทำงานและระดับการจัดการศึกษาของครูผู้สอน ใช้การทดสอบค่าที (*t-test*)

4. แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่ได้มาจากแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการหาความถี่ ร้อยละ และหาหน้าหนักคะแนนเพื่อจัดอันดับปัญหาของแนวทางการพัฒนา 3 อันดับ คือ อันดับที่ 1, 2 และ 3 เพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญถึงแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

5. วิเคราะห์ แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และนำเสนอแบบพรรณนาความ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ผู้วิจัย ได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและลำดับขั้นตอนการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
t	แทน ค่าสถิติแจกแจงแบบ t
F	แทน การแจกแจงของ f -distribution
df	แทน ชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of freedom)
SS	แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Sum of square)
MS	แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
p	แทน ความน่าจะเป็น
*	แทน ค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน ค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานครูผู้สอนวิชาภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอนวิชาภาษาจีน จำแนกตามสัญชาติ ประสบการณ์ทำงาน ระดับการจัดการศึกษา และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ตอนที่ 4 การศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานครูผู้สอนวิชาภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอนวิชาภาษาจีน จำแนกตามสัญชาติ ประสบการณ์ทำงาน ระดับการจัดการศึกษา และขนาดของโรงเรียน โดยหาค่าร้อยละดังนี้

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอนวิชาภาษาจีน จำแนกตามสัญชาติ ประสบการณ์ทำงาน ระดับการจัดการศึกษาและขนาดของโรงเรียน

ข้อมูลพื้นฐาน	กลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
สัญชาติของครูผู้สอน		
1. ครูผู้สอนที่เป็นคนจีน	23	25.00
2. ครูผู้สอนที่เป็นคนไทย	69	75.00
รวม	92	100.00
ประสบการณ์ทำงาน		
1. ประสบการณ์ทำงานน้อย	64	69.57
2. ประสบการณ์ทำงานมาก	28	30.43
รวม	92	100.00

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	กลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
ระดับการจัดการศึกษา		
1. มัธยมศึกษาตอนต้น	20	21.74
2. มัธยมศึกษาตอนปลาย	72	78.26
รวม	92	100.00
ขนาดของโรงเรียน		
1. ขนาดกลาง	14	15.22
2. ขนาดใหญ่	12	13.04
3. ขนาดใหญ่พิเศษ	66	71.74
รวม	92	100.00

จากตารางที่ 4-1 พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ส่วนใหญ่จำแนกตามสัญชาติ เป็นครูผู้สอนที่เป็นคนไทยจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และเป็นครูผู้สอนที่เป็นคนจีน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ในด้านประสบการณ์ทำงานส่วนใหญ่ เป็นครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานน้อย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 69.57 และเป็นครูผู้สอนที่ประสบการณ์การทำงานมาก จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43 ในด้านระดับการจัดการศึกษาของครูผู้สอนพบว่า ส่วนใหญ่เป็นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 78.26 และเป็นครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 และในด้านการจำแนกตามขนาดของโรงเรียนพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาจีน ส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่พิเศษมากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 71.74 รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.22 และเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 13.04

ตอนที่ 2 การศึกษาสภาพ การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 และเปรียบเทียบจำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอนวิชาภาษาจีน ประสบการณ์ทำงาน ระดับการจัดการศึกษา และขนาดของโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4-2 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพ การจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน

สภาพการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน	<i>n</i> = 92		ระดับ	อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
1. หลักสูตร	3.84	.62	มาก	4
2. การจัดการเรียนการสอน	3.89	.65	มาก	3
3. สื่อการเรียนการสอน	3.93	.64	มาก	2
4. การวัดและประเมินผล	3.99	.69	มาก	1
รวม	3.91	.60	มาก	

จากตารางที่ 4-2 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและ รายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านหลักสูตร

ตารางที่ 4-3 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของสภาพการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านหลักสูตร

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ด้านหลักสูตร	<i>n</i> = 92		ระดับ	อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
1. สามารถวิเคราะห์และเข้าใจวัตถุประสงค์ หลักสูตรรายวิชาที่ได้รับมอบหมาย	4.01	.76	มาก	1
2. จัดทำแผนการสอนให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรรายวิชา	3.84	.81	มาก	5
3. เนื้อหาในรายวิชามีสาระการเรียนรู้ที่ ทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ ปัจจุบัน	3.92	.77	มาก	2

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ด้านหลักสูตร	<i>n</i> = 92		ระดับ	อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
4. มีการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนแบบ บูรณาการ	3.80	.90	มาก	9
5. ออกแบบแผนการสอนวิชาภาษาจีนที่เน้น ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและมีโอกาสสร้างองค์ ความรู้จริง	3.81	.85	มาก	7
6. โรงเรียนมีการนิเทศติดตามผลการจัด การเรียนการสอนตามกรอบหลักสูตร รายวิชาภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง	3.91	.97	มาก	4
7. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชา	3.54	1.08	มาก	10
8. เนื้อหารายวิชามีความเหมาะสมต่อ ระดับชั้นของนักเรียน	3.91	.87	มาก	3
9. โรงเรียนมีเอกสารสำหรับวิเคราะห์ หลักสูตรและเอกสารประกอบการเรียน การสอนในรายวิชาภาษาจีนอย่างเป็น รูปธรรม	3.82	.90	มาก	6
10. มีการประเมินผลในการใช้หลักสูตร ภาษาจีนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและ สม่ำเสมอ	3.81	.85	มาก	7
รวม	3.84	.62	มาก	

จากตารางที่ 4-3 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ในด้านหลักสูตร
โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก
ได้แก่ สามารถวิเคราะห์และเข้าใจวัตถุประสงค์หลักสูตรรายวิชาที่ได้รับมอบหมาย เนื้อหาใน
รายวิชา มีสาระการเรียนรู้ที่ทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเนื้อหารายวิชา มี

ความเหมาะสมต่อระดับชั้นของนักเรียน ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่ โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชน และท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชา

ตารางที่ 4-4 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของสภาพการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ด้านการจัดการเรียนการสอน	<i>n</i> = 92		ระดับ	อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
1. คุรุจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลสร้าง บรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจ ของผู้เรียน	3.95	.90	มาก	4
2. จัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความ แตกต่างของผู้เรียน	3.73	1.01	มาก	10
3. สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้โดยเน้น ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.84	.90	มาก	7
4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการ กับรายวิชาอื่น ๆ อย่างเหมาะสม	3.84	1.04	มาก	8
5. จัดการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้	4.01	.74	มาก	1
6. สอนเนื้อหาใหม่โดยเชื่อมโยงพื้นฐานความรู้ เดิมของผู้เรียน	3.81	.87	มาก	9
7. จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ ความรู้/ ความเข้าใจในเนื้อหาได้ด้วยตนเอง	3.94	.81	มาก	5
8. ฝึกการทำงานกลุ่มเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ ร่วมกันและยอมรับในความคิดความสามารถ ของผู้อื่น	3.97	.79	มาก	2
9. กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมี ความสามารถเชิงความคิดและกล้าแสดงออก	3.96	.89	มาก	3
10. จัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	3.88	.92	มาก	6
รวม	3.89	.65	มาก	

จากตารางที่ 4-4 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ฝึกการทำงานกลุ่มเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันและยอมรับในความคิดความสามารถของผู้อื่น และกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีความสามารถเชิงความคิดและกล้าแสดงออก ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่ จัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน

ตารางที่ 4-5 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านสื่อการเรียนการสอน

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ด้านสื่อการเรียนการสอน	<i>n</i> = 92		ระดับ	อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
1. สื่อการเรียนการสอนที่ใช้สามารถสร้างองค์ความรู้ให้แก่ นักเรียนได้	4.05	.73	มาก	2
2. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้	3.91	.84	มาก	7
3. สื่อประกอบการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะในการรับรู้ของผู้เรียน	4.06	.80	มาก	1
4. ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบและผลิตสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้	3.94	.95	มาก	5
5. สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพการใช้งานอยู่เสมอ	3.93	.80	มาก	6
6. มีความรู้ความชำนาญ ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	3.94	.85	มาก	4
7. สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีคุณภาพและมีความหลากหลาย	3.83	.82	มาก	9

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ด้านสื่อการเรียนการสอน	<i>n</i> = 92		ระดับ	อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
8. จำนวนสื่อและอุปกรณ์สำหรับการเรียน พอเพียงและทั่วถึงสำหรับจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	3.88	.91	มาก	8
9. ด้รับงบประมาณในการจัดซื้อจัดหา และการผลิตสื่อการเรียนการสอน อย่างเพียงพอ	3.75	.99	มาก	10
10. สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมและ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ที่กำหนดขึ้น	3.97	.77	มาก	3
รวม	3.93	.64	มาก	

จากตารางที่ 4-5 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สื่อประกอบการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะในการรับรู้ของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้สามารถสร้างองค์ความรู้ให้แก่นักเรียนได้ และสื่อการเรียนการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดขึ้น ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้รับงบประมาณในการจัดซื้อจัดหาและการผลิตสื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ

ตารางที่ 4-6 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของสภาพการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการวัดและประเมินผล

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ด้านการวัดและประเมินผล	<i>n</i> = 92		ระดับ	อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
1. มีการวัดและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม	4.09	.82	มาก	3
2. ใช้วิธีการวัดผลที่หลากหลาย และเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดตามจุดประสงค์	3.92	.89	มาก	6
3. มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	4.30	3.15	มาก	1
4. ใช้ผลการประเมินมาส่งเสริมนักเรียนที่เก่งและช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน	3.84	.82	มาก	9
5. แจ้งการวัดและประเมินผลให้นักเรียนทราบเพื่อการปรับปรุงที่ดีขึ้น	3.89	.88	มาก	7
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินตนเองเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่ม	3.85	.92	มาก	8
7. มีความรู้ความสามารถที่จะดำเนินการวัดและประเมินผลทางด้านรายวิชาภาษาจีน	4.14	.74	มาก	2
8. สามารถสร้างข้อสอบเพื่อประเมินทักษะได้ครบทุกหน่วยการเรียนรู้	3.96	.87	มาก	5
9. มีการจัดกระบวนการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง	4.03	.71	มาก	4
10. นำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้	3.83	.82	มาก	10
รวม	3.99	.69	มาก	

จากตารางที่ 4-6 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล มีความรู้ความสามารถที่จะดำเนินการวัดและประเมินผลทางด้านรายวิชาภาษาจีน มีการวัดและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่ นำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 4-7 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของสภาพ การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอน

สภาพการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีน	ครูผู้สอนที่เป็นคนจีน (n = 23)				ครูผู้สอนที่เป็นคนไทย (n = 69)			
	X	SD	ระดับ	อันดับ	X	SD	ระดับ	อันดับ
1. ด้านหลักสูตร	3.82	.70	มาก	4	3.85	.60	มาก	3
2. ด้านการจัดการเรียน การสอน	4.04	.56	มาก	2	3.85	.68	มาก	4
3. ด้านสื่อการเรียน การสอน	4.07	.64	มาก	1	3.88	.64	มาก	2
4. ด้านการวัดและ ประเมิน	3.97	.59	มาก	3	3.99	.73	มาก	1
รวม	3.97	.58	มาก		3.89	.61	มาก	

จากตารางที่ 4-7 พบว่า สภาพ การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอน ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่เป็นคนจีน สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่ ด้านหลักสูตร สำหรับครูผู้สอนที่เป็นคนไทย สภาพ

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านหลักสูตร ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ตารางที่ 4-8 การเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตาม ลักษณะของครูผู้สอน

สภาพการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน	ครูผู้สอนที่เป็นคนจีน (n = 23)		ครูผู้สอนที่เป็นคนไทย (n = 69)		t	p
	X	SD	X	SD		
	1. ด้านหลักสูตร	3.82	.70	3.85		
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.04	.56	3.85	.68	1.221	.225
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.07	.64	3.88	.64	1.237	.219
4. ด้านการวัดและประเมินผล	3.97	.59	3.99	.73	-.129	.898
รวม	3.97	.58	3.89	.61	.589	.558

จากตารางที่ 4-8 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตาม ลักษณะของครูผู้สอนที่เป็นคนจีน และครูผู้สอนที่เป็นคนไทย โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-9 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของสภาพการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามประสบการณ์ ทำงาน

สภาพการจัดการเรียนการ สอนวิชาภาษาจีน	ประสบการณ์น้อย (n = 64)				ประสบการณ์มาก (n = 28)			
	X	SD	ระดับ	อันดับ	X	SD	ระดับ	อันดับ
	1. ด้านหลักสูตร	3.94	.62	มาก	4	3.59	.56	มาก
2. ด้านการจัดการเรียน การสอน	4.01	.59	มาก	3	3.62	.71	มาก	3
3. ด้านสื่อการเรียน การสอน	4.06	.57	มาก	2	3.62	.70	มาก	2
4. ด้านการวัดและ ประเมินผล	4.11	.64	มาก	1	3.71	.73	มาก	1
รวม	4.03	.54	มาก		3.64	.64	มาก	

จากตารางที่ 4-9 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวม จำแนก ตามประสบการณ์ทำงาน ปรากฏว่า ครูที่มีประสบการณ์น้อย สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากเรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการจัดการเรียน การสอน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านหลักสูตร เช่นเดียวกับครูที่มีประสบการณ์มาก สภาพ การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และ ด้านการจัดการเรียนการสอน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านหลักสูตรเช่นเดียวกับครูที่มี ประสบการณ์น้อย

ตารางที่ 4-10 การเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตาม
ประสบการณ์ทำงานของครูผู้สอน

สภาพการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน	ประสบการณ์น้อย (<i>n</i> = 64)		ประสบการณ์มาก (<i>n</i> = 28)		<i>t</i>	<i>p</i>
	<i>X</i>	<i>SD</i>	<i>X</i>	<i>SD</i>		
	1. ด้านหลักสูตร	3.94	.62	3.59		
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.01	.59	3.62	.71	2.69**	.008
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.06	.57	3.62	.70	3.11**	.002
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.11	.64	3.71	.73	2.63**	.010
รวม	4.03	.54	3.64	.64	3.02**	.003

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 10 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตาม
ประสบการณ์ทำงานของครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านปรากฏว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน
ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 ส่วนด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มี
ประสบการณ์ทำงานน้อย มีสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน มากกว่าครูที่มี
ประสบการณ์ทำงานมาก

ตารางที่ 4-11 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการจัดการศึกษาของครูผู้สอน

สภาพการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน	มัธยมศึกษาตอนต้น (n = 20)				มัธยมศึกษาตอนปลาย (n = 72)			
	X	SD	ระดับ	อันดับ	X	SD	ระดับ	อันดับ
	1. ด้านหลักสูตร	3.84	.50	มาก	4	3.84	.65	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.89	.66	มาก	3	3.90	.65	มาก	3
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.90	.62	มาก	2	3.93	.65	มาก	2
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.11	.73	มาก	1	3.95	.68	มาก	1
รวม	3.93	.55	มาก		3.90	.61	มาก	

จากตารางที่ 4-11 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามระดับการจัดการศึกษาของครูผู้สอน ปรากฏว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านหลักสูตร ส่วนโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านหลักสูตร

ตารางที่ 4-12 การเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและ
รายด้าน จำแนกตามระดับการจัดการศึกษาของครูผู้สอน

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีน	มัธยมศึกษาตอนต้น (n = 64)		มัธยมศึกษาตอนปลาย (n = 28)		t	p
	X	SD	X	SD		
	1. ด้านหลักสูตร	3.84	.50	3.84		
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.89	.66	3.90	.65	-.068	.946
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.90	.62	3.93	.65	-.238	.813
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.11	.73	3.95	.68	.906	.367
รวม	3.93	.55	3.90	.61	.186	.853

จากตารางที่ 4-12 พบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตาม
ระดับการจัดการศึกษาของครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-13 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

สภาพจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีน	ขนาดกลาง (<i>n</i> = 14)				ขนาดใหญ่ (<i>n</i> = 12)				ขนาดใหญ่พิเศษ (<i>n</i> = 66)			
	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ
1. ด้านหลักสูตร	3.49	.69	มาก	1	3.88	.62	มาก	4	3.91	.59	มาก	4
2. ด้านการจัดการเรียน การสอน	3.47	.72	มาก	3	4.04	.59	มาก	3	3.96	.62	มาก	3
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.48	.71	มาก	2	4.10	.60	มาก	1	3.99	.60	มาก	2
4. ด้านการวัดและประเมินผล	3.46	.80	มาก	4	4.07	.58	มาก	2	4.08	.64	มาก	1
รวม	3.47	.70	มาก		4.02	.55	มาก		3.98	.55	มาก	

จากตารางที่ 4-13 สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ปรากฏว่า

โรงเรียนขนาดกลาง มีสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านสื่อการเรียน การสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล

โรงเรียนขนาดใหญ่ มีสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านหลักสูตร

โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านหลักสูตร

ตารางที่ 4-14 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามขนาด โรงเรียน

สภาพการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2.095	2	1.047	2.777	.068
	ภายในกลุ่ม	33.568	89	.377		
	รวม	35.663	91			
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3.079	2	1.540	3.782*	.027
	ภายในกลุ่ม	36.230	89	.407		
	รวม	39.310	91			
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3.483	2	1.741	4.522*	.013
	ภายในกลุ่ม	34.272	89	.385		
	รวม	37.755	91			
4. ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	4.569	2	2.284	5.159**	.008
	ภายในกลุ่ม	39.412	89	.443		
	รวม	43.981	91			

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

สภาพการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
	ระหว่างกลุ่ม	3.213	2	1.607	4.820**	.010
รวม	ภายในกลุ่ม	29.666	89	.333		
	รวม	32.880	91			

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 4-14 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปรากฏว่า ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านสื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี Sheffe's Test ดังตารางที่ 4-15 ถึง 4-18

ตารางที่ 4-15 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	X	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดใหญ่
		3.48	3.98	4.02
ขนาดกลาง	3.47	-	.51*	.55
ขนาดใหญ่พิเศษ	3.98		-	.04
ขนาดใหญ่	4.02			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-15 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง กับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ โดยสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ดีกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-16 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	X	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดใหญ่
		3.47	3.96	4.04
ขนาดกลาง	3.47	-	.49*	.57
ขนาดใหญ่พิเศษ	3.96		-	.08
ขนาดใหญ่	4.04			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-16 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง กับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ โดยด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษดีกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-17 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชา
ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 3 ด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	X	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดใหญ่
		3.47	3.99	4.10
ขนาดกลาง	3.47	-	.52*	.63*
ขนาดใหญ่พิเศษ	3.99		-	.11
ขนาดใหญ่	4.10			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-17 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านสื่อ
การเรียนการสอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
จำนวน 2 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง กับ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และ โรงเรียนขนาดกลางกับ
โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยด้านสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษและ
โรงเรียนขนาดใหญ่ดีกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ส่วนคู่อื่น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-18 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชา
ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	X	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่พิเศษ
		3.46	4.07	4.08
ขนาดกลาง	3.46	-	.61*	.62*
ขนาดใหญ่	4.07		-	.01
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.08			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-18 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง กับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดกลาง กับโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยสภาพการจัดการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผลวิชาภาษาจีนของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษและโรงเรียนขนาดใหญ่ดีกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ส่วนคู่อื่น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 การศึกษาปัญหา การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 และเปรียบเทียบจำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอน ประสบการณ์ทำงาน ระดับการจัดการศึกษา และขนาดของโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4-19 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหา การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน	<i>n</i> = 92		ระดับ	อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
1. หลักสูตร	2.57	1.04	ปานกลาง	1
2. การจัดการเรียนการสอน	2.46	1.04	น้อย	2
3. สื่อการเรียนการสอน	2.41	1.09	น้อย	3
4. การวัดและประเมินผล	2.36	1.10	น้อย	4
รวม	2.45	1.04	น้อย	

จากตารางที่ 4-19 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาปัญหารายด้าน พบว่า ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ และปัญหาอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ส่วนปัญหาอันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 4-20 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านหลักสูตร

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ด้านหลักสูตร	<i>n</i> = 92		ระดับ	อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
1. สามารถวิเคราะห์และเข้าใจวัตถุประสงค์ หลักสูตรรายวิชาที่ได้รับมอบหมาย	2.63	1.22	ปานกลาง	2
2. จัดทำแผนการสอนให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรรายวิชา	2.54	1.16	ปานกลาง	6
3. เนื้อหาในรายวิชามีสาระการเรียนรู้ที่ทันสมัย และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	2.53	1.19	ปานกลาง	8
4. มีการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน แบบบูรณาการ	2.68	1.33	ปานกลาง	1
5. ออกแบบแผนการสอนวิชาภาษาจีนที่เน้น ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและมีโอกาสสร้าง องค์ความรู้จริง	2.58	1.10	ปานกลาง	4
6. โรงเรียนมีการนิเทศติดตามผลการจัดการ เรียนการสอนตามกรอบหลักสูตรรายวิชา ภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง	2.54	1.24	ปานกลาง	7
7. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนและท้องถิ่นมี ส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชา	2.59	1.31	ปานกลาง	3
8. เนื้อหารายวิชามีความเหมาะสมต่อระดับชั้น ของนักเรียน	2.53	1.25	ปานกลาง	9
9. โรงเรียนมีเอกสารสำหรับวิเคราะห์ หลักสูตรและเอกสารประกอบการเรียน การสอนในรายวิชาภาษาจีนอย่างเป็น รูปธรรม	2.50	1.22	ปานกลาง	10
10. มีการประเมินผลในการใช้หลักสูตร ภาษาจีนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	2.58	1.21	ปานกลาง	5
รวม	2.57	1.04	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4-20 พบว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ในด้านหลักสูตรโดยรวมและรายข้อมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงอันดับปัญหาคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนแบบบูรณาการ สามารถวิเคราะห์และเข้าใจวัตถุประสงค์หลักสูตรรายวิชาที่ได้รับมอบหมาย และโรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชา ส่วนปัญหาอันดับสุดท้ายได้แก่ โรงเรียนมีเอกสารสำหรับวิเคราะห์หลักสูตรและเอกสารประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนอย่างเป็นทางการ

ตารางที่ 4-21 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ด้านการจัดการเรียนการสอน	<i>n</i> = 92		ระดับ	อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
1. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	2.48	1.19	น้อย	5
2. จัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน	2.58	1.23	ปานกลาง	1
3. สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและเรียนรู้ด้วยตนเอง	2.52	1.27	ปานกลาง	4
4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ อย่างเหมาะสม	2.53	1.29	ปานกลาง	3
5. จัดการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้	2.39	1.15	น้อย	8
6. สอนเนื้อหาใหม่โดยเชื่อมโยงพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	2.44	1.13	น้อย	7
7. จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจในเนื้อหาได้ด้วยตนเอง	2.53	1.18	ปานกลาง	2

ตารางที่ 4-21 (ต่อ)

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ด้านการจัดการเรียนการสอน	<i>n</i> = 92		ระดับ	อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
8. ฝึกการทำงานกลุ่มเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันและ ยอมรับในความคิดความสามารถของผู้อื่น	2.36	1.19	น้อย	9
9. กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมี ความสามารถเชิงความคิดและกล้าแสดงออก	2.35	1.16	น้อย	10
10. จัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	2.46	1.19	น้อย	6
รวม	2.46	1.04	น้อย	

จากตารางที่ 4-21 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 3 ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ และปัญหาอยู่ในระดับน้อย 6 ข้อ เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจในเนื้อหาได้ด้วยตนเอง และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ อย่างเหมาะสม ส่วนปัญหาอันดับสุดท้ายได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีความสามารถเชิงความคิดและกล้าแสดงออก

ตารางที่ 4-22 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านสื่อการเรียนการสอน

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ด้านสื่อการเรียนการสอน	<i>n</i> = 92		ระดับ	อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
1. สื่อการเรียนการสอนที่ใช้สามารถสร้างองค์ความรู้ ให้แก่นักเรียนได้	2.33	1.26	น้อย	10
2. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์และ กิจกรรมการเรียนรู้	2.43	1.29	น้อย	3
3. สื่อประกอบการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัยและ วุฒิภาวะในการรับรู้ของผู้เรียน	2.43	1.29	น้อย	3
4. ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบและ ผลิตสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้	2.42	1.18	น้อย	5
5. สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้มีความทันสมัยและ มีประสิทธิภาพการใช้งานอยู่เสมอ	2.42	1.19	น้อย	6
6. มีความรู้ความชำนาญ ในการผลิตสื่อการเรียน การสอนภาษาจีน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	2.45	1.22	น้อย	1
7. สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีคุณภาพและ มีความหลากหลาย	2.45	1.26	น้อย	2
8. จำนวนสื่อและอุปกรณ์สำหรับการเรียนพอเพียงและ ทั่วถึงสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.40	1.16	น้อย	7
9. ได้รับงบประมาณในการจัดซื้อจัดหา และการผลิต สื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	2.38	1.20	น้อย	9
10. สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดขึ้น	2.39	1.32	น้อย	8
รวม	2.41	1.09	น้อย	

จากตารางที่ 4-22 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านสื่อการเรียน

การสอน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับน้อย เรียงอันดับปัญหาคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีความรู้ความชำนาญในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีคุณภาพและมีความหลากหลาย สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ และสื่อประกอบการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะในการรับรู้ของผู้เรียน ส่วนปัญหาอันดับสุดท้ายได้แก่ สื่อการเรียนการสอนที่ใช้สามารถสร้างองค์ความรู้ให้แก่นักเรียนได้

ตารางที่ 4-23 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ด้านการวัดและประเมินผล	<i>n</i> = 92		ระดับ	อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
1. มีการวัดและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม	2.20	1.27	น้อย	10
2. ใช้วิธีการวัดผลที่หลากหลาย และเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดตามจุดประสงค์	2.32	1.23	น้อย	8
3. มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	2.47	1.31	น้อย	1
4. ใช้ผลการประเมินมาส่งเสริมนักเรียนที่เก่ง และช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน	2.39	1.19	น้อย	4
5. แจ้งการวัดและประเมินผลให้นักเรียนทราบเพื่อการปรับปรุงที่ดีขึ้น	2.43	1.18	น้อย	3
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินตนเองเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม	2.44	1.20	น้อย	2
7. มีความรู้ความสามารถที่จะดำเนินการวัดและประเมินผลทางด้านรายวิชาภาษาจีน	2.33	1.21	น้อย	7
8. สามารถสร้างข้อสอบเพื่อประเมินทักษะ ได้ครบทุกหน่วยการเรียนรู้	2.28	1.23	น้อย	9

ตารางที่ 4-23 (ต่อ)

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ด้านการวัดและประเมินผล	<i>n</i> = 92		ระดับ	อันดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
9. มีการจัดกระบวนการวัดผลและประเมินผลตาม สภาพจริง	2.36	1.23	น้อย	5
10. นำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุง กระบวนการจัดการเรียนรู้	2.33	1.19	น้อย	6
รวม	2.36	1.10	น้อย	

จากตารางที่ 4-23 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับน้อย เรียงอันดับปัญหาคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินตนเองเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม และแจ้งการวัดและประเมินผลให้นักเรียนทราบ เพื่อการปรับปรุงที่ดีขึ้น ส่วนปัญหาอันดับสุดท้าย ได้แก่ มีการวัดและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 4-24 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอน

ปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีน	ครูผู้สอนที่เป็นคนจีน (<i>n</i> = 23)				ครูผู้สอนที่เป็นคนไทย (<i>n</i> = 69)			
	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ
	1. ด้านหลักสูตร	2.93	1.06	ปาน กลาง	1	2.45	1.01	น้อย
2. ด้านการจัดการเรียน การสอน	2.73	1.14	ปาน กลาง	2	2.38	1.00	น้อย	2

ตารางที่ 4-24 (ต่อ)

ปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีน	ครูผู้สอนที่เป็นคนจีน (n = 23)				ครูผู้สอนที่เป็นคนไทย (n = 69)			
	X	SD	ระดับ	อันดับ	X	SD	ระดับ	อันดับ
3. ด้านสื่อการเรียน การสอน	2.72	1.22	ปาน กลาง	3	2.31	1.03	น้อย	3
4. ด้านการวัดและ ประเมิน	2.61	1.20	ปาน กลาง	4	2.27	1.06	น้อย	4
รวม	2.75	1.13	ปาน กลาง		2.35	.99	น้อย	

จากตารางที่ 4-24 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอน ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่เป็นคนจีน ปัญหาโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับปัญหาจะแน่นเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนครูผู้สอนที่เป็นคนไทย ปัญหาโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับน้อย เรียงอันดับปัญหาจะแน่นเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ตารางที่ 4-25 เปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตาม
สัญชาติของครูผู้สอน

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีน	ครูผู้สอนที่เป็นคนจีน (n = 23)		ครูผู้สอนที่เป็นคนไทย (n = 69)		t	p
	X	SD	X	SD		
	1. ด้านหลักสูตร	2.93	1.06	2.45		
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.73	1.14	2.38	1.00	1.414	.161
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	2.72	1.22	2.31	1.03	1.566	.121
4. ด้านการวัดและประเมินผล	2.61	1.20	2.27	1.06	1.289	.201
รวม	2.75	1.13	2.35	.99	1.601	.113

จากตารางที่ 4-25 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามสัญชาติ
ของครูผู้สอนที่เป็นคนจีน และครูผู้สอนที่เป็นคนไทย โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-26 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ ทำงานของครูผู้สอน

ปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน	ประสบการณ์น้อย (n = 64)				ประสบการณ์มาก (n = 28)			
	X	SD	ระดับ	อันดับ	X	SD	ระดับ	อันดับ
1. ด้านหลักสูตร	2.67	1.11	ปาน กลาง	1	2.35	.85	น้อย	1
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.58	1.10	ปาน กลาง	2	2.20	.84	น้อย	2
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	2.54	1.18	ปาน กลาง	3	2.10	.79	น้อย	3
4. ด้านการวัดและประเมินผล	2.52	1.18	ปาน กลาง	4	1.97	.80	น้อย	4
รวม	2.58	1.12	ปาน กลาง		2.15	.76	น้อย	

จากตารางที่ 4-26 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์ของ ครูผู้สอน ปรากฏว่า ครูที่มีประสบการณ์น้อย พบปัญหาโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับปัญหาคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียน การสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล สำหรับครูที่มีประสบการณ์มาก พบปัญหาโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับน้อย เรียงอันดับปัญหาคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและ ประเมินผล

ตารางที่ 4-27 การเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตาม
ประสบการณ์ทำงานของครูผู้สอน

ปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน	ประสบการณ์น้อย (n = 64)		ประสบการณ์มาก (n = 28)		t	p
	X	SD	X	SD		
	1. ด้านหลักสูตร	2.67	1.11	2.35		
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.58	1.10	2.20	.84	1.83	.072
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	2.54	1.18	2.10	.79	2.09*	.039
4. ด้านการวัดและประเมินผล	2.52	1.18	1.97	.80	2.61*	.011
รวม	2.58	1.12	2.15	.76	2.12*	.037

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-27 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตาม
ประสบการณ์ทำงานของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์น้อย และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์มาก ปรากฏ
ว่าปัญหาโดยรวมและปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน และปัญหาด้านการวัดและประเมินผล
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์น้อยมีปัญหา ด้านสื่อ
การเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลมากกว่าครูที่มีประสบการณ์มาก สำหรับด้าน
หลักสูตร และด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์น้อย และครูผู้สอนที่มี
ประสบการณ์มาก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-28 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามระดับการจัด การศึกษาของครูผู้สอน

ปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีน	มัธยมศึกษาตอนต้น (<i>n</i> = 20)				มัธยมศึกษาตอนปลาย (<i>n</i> = 72)			
	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ
1. ด้านหลักสูตร	2.94	1.00	ปาน กลาง	1	2.47	1.04	น้อย	1
2. ด้านการจัดการเรียน การสอน	2.69	1.02	ปาน กลาง	2	2.40	1.04	น้อย	2
3. ด้านสื่อการเรียน การสอน	2.67	1.15	ปาน กลาง	4	2.34	1.07	น้อย	3
4. ด้านการวัดและ ประเมินผล	2.67	1.13	ปาน กลาง	3	2.27	1.09	น้อย	4
รวม	2.74	1.04	ปาน กลาง		2.37	1.03	น้อย	

จากตารางที่ 4-28 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามระดับการจัด การศึกษาของครูผู้สอน ปรากฏว่าครูผู้สอนวิชาภาษาจีนที่อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมีปัญหา การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลางเรียงอันดับปัญหา คะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและ ประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอน ส่วนครูผู้สอนวิชาภาษาจีนที่อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับน้อย เรียงอันดับปัญหาคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 4-29 การเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน
จำแนกตามระดับการจัดการศึกษาของครูผู้สอน

ปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน	มัธยมศึกษาตอนต้น (n = 20)		มัธยมศึกษาตอนปลาย (n = 72)		t	p
	X	SD	X	SD		
	1.ด้านหลักสูตร	2.94	1.00	2.47		
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.69	1.02	2.40	1.04	1.068	.288
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	2.67	1.15	2.34	1.07	1.206	.231
4. ด้านการวัดและประเมินผล	2.67	1.13	2.27	1.09	1.421	.159
รวม	2.74	1.04	2.37	1.411	.186	.162

จากตารางที่ 4-29 พบว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน
จำแนกตามระดับการจัดการศึกษาของครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีปัญหา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-30 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ของปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีน	ขนาดกลาง (<i>n</i> = 14)				ขนาดใหญ่ (<i>n</i> = 12)				ขนาดใหญ่พิเศษ (<i>n</i> = 66)			
	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ
1. ด้านหลักสูตร	3.02	.93	ปานกลาง	1	3.48	1.14	ปานกลาง	1	2.31	.93	น้อย	1
2. ด้านการจัดการเรียน การสอน	2.92	.98	ปานกลาง	2	3.34	1.21	ปานกลาง	3	2.21	.91	น้อย	2
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	2.91	.95	ปานกลาง	4	3.34	1.38	ปานกลาง	4	2.13	.94	น้อย	3
4. ด้านการวัดและประเมินผล	2.92	.99	ปานกลาง	3	3.42	1.29	ปานกลาง	2	2.04	.92	น้อย	4
รวม	2.94	.94	ปานกลาง		3.39	1.24	ปานกลาง		2.17	.88	น้อย	

จากตารางที่ 4-30 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามขนาดโรงเรียน ปรากฏว่า

โรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับปัญหาคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอน

โรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับปัญหาคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอน

โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับน้อย เรียงอันดับปัญหาคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 4-31 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	17.342	2	8.671	9.396**	.000
	ภายในกลุ่ม	82.136	89	.923		
	รวม	99.477	91			
2. ด้านการจัดการเรียน การสอน	ระหว่างกลุ่ม	16.257	2	8.129	8.129**	.000
	ภายในกลุ่ม	82.938	89	.932		
	รวม	99.195	91			
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	18.808	2	9.404	9.246**	.000
	ภายในกลุ่ม	90.524	89	1.017		
	รวม	109.332	91			

ตารางที่ 4-31 (ต่อ)

ปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
4. ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	24.428	2	12.214	12.505**	.000
	ภายในกลุ่ม	86.931	89	.977		
	รวม	111.359	91			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	19.085	2	9.543	10.666**	.000
	ภายในกลุ่ม	79.631	89	.895		
	รวม	98.716	91			

** $p < .01$

จากตารางที่ 4-31 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ปรากฏว่าปัญหาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี Sheffe's Test ดังตารางที่ 4-32 ถึง 4-36

ตารางที่ 4-32 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	X	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.17	2.94	3.39
ขนาดใหญ่พิเศษ	2.17	-	.77*	1.22*
ขนาดกลาง	2.94		-	.45
ขนาดใหญ่	3.39			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-32 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง กับ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ โรงเรียนขนาดใหญ่ กับ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-33 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านหลักสูตร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	X	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.31	3.02	3.48
ขนาดใหญ่พิเศษ	2.31	-	.71*	1.17*
ขนาดกลาง	3.02		-	.46
ขนาดใหญ่	3.48			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-33 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านหลักสูตร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง กับ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ โรงเรียนขนาดใหญ่ กับ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-34 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา
ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	X	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.21	2.92	3.34
ขนาดใหญ่พิเศษ	2.21	-	.71	1.13*
ขนาดกลาง	2.92		-	.42
ขนาดใหญ่	3.34			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-34 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการจัด
การเรียนการสอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียนปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ กับ โรงเรียนขนาดใหญ่ แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-35 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา
ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	X	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.13	2.91	3.34
ขนาดใหญ่พิเศษ	2.13	-	.78*	1.21*
ขนาดกลาง	2.91		-	.43
ขนาดใหญ่	3.34			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-35 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ กับโรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับโรงเรียนขนาดใหญ่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-36 การทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	X	ขนาดใหญ่พิเศษ	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.04	2.92	3.42
ขนาดใหญ่พิเศษ	2.04	-	.88*	1.38*
ขนาดกลาง	2.92		-	.5
ขนาดใหญ่	3.42			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-36 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามขนาดของโรงเรียนปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ กับโรงเรียนขนาดกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับโรงเรียนขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 มีแนวทางการพัฒนาสรุปเป็นประเด็นที่สำคัญได้ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตรมีแนวทางการพัฒนาได้ ดังนี้

1.1 แนวทางการพัฒนาการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนแบบบูรณาการในสถานศึกษา ควรบูรณาการหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ท้องถิ่น ตลอดจนความต้องการของชุมชน และให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนเพื่อสามารถนำมาประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้ในสถานการณ์จริง ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการ โรงเรียนท่านหนึ่งที่ว่า “ควรศึกษาหลักสูตรแกนกลาง ร่วมกับหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อวางบริบทการเรียนการสอนให้ครอบคลุม กับรายวิชาอื่น ตลอดจนทักษะชีวิตประจำวันของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดศักยภาพในการเรียนรู้ที่หลากหลาย นอกเหนือการเรียนรู้ภายในห้องเรียน” และสอดคล้องกับผู้อำนวยการโรงเรียนอีกท่านหนึ่งว่า “หลักสูตรในรายวิชาภาษาจีนนั้นจะมีคุณภาพและเข้มแข็งได้ ควรมีการวิเคราะห์หลักสูตร โดยอาจให้มีการทำวิจัยเพื่อประเมินหลักสูตร และนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรต่อไป ทั้งนี้การเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนควรสอดคล้องภายในชีวิตจริงเป็นสถานการณ์ที่ใกล้ตัวผู้เรียน” ทั้งสอดคล้องกับผู้บริหารศูนย์ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนนทบุรี ที่ว่า “เน้นการลงมือปฏิบัติมากกว่าการนั่งเรียนเพื่อให้มีความรู้ เช่น ให้นักเรียนศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ ประโยค หรือบทสนทนา มาใช้ในชีวิตประจำวัน หรือในสถานการณ์จำลองในห้องเรียน นอกจากนี้ เนื้อหาที่เรียนควรเป็นเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับชีวิต ประจำวันของนักเรียน ไม่ควรเป็นเรื่องที่ไกลตัวจนเกินไป” และสอดคล้องกับครูผู้สอนวิชาภาษาจีนคนหนึ่งว่า “การสอนวิชาภาษาจีนแบบบูรณาการนั้นควรจะพัฒนาการจัดทำหลักสูตร โดยการบูรณาการสอนให้สอดคล้องกับรายวิชาอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีศักยภาพในการเรียนรู้ที่หลากหลายและสูงขึ้น”

1.2 แนวทางการพัฒนาด้านหลักสูตรที่ครูสามารถวิเคราะห์และเข้าใจวัตถุประสงค์หลักสูตรรายวิชาภาษาจีนที่ได้มอบหมาย ครูผู้สอนต้องเข้าใจบริบทของหลักสูตรแกนกลาง เพื่อมาวิเคราะห์ในการจัดทำและกำหนดหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ในหลักสูตรรายวิชาภาษาจีน ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการ โรงเรียนท่านหนึ่งว่า “การกำหนดหลักสูตรภาษาจีนในสถานศึกษา ครูผู้สอนต้องทำความเข้าใจต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลาง แล้วจึงนำมาวิเคราะห์โดยให้สัมพันธ์กับเนื้อหาและชีวิตประจำวันของผู้เรียน อีกทั้งสามารถเชื่อมโยงบูรณาการเข้าสู่สาระการเรียนรู้อื่น ตลอดจนบูรณาการเข้าสู่ชุมชน และท้องถิ่น พร้อมทั้งทดลองใช้และปรับปรุง เพื่อให้เป็นแนวทางต่อการพัฒนาหลักสูตรในลำดับต่อไป” อีกทั้งสอดคล้องกับผู้อำนวยการ โรงเรียนท่านหนึ่งว่า “ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรแกนกลางให้เข้าใจ โดยนำหลักสูตรแกนกลางเป็นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรสถานศึกษาในแต่ละช่วงชั้นให้ชัดเจน เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ” และสอดคล้องกับผู้บริหารศูนย์ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ว่า “ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับหลักสูตรสถานศึกษา โดยการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางให้เข้าใจ จากนั้นจึงศึกษาหลักสูตรของสถานศึกษา ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจใน วัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังต้องมีการออกแบบแผนการสอนให้สอดคล้องตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งจะช่วยให้ครูผู้สอนได้วิเคราะห์ถึงข้อดี และข้อจำกัดของหลักสูตร อันส่งผลต่อแนวทางในการปรับปรุงตลอดจนพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย” สอดคล้องกับครูผู้สอน วิชาภาษาจีนคนหนึ่งว่า “ศึกษาวัตถุประสงค์หลักที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดไว้ จากนั้นวิเคราะห์ หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์รายวิชาภาษาจีน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ ที่ต้องการ”

1.3 แนวทางการพัฒนาโรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมใน การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาจีน โรงเรียนควรให้ครูผู้สอนรายวิชาภาษาจีนได้เข้ามา มีบทบาท ในการร่วมกิจกรรมของชุมชนและท้องถิ่น พร้อมเปิดโอกาสให้ชุมชนและท้องถิ่นร่วมกันพัฒนา และจัดทำหลักสูตรรายวิชาภาษาจีน ให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา อันนำไปสู่การสร้าง อัตลักษณ์สถานศึกษา ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการท่านหนึ่งที่ว่า “การให้ความสำคัญต่อบริบทของท้องถิ่นนั้น โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาและการจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ชุมชนและท้องถิ่นจะเป็นผลเอื้อให้ท้องถิ่นเห็นความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรในรายวิชา ภาษาจีน เป็นการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น ตลอดจนการสร้างอัตลักษณ์ของสถานศึกษา ดังนั้นครูผู้สอนรายวิชาภาษาจีนจึงควรเข้ามา มีบทบาทในการเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษาและ ชุมชน โดยกำหนดให้ชุมชนหรือคนในท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาจีน ร่วมกัน” อีกทั้งสอดคล้องกับผู้อำนวยการท่านหนึ่งที่ว่า “สถานศึกษาต้องนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามา บูรณาการกับหลักสูตรรายวิชา อันนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้อาจเป็นเรื่อง ใกล้ตัวและสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้คนในท้องถิ่นนั้น ก็จะทำให้ชุมชนและท้องถิ่นเข้ามา มีบทบาทต่อการพัฒนาหลักสูตรในรายวิชาภาษาจีนร่วมกัน” สอดคล้องกับ ผู้บริหารศูนย์ภาษาจีน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ว่า “ชุมชนและท้องถิ่นจะให้ความร่วมมือได้ ชุมชนและท้องถิ่นจะต้อง เห็นความสำคัญของวิชาภาษาจีน ดังนั้นครูผู้สอนควรกระตุ้นให้ภาษาจีนเข้ามา มีบทบาทในชุมชน เช่น จัดชุดการแสดงของจีนเข้าร่วมกับกิจกรรมของชุมชน จัดกิจกรรมในวันเทศกาลต่าง ๆ ของจีน แจกใบปลิวความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนและวัฒนธรรมจีน โดยการจัดกิจกรรมดังกล่าว โรงเรียนต้อง ขอความร่วมมือกับทางชุมชน ซึ่งการจัดกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ล้วนเป็นการประชาสัมพันธ์ชุมชนของ ตนเองอีกด้วย ซึ่งชุมชนจะเห็นความสำคัญต่อการประชาสัมพันธ์ชุมชนของตนเองและให้ความ ร่วมมือด้วยความเต็มใจ ” และสอดคล้องกับครูผู้สอนวิชาภาษาจีนคนหนึ่งว่า “โรงเรียนจัดหา โอกาสให้นักเรียน ชุมชน และท้องถิ่น ได้ทำความรู้จัก เรียนรู้ และสอดคล้องกันอย่างเป็นธรรมชาติ โดยการนำโรงเรียนเข้าหาชุมชน หรือชุมชนมาหาโรงเรียน เช่น การจำลองแหล่งเรียนรู้ภายใน

ชุมชนเป็นภาษาจีน บันทึกรายชื่อภาษาจีนรอบ ๆ โรงเรียนการนำนักเรียนร่วมขบวนแห่เพื่อเฉลิมฉลองวันครบรอบของศาลเจ้า การนำนักเรียนเข้าร่วมประเพณีถือศีลกินเจ หรือประเพณีตรุษจีน”

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนรู้มีแนวทางการพัฒนาได้ ดังนี้

2.1 แนวทางการพัฒนา โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ครูควรศึกษาบริบทของสถานศึกษาว่ามีข้อกำหนดและส่งเสริมด้านความแตกต่างระหว่างผู้เรียน เพื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนอันนำไปสู่การคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจและความต้องการระหว่างบุคคล ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการท่านหนึ่งว่า “โรงเรียนควรศึกษารายละเอียดถึงความแตกต่างทางด้านผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ควรมีการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อสภาพและบริบททางด้านผู้เรียนที่แตกต่าง ทั้งนี้อาจปรับเปลี่ยนวิธีการสอนที่หลากหลายจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง” สอดคล้องกับผู้อำนวยการอีกท่านหนึ่งที่ว่า “การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนควรคำนึงถึงสภาพความแตกต่างของผู้เรียน สถานศึกษาต้องกำหนดเป้าหมายของหลักสูตรให้ชัดเจน เพื่อที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปแนวทางที่ชัดเจนตอบสนองต่อบริบทของผู้เรียน” และสอดคล้องกับผู้บริหารศูนย์ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ว่า “การจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งครูต้องมีการเขียนแผนการสอน และเตรียมการสอน โดยพิจารณาถึงความสามารถของผู้เรียนที่แตกต่างกัน โดยยึดเนื้อหาที่เหมือนกันแต่ใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างทั่วถึง อีกทั้งสถานศึกษาควรกำหนดให้ผู้เรียนรายวิชาภาษาจีน เข้าสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK เป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการวัดผลความรู้ทางภาษาของผู้เรียน โดยใช้ข้อสอบมาตรฐานในการวิเคราะห์ความแตกต่างของผู้เรียน เป็นการประเมินคุณภาพการเรียนการสอนของครูเพื่อเป็นข้อมูล ในการจัดการศึกษาในภาคการเรียนต่อไป” และสอดคล้องกับครูผู้สอนวิชาภาษาจีนคนหนึ่งที่ว่า “ครูควรจัดทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อเป็นการวัดและประเมินผู้เรียนในเบื้องต้น อันจะนำมาสู่การวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ”

2.2 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนโดยบูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ อย่างเหมาะสม ครูควรศึกษาเนื้อหาวิชาภาษาจีนเป็นหลักกว่าสามารถนำไปบูรณาการสอดแทรกกับเนื้อหาวิชาใด เพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน ให้เกิดความหลากหลายและเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผล ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการท่านหนึ่งว่า “สถานศึกษา และครูผู้สอนในรายวิชาภาษาจีนควรศึกษารายละเอียดเนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาภาษาจีน ว่ามีความสอดคล้องกับบริบทในรายวิชาอื่นที่สามารถบูรณาการในด้านใด เพื่อตอบสนองความต้องการจุดประสงค์การเรียนรู้ ผ่านการจัด

กิจกรรมที่บูรณาการตามบริบทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ทั้งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้” สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการอีกท่านหนึ่งว่า “ครูควรศึกษาจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน เพื่อใช้ในการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการที่ครบถ้วน ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยสอดคล้องเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาอื่นเพื่อเกิดการบูรณาการต่อการฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในรายวิชาภาษาจีน” และสอดคล้องดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารศูนย์ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่ว่า “โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมเพิ่มเติม นอกเหนือจากการเรียนการสอน ในห้องเรียน พร้อมสอดคล้องเนื้อหาในรายวิชาอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับเนื้อหาในรายวิชาภาษาจีน เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่หลากหลายและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในชีวิตประจำวัน” สอดคล้องกับครูผู้สอนวิชาภาษาจีนคนหนึ่งว่า “โรงเรียนมีการจัดการเรียนรายวิชาโดยบูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ อยู่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ให้นักเรียนได้แสดงทักษะศักยภาพที่หลากหลายอันนำไปสู่การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ เสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่ไม่จำเจ”

2.3 แนวทางการพัฒนาจัดการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจในเนื้อหาได้ด้วยตนเอง ครูควรให้ผู้เรียน ได้ฝึกฝนทักษะด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้ชี้แนะและให้ข้อมูลตลอดจนเนื้อหาของบทเรียน เมื่อผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาครูจึงทำหน้าที่เปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะเพื่อให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ใหม่เกิดขึ้น ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการท่านหนึ่งว่า “ครูควรจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่สนใจจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ตามบริบทของเนื้อหาที่เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายที่เฉพาะชัดเจน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการศึกษาค้นคว้าหาความรู้โดยผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่มภายใต้ความสนใจ ตามระดับความรู้ความสามารถ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขอบเขตและระยะเวลาที่ครูเป็นผู้กำหนด” สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการอีกท่านหนึ่งว่า “ครูควรออกแบบกิจกรรมที่เน้นกระบวนการหาความรู้เพื่อแก้ปัญหาและตอบ โจทย์ข้อสงสัยให้ผู้เรียนเป็นผู้วางแผน ออกแบบกิจกรรม สรุปผลและเสนอผลงานการค้นคว้าด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทางการค้นคว้าและเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน” สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารศูนย์ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่ว่า “ครูต้องเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องที่จะสอนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ครูต้องมีวิธีการสอนที่หลากหลาย ทั้งนี้ต้องให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด โดยครูอาจจะทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำแล้วให้นักเรียนได้ทำการศึกษาหาความรู้ หรือทำกิจกรรมในห้องเรียนด้วยความ

สนใจด้วยตนเอง โดยมีครูคอยแนะนำและคอยให้คำปรึกษา ไม่จัดการเรียนการสอนที่ครูอธิบายหน้าห้อง และนักเรียนนั่งฟังเพียงอย่างเดียว” และสอดคล้องกับครูผู้สอนวิชาภาษาจีนคนหนึ่งว่า “การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผ่านกิจกรรมกลุ่มที่หลากหลาย เพื่อให้ นักเรียน ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมและสรุปเป็นองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยผ่านการชี้แนะแนวทางจากครูผู้สอน ทั้งนี้ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ในรายวิชาภาษาจีนแท้จริง”

3. ด้านสื่อการเรียนการสอน

ด้านสื่อการเรียนรู้นี้มีแนวทางการพัฒนาได้ ดังนี้

3.1 แนวทางการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีคุณภาพและมีความหลากหลาย ควรศึกษาบริบทความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ครูต้องศึกษาทักษะความรู้ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน เพื่อดำเนินการจัดทำสื่อการเรียนรู้อันเหมาะสมระหว่างผู้เรียน อีกทั้งสื่อการเรียนการสอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดความสนใจ ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการท่านหนึ่งว่า “ควรให้ครูผู้สอนเข้ารับการอบรมพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเป็นประจำ และต่อเนื่อง นำไปทดลองใช้กับผู้เรียน เพื่อสร้างบรรยากาศและส่งเสริมการใช้ภาษาจีน โดยผ่านสื่อการเรียนการสอนพัฒนาทักษะความรู้ทางภาษาจีน ทั้งนี้ควรมีการวิเคราะห์สื่อหลังจากที่ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนไปแล้ว เพื่อนำมาปรับปรุงและออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายให้สอดคล้องต่อระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน” สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการอีกท่านหนึ่งว่า “ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาจีนควรใช้สื่อและเทคโนโลยี เข้ามามีบทบาทต่อการสอนภาษา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการศึกษา ระบบ On-line ก่อให้เกิดการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมไปถึงให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดแสดงผลงานผ่านสื่อที่สร้างสรรค์ด้วยตนเอง ครูเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำและเป็นทีปรึกษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาออกแบบสื่อการเรียนการสอนร่วมกัน” และสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารศูนย์ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่ว่า “การจัดการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางเป็นการสอนที่เน้นการบรรยายเป็นหลัก ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ดังนั้นโรงเรียนของเราจึงจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่หลากหลายโดยอาศัยสื่อการเรียนรู้ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ตลอดจนสามารถบรรลุเป้าประสงค์ในการเรียนมากยิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนสร้างการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น” และสอดคล้องกับครูผู้สอนวิชาภาษาจีนคนหนึ่งว่า “สื่อการเรียนรู้ที่ครูผลิตขึ้น จะต้องมีการทดลองก่อนนำไปใช้จริงเพื่อดูความเหมาะสมของการใช้ภาษาเนื้อหา ตลอดจนประเมินความแตกต่างระหว่างผู้เรียนที่หลากหลาย แล้วก็นำไปทดลองซ้ำ กับกลุ่มที่ใหญ่ขึ้น จึงนำไปใช้จริงกับผู้เรียนที่ต้องการ ก่อนสอนให้ผู้เรียนทดสอบก่อนเรียน ทั้งทำการทดสอบหลังเรียน

อีกครั้ง แล้วนำผลที่ได้ไปหาประสิทธิภาพของสื่อ ก็จะทำให้ทราบว่าสื่อมีคุณภาพเหมาะสมกับนักเรียนหรือไม่ เพื่อจะได้ปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป”

3.2 แนวทางการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ครูควรมีความรู้ความชำนาญในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน สื่อเป็นสิ่งที่หนึ่งที่จะนำไปให้ผู้เรียนไปถึงจุดมุ่งหมายที่ครูต้องการ สื่อจึงเป็นสิ่งที่ครูต้องเอาใจใส่ในการผลิต ถ้าครูไม่ชำนาญเรื่องการผลิตสื่อก็อาจให้ผู้เรียนมีส่วนในการช่วยผลิต เพราะสื่อการสอนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้จากรูปธรรมเป็นนามธรรมได้ ดังนั้นสื่อที่ผลิตจึงไม่ควรจะสลับซับซ้อน ควรเป็นแบบง่าย ๆ แต่สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง 5 เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และช่วยเสริมสร้างความจำอย่างถาวร ตลอดจนพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการท่านหนึ่งว่า “สื่อการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนาทักษะความรู้ของผู้เรียน ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องศึกษารายละเอียดและวิเคราะห์เนื้อหาที่จะสอนอย่างชำนาญเพื่อจะนำมาผลิตสื่อการเรียนการสอนได้ ทั้งนี้ทางโรงเรียนพยายามจะจัดอบรมการผลิตสื่อ เพื่อให้ครูเกิดความชำนาญ” สอดคล้องกับสัมภาษณ์ของผู้อำนวยการอีกท่านหนึ่งว่า “การผลิตสื่อการเรียนการสอนผู้สอนควรคำนึงถึงระดับความแตกต่างในการรับรู้ของผู้เรียน ตลอดจนศึกษาเนื้อหาของบทเรียน อีกทั้งสามารถนำมาวิเคราะห์ข้อบกพร่องและแก้ไขปัญหาในการเรียน สื่อการเรียนการสอนควรเป็นสื่อที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นครูควรแสวงหาความรู้ในการผลิตสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่เสมอ เช่น การเข้ารับการอบรมการผลิตสื่อ การร่วมรับฟังสัมมนาวิชาการในด้านการผลิตสื่อเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการเรียนรู้ แล้วนำมาประยุกต์ใช้ต่อการเรียนการสอน แลกเปลี่ยนทัศนคติระหว่างครูผู้สอนร่วมกันอันจะส่งผลสู่การพัฒนาสื่อที่หลากหลาย สอดคล้องต่อความต้องการของผู้เรียนและเป็นการพัฒนาครูให้มีความรู้ความชำนาญในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนต่อไป” และสอดคล้องดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารศูนย์ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 ที่ว่า “สื่อการเรียนรู้ที่ดีที่สุดคือสื่อที่สามารถใช้ได้จริงกับผู้เรียนและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด ดังนั้นการผลิตสื่อให้มีคุณภาพ ครูต้องศึกษาความรู้ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน อีกทั้งสื่อการเรียนการสอนต้องกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และเกิดความสนใจ” สอดคล้องกับครูผู้สอนวิชาภาษาจีนคนหนึ่งว่า “ในการผลิตสื่อการศึกษาเพื่อใช้ในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลสำคัญ เพราะครูผู้สอนจะเป็นผู้ที่ผลิตสื่อที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่การที่จะผลิตสื่อให้มีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจึงควรพิจารณาว่าควรใช้สื่อแบบใดในการจัด

การเรียนการสอน ทั้งนี้โรงเรียนของเราได้รับการสนับสนุนสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน จากสถาบันขงจื้อ Hanban”

3.3 แนวทางการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้อุทิศครูวิเคราะห์จุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการผลิตสื่อให้ความสัมพันธ์กับเนื้อหาที่เรียน นำไปสู่ กิจกรรมการเรียนการสอน ที่กระตุ้นให้ผู้เรียน ได้พัฒนาองค์ความรู้ใหม่และต่อยอดประสบการณ์เดิม ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการท่านหนึ่งว่า “ครูต้องศึกษารายละเอียดของหลักสูตรรายวิชาภาษาจีน ตลอดจนจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา เพื่อที่จะนำไปสู่การผลิตสื่อที่สอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เรียน” และสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการอีกท่านหนึ่งว่า “สื่อการเรียนรู้นี้จะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้นครูควรศึกษารายละเอียดโครงสร้างรายวิชาภาษาจีนเพื่อนำมาวิเคราะห์ในการออกแบบพัฒนาสื่อการเรียนการสอน จะทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้” คำให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารศูนย์ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่ว่า “การผลิตสื่อการเรียนรู้อุทิศสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาจีนนั้น ครูต้องเข้าใจถึงจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน อีกทั้งสื่อการเรียนรู้นี้ใช้ต้องสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นั้นมากกว่าการไม่ใช้สื่อ ซึ่งสามารถทำวิจัยเพื่อประเมินผลการใช้สื่อร่วมด้วย จึงจะสามารถทราบถึงประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้นั้น ๆ ทั้งนี้ ครูยังต้องมีการพัฒนาสื่อการเรียนรู้อุทิศของตนเองอย่างสม่ำเสมอ โดยพัฒนาจากผลการวิจัยหรือการประเมินผลที่ได้มาพัฒนาต่อยอดขึ้นไป” และสอดคล้องกับครูผู้สอนวิชาภาษาจีนคนหนึ่งที่กล่าวว่า “ครูผู้สอนจะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อุทิศและผลิตสื่อการเรียนรู้อุทิศที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละระดับและจุดประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ดังนั้นก่อนการผลิตสื่ออย่างไรให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาจีนนั้น ก่อนอื่นก็ต้องศึกษาโครงสร้างของรายวิชานั้น ๆ ให้ลึกซึ้ง เพื่อที่จะผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและอาจให้นักเรียนมีส่วนในการสร้างสื่อการเรียนรู้อุทิศได้เอง”

4. ด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผลมีแนวทางการพัฒนาได้ ดังนี้

4.1 แนวทางการพัฒนาด้านการวัดและประเมินผล มีความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ควรให้ครูมีการศึกษาวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ในหลากหลายวิธีการ ด้วยการจัดการอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนวิธีการวัดและประเมินผลรายวิชาภาษาจีนร่วมกัน ร่วมกันสร้างเครื่องมือ และได้ทดลองการใช้จริงเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ตรงจุด ทั้งยังได้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

ดังกล่าวให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการท่านหนึ่งว่า “ทางโรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูใหม่ ๆ มีความรู้ความเข้าใจต่อการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน โดยการจัดอบรมภายในสถานศึกษา การอบรมสัมมนาคุณานอกสถานที่เพื่อให้ครูผู้สอนได้เกิดแนวคิดและวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน อันจะส่งผลสู่การสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลของผู้เรียน ตลอดจนมีการจัดครูพี่เลี้ยงคอยนิเทศติดตามผลในด้านการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนอยู่เสมอ ๆ” และสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการอีกท่านหนึ่งว่า “ผู้บริหารสถานศึกษาควรเล็งเห็นความสำคัญในการวัดและประเมินผลรายวิชาของครูผู้สอน เนื่องจากการวัดและประเมินผลจะเป็นตัวบ่งชี้ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ด้านการวัดและประเมินผลของครูอยู่เสมอ ๆ เพื่อให้เกิดทักษะใหม่ ๆ ตลอดจนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันระหว่างครูผู้สอนโดยการจัดสัมมนาวิชาการ การศึกษาคูณานอกสถานที่ แล้วนำกลับมาทดลองใช้ เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ท้ายสุดนำไปสู่การวิเคราะห์และปรับปรุงเพื่อการพัฒนาที่ดีขึ้น ให้เหมาะสมแก่ความแตกต่างของผู้เรียน จะทำให้เป็นการส่งเสริมครูให้มีความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนเกิดทักษะด้านการวัดและประเมินผลที่ดีขึ้น” ทั้งสอดคล้องต่อคำให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารศูนย์ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่ว่า “ครูต้องมีการศึกษาการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ในหลากหลายวิธีการ เช่น การวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียน การวัดและประเมินผลโดยการให้คะแนน การสังเกต การสัมภาษณ์ เมื่อมีการศึกษาทำความเข้าใจแล้ว ครูยังต้องมีการนำวิธีการประเมินผลต่าง ๆ มาใช้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดทักษะในการสร้างและวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือต่อไป” และสอดคล้องกับครูผู้สอนวิชาภาษาจีนคนหนึ่งว่า “ครูควรเข้าใจวิธีการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ตลอดจนสถานศึกษาต้องมีการจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โดยมีการติดตามการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่เสมอจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพื่อมาออกแบบในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องวัดและประเมินผล”

4.2 แนวทางการพัฒนาด้านการวัดและประเมินผล ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นต่อการเรียนรู้ ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการท่านหนึ่งว่า “ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้ามามีบทบาทต่อการประเมินตนเองเพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงศักยภาพของตนเองเป็นการประเมินที่โปร่งใส ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความสามารถของตนได้อย่างเป็นระยะ ๆ โดยครูร่วมกัน

อภิปรายผล และสามารถศึกษาความสามารถของผู้เรียนแต่ละกรณี เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณมีส่วนร่วมในการประเมิน ทั้งยังสามารถกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลร่วมกัน” สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการอีกท่านหนึ่งว่า “ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนทราบถึงศักยภาพของตนเอง เกิดแรงจูงใจต่อการเรียนของผู้เรียน” และสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารศูนย์ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่ว่า “ครูต้องมีการศึกษาการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ในหลากหลายวิธีการ เช่น การวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียน การวัดและประเมินผลโดยการให้คะแนน การสังเกต การสัมภาษณ์ เมื่อมีการศึกษาทำความเข้าใจแล้ว ครูยังต้องมีการนำวิธีการประเมินผลต่าง ๆ มาใช้ด้วย เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น” สอดคล้องกับครูผู้สอนวิชาภาษาจีนคนหนึ่งว่า “ครูต้องเตรียมพร้อมในการวัดผลประเมินผลอย่างดี และประเมินตามสภาพจริงและสม่ำเสมอ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้นั้น ครูควรให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมต่อการประเมินเพื่อให้ผู้เรียนและครูได้กำหนดข้อตกลงซึ่งกันและกัน อันจะส่งผลให้เกิดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณมีส่วนร่วมในรายวิชาภาษาจีน อันนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจในการเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนควรศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้ละเอียดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพที่แท้จริง พร้อมทั้งศึกษา วิเคราะห์ รูปแบบวิธีการวัดที่เหมาะสมต่อวัยและระดับของผู้เรียน”

4.3 แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผล ครูควรแจ้งการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบเพื่อการปรับปรุงที่ดีขึ้น เป็นการวัดและประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้ถึงศักยภาพของตนเองที่จะปรับปรุงและพัฒนาตน ทั้งนี้ครูควรมีการกำหนดรูปแบบวิธีการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม เพื่อให้ผู้เรียนทราบการประเมิน ตลอดจน สามารถกำหนดวิถีทางการเรียนได้อย่างชัดเจน ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้อำนวยการท่านหนึ่งว่า “ก่อนการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนมีการแจ้งรายละเอียด เนื้อหา ตลอดจนการวัดและการประเมินให้ผู้เรียนทราบ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทราบถึงจุดประสงค์การวัดและการประเมินผลในรายวิชา เพื่อการเตรียมตัวของผู้เรียน ครูอาจมีการทำกำหนดการวัดผลแจ้งให้ผู้เรียนทราบและเป็นข้อตกลงที่ชัดเจน จะทำให้ผู้เรียนทราบถึงวิธีการวัดและประเมินผลของครูผู้สอน ทั้งยังนำมาประเมินตนเองเป็นระยะ ๆ” สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์กับผู้อำนวยการอีกท่านหนึ่งว่า “ครูผู้สอนต้องกำหนดรายละเอียดเนื้อหาของหลักสูตร Course outline กำหนดเป็นโครงร่างรายวิชา มีการชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงวิธีการวัดและประเมินผลที่ยุติธรรม ชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้ ให้ผู้เรียนได้ทราบถึงหัวข้อย่อยในเรื่องที่จะสอนของรายวิชา” ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารศูนย์ภาษาจีนของ

โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่ว่า “ก่อนการจัดการเรียนการสอนทุกครั้ง ครูมีการชี้แจงรายละเอียดในหัวข้อที่นักเรียนเรียนรู้ตาม จุดประสงค์ รวมถึงสิ่งที่ครูต้องการวัดและประเมินผลให้นักเรียนได้รับทราบอย่างชัดเจน และ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินตนเองด้วย” และสอดคล้องกับครูผู้สอนวิชา ภาษาจีนคนหนึ่งว่า “ครูต้องมีการเตรียมความพร้อมในการวัดผลประเมินผลอย่างดี ชัดเจน เหมาะสม และตรงไปตรงมา สามารถเปิดเผยได้ โรงเรียนมีการแจ้งผลการเรียนให้กับนักเรียน และ ผู้ปกครองทราบทุกภาคการศึกษา โดยให้ทราบถึงวิธีการวัดและประเมินในรายวิชาภาษาจีนได้ เช่น การจัดทำ Course outline ในรายวิชาเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงวิธีการวัดและประเมินผลของครู ล่วงหน้า”

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี ใช้เกณฑ์สัดส่วนของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 92 คน โดยสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) กำหนดขนาดของ โรงเรียนเป็นชั้น การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบ สัมภาษณ์ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และ ด้านการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยนำไปหาความเที่ยงตรง โดยเสนอผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน พิจารณา เพื่อให้ข้อเสนอแนะและแก้ไขปรับปรุง และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูผู้สอนที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่น ปรากฏว่ามีค่า อำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนระหว่าง .53-.75 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนระหว่าง .72-.91 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .95 และ .99 แล้วนำไปเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล แบบสอบถาม เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้คอมพิวเตอร์และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการ สัมภาษณ์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และนำเสนอแบบพรรณนาความ สถิติที่ใช้ ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธี Scheffe's test การทดสอบค่าที (t -test) การหาความถี่ ร้อยละ นำหนักคะแนน เพื่อจัดอันดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนา 3 อันดับ ดังนี้ อันดับที่ 1, 2 และ 3 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) การสัมภาษณ์ และ นำเสนอแบบพรรณนาความ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนา การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 สามารถสรุปสาระสำคัญของผลการศึกษาได้ดังนี้

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3

2.1 จำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอนที่เป็นคนจีนและครูผู้สอนที่เป็นคนไทย แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ของครูที่มีประสบการณ์มากและครูที่มีประสบการณ์น้อย พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนในด้านหลักสูตร พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 จำแนกตามระดับการจัดการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่ามีความ แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปรากฏว่า ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอนพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านหลักสูตร พบว่า แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ พิเศษและโรงเรียนขนาดกลาง มีสภาพในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดกลาง มีสภาพในด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนด้านหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง

4. เปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามตัวแปรต่อไปนี้

4.1 จำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอนที่เป็นคนจีนและครูผู้สอนที่เป็นคนไทย มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ของครูที่มีประสบการณ์มากและครูที่มีประสบการณ์น้อย พบว่า ด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับด้านหลักสูตร และด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 จำแนกตามระดับการจัดการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ขนาดของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในด้านต่าง ๆ พบดังนี้

ด้านหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล พบว่าโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนในด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 ในแต่ละด้านดังนี้

5.1 ด้านหลักสูตร ควรมีหลักสูตรภาษาจีนที่เป็นแกนกลางจากกระทรวงศึกษาธิการในการเรียนการสอน มีการจัดทำหลักสูตรภาษาจีน โดยให้ครูภาษาจีน ผู้เชี่ยวชาญและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาจีน

5.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งควรมีการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ อย่างเหมาะสม โดยมีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5.3 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้จัดทำและรู้จักคิดสร้างสรรค์สื่อหรือวิธีการใหม่ ๆ ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอจริงจัง ควรจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนนักเรียนให้เพียงพอ และควรมีการจัดอบรมทำสื่อการสอนภาษาจีน และให้ใช้สื่อประกอบการสอนที่หลากหลาย

5.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรเปิดโอกาสให้ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจ และทักษะในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล พร้อมทั้งนำผลการวัดและประเมินมาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินตนเองพร้อมทั้งมีระบบการแจ้งผลการวัดให้นักเรียนทราบเพื่อพัฒนาตนเอง

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกกล่าวถึงประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากการศึกษา ตามความมุ่งหมายของการวิจัย กรอบความคิด และสมมติฐานของการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการจัดการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยมีการเตรียมความพร้อมในด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่งผลให้มีประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุขรินทร์ หวง (2551) พบว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตร โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับตามคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ สามารถวิเคราะห์และเข้าใจวัตถุประสงค์หลักสูตรรายวิชา ที่ได้รับมอบหมาย เนื้อหารายวิชา มีสาระการเรียนรู้ที่ทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเนื้อหารายวิชา มีความเหมาะสมต่อระดับชั้นของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนภาษาจีนได้ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรจากหลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำมาประกอบการออกแบบและการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีน โดยมีมาตรฐานตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้รายวิชาเป็นเป้าหมายของความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน ส่งผลต่อการดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรแกนกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ มุขรินทร์ หวง (2551) พบว่า ครูผู้สอนภาษาจีนส่วนใหญ่มีความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร ตลอดจนนำหลักสูตรไปใช้

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงอันดับตามคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ จัดการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ ฝึกการทำงานกลุ่มเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันและยอมรับในความคิดความสามารถของผู้อื่น กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีความสามารถ

เชิงความคิดและกล้าแสดงออก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนส่วนมากจบการศึกษา ด้านการสอน ภาษาจีนมาโดยตรง อีกทั้งผ่านการอบรมภาษาจีนทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีประสบการณ์ในการสอนภาษาจีน ทำให้มีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย มีจิตวิทยาและแรงจูงใจในการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียน สอดคล้องกับ Finocchiaro and Bonamo (1973, pp. 20-30) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ความถนัดภาษาเดิม ความจำเป็น ความใฝ่สูง การจูงใจ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ประสบการณ์เกี่ยวกับภาษา ที่มีอยู่เดิม องค์ประกอบเกี่ยวกับ โรงเรียนและชุมชนที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ ระยะเวลาที่สอน ภาษาต่างประเทศแต่ละหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนภาษา และสอดคล้องกับ อุทัยวรรณ เกลิมชัย (2552) ที่ว่า การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้อง ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูไทยที่สอนภาษาจีนให้ทันต่อสถานการณ์ ปัจจุบัน พร้อมทั้งการสร้างวิสัยทัศน์สำหรับผู้บริหารต่อการส่งเสริมการเรียนการสอนทางภาษา อันจะนำไปสู่การเกิดประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมากยิ่งขึ้น

1.3 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับ ตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ สื่อประกอบการเรียนการสอนเหมาะสม กับวัยและวุฒิภาวะในการรับรู้ของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้สามารถสร้างองค์ความรู้ให้แก่ ผู้เรียนได้ และสื่อการเรียนการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนด ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ การได้รับงบประมาณในการจัดซื้อจัดหาและการผลิตสื่อการเรียน การสอนอย่างเพียงพอ ทั้งนี้เป็นเพราะ ครูผู้สอนมีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนรวมถึงการเลือกใช้ สื่อที่เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนและเนื้อหาการเรียนเป็นอย่างดี รวมถึงการใช้สื่อการเรียนการสอน ที่กระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจและ ความสามารถของตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจเรียนในวิชาภาษาจีน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ภาวินี บุญทา (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการพัฒนาหลักสูตร ภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน): กรณีศึกษาโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา กระบวนการพัฒนาหลักสูตร ภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน): กรณีศึกษาโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย พบว่า ในด้านสื่อการสอน ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในเรื่องสื่อการเรียนการสอนจาก สถานทูตจีน หน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ครูผู้สอนยังจัดหา สื่อการสอนที่ทันสมัยต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ จากการให้สัมภาษณ์ของครูผู้สอนวิชาภาษาจีนคนหนึ่ง ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี ได้กล่าวว่า “ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ครูผู้สอนควรพิจารณาว่าควรใช้สื่อแบบใดในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้โรงเรียนของเราได้รับการ สนับสนุนสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน จากสถาบันขงจื้อ Hanban” แต่ยังไม่เพียงพอ

ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อจัดหาและการผลิตสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.4 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมากเรียงอันดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล มีความรู้ความสามารถที่จะดำเนินการวัดและประเมินผลทางด้านรายวิชาภาษาจีน มีการวัดและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า โรงเรียนแต่ละแห่งที่เปิดสอนภาษาจีนจำเป็นต้องเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการวัดผลและประเมินผลของวิชาภาษาจีน ซึ่งการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนนั้น โรงเรียนได้จัดอยู่ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ได้ใช้การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเป้าหมายของการประเมินผลอย่างชัดเจน ดังที่ จิตินา วรรณศรี (2557, หน้า 78, 86) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน เพื่อสะท้อนประสิทธิผลการจัดการศึกษา ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องมีความสามารถในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2557, หน้า 166) กล่าวถึงเป้าหมายสำคัญของการวัดและประเมินผล คือ เป็นการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การวินิจฉัยจุดบกพร่อง พร้อมทั้งจำแนกระดับความสามารถของผู้เรียนต่อการเรียนรู้ เพื่อที่ครูจะได้หาทางช่วยเหลือให้ตรงกับปัญหาของผู้เรียนแต่ละรายบุคคล ทั้งยังเป็นการตรวจสอบผู้เรียนว่าสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนหรือไม่ แล้วนำมาสรุปภาพรวมต่อการดำเนินการจัดการเรียนการสอนในคราวต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศราวุธ นาคด้อย (2539) ที่พบว่า การบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามตัวแปรต่อไปนี้พบว่า

2.1 จำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอนที่เป็นคนจีนและครูผู้สอนที่เป็นคนไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนมีนโยบายกำหนดให้การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ต้องมีการจัดเตรียมแผนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตลอดจนเตรียมความพร้อมในการสอนทุกด้าน สำหรับครูทุกคน ทั้งที่เป็นสัญชาติไทยและสัญชาติจีน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ได้จัดอบรมเรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน การออกแบบแผนการสอน และอบรมเรื่องวิธีการออกแบบสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ไปในทิศทาง

เดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Xinyuan Liu (2555) ที่พบว่าสัญชาติครูผู้สอน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ของครูที่มีประสบการณ์มากและครูที่มีประสบการณ์น้อย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนในด้านหลักสูตร พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์น้อย มีสภาพการจัดการเรียนการสอนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์มาก จากการศึกษาครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ เกื้อกุล แสงพริ้ง (2541, หน้า 155) ที่กล่าวว่า ประสบการณ์จะช่วยให้เข้าใจปัญหาและสถานการณ์ตามความเป็นจริงดีขึ้น การได้ผ่านงานมาขอมรอบรู้มากกว่าคนที่ไม่เคยผ่านงานนั้น ๆ มาก่อน นอกจากนี้ผลการศึกษายังไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ มุสิกเกิด (2548) พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานสูง ทำให้มีความสามารถในการเลือกปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็วกว่าบุคคลที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำ ทั้งนี้ผลการศึกษาอาจเกิดจากปัจจัยจากจำนวนครูผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์น้อยมีจำนวนมากกว่าครูผู้มีประสบการณ์มาก นอกจากนั้นปัจจัยในด้านสื่อการเรียน ครูที่มีประสบการณ์น้อยที่เพิ่งจบใหม่จะมีความสามารถและความพร้อมต่อการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ทันสมัยมาใช้ ในการจัดการเรียนการสอน ดังที่ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543 หน้า 147) กล่าวว่า คนเราสามารถคิดริเริ่มสิ่งใหม่ได้ตลอด สามารถเรียนรู้ก้าวตามเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้ อายุมากแล้ว...สมองไม่รับอะไร ใหม่ ๆ แล้วเรียนต่อไปคงเท่านั้น ตามไม่ทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ แล้ว ต้องหาคนรุ่นใหม่ สอดคล้องกับ วัชรพล วิบูลยศรีน (2557, หน้า 7) ที่กล่าวว่า ครูเก่า ๆ หลายคนมีประสบการณ์ซึ่งลบลบกับเทคโนโลยี ที่สำคัญควรเตรียมฝึกครูให้ใช้เทคโนโลยีในชั้นเรียนทั้งแบบเผชิญหน้าและแบบออนไลน์ ดังนั้นการใช้นวัตกรรมและสื่อการเรียนการสอนแบบใหม่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนั้นครูที่มีประสบการณ์น้อยส่วนใหญ่มองตนเองว่ามีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์มาก โดยครูที่มีประสบการณ์น้อยที่เป็นครูรุ่นใหม่ จะต้องมีการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (Hanyu Shuiping Kaoshi: HSK) เพื่อเป็นการคัดเลือกครูผู้สอนภาษาจีนที่มีคุณภาพเข้ารับการอบรมภาษาจีนระดับสูงในสาธารณรัฐประชาชนจีน และได้รับการอบรมวิธีการสอน เทคนิคการสอน ตลอดจนการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ (Xinyuan Liu, 2555, หน้า 133)

2.3 จำแนกตามระดับการจัดการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนวิชาภาษาจีนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อจะทำ

การสอนวิชาภาษาจีนต้องมีการจัดเตรียมความพร้อมในด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลเป็นอย่างดี เหมือนกันในทุกระดับชั้น

2.4 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปรากฏว่า ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอนพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นด้านหลักสูตรพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษและโรงเรียนขนาดกลาง มีสภาพในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดกลาง มีสภาพในด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีจำนวนครูผู้สอนภาษาจีนมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ ดังนั้นจึงมีความพร้อมในด้านสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล สูงกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ซึ่งแตกต่างจาก Xiuyan Liu (2555) ที่ทำการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี ที่พบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนจำแนกตาม ขนาดของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและรายด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนด้านหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริยา เวียงนนท์ (2551) ที่พบว่าสภาพปัญหาการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องจากเมื่อโรงเรียนได้เปิดทำการสอนภาษาจีนแล้วมีการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล รวมถึงได้รับการสนับสนุนครูผู้สอนภาษาจีนที่เป็นเจ้าของภาษาจากกระทรวงศึกษาธิการทำให้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้

3.1 ด้านหลักสูตร พบว่าปัญหาโดยรวมและรายชื่อมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ เรียงตามคะแนนเฉลี่ยจากปัญหามากไปหาน้อย สามอันดับแรก คือ มีการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนแบบบูรณาการ สามารถวิเคราะห์และเข้าใจวัตถุประสงค์หลักสูตรรายวิชาที่ได้รับ มอบหมาย โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ายังไม่มีการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนที่เป็นแกนกลางอย่างเป็นทางการ สอดคล้อง กับ การศึกษาของ บุญเลี้ยง ทูมทอง (2555, หน้า 20-23) ที่กล่าวว่า ครูเป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้ ดังนั้น ในหลักสูตรการเรียนการสอนจึงควรมีการออกแบบแบบบูรณาการให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และสภาพความต้องการของชุมชน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 “ควรศึกษาหลักสูตรแกนกลาง ร่วมกับ หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อวางบริบทการเรียนการสอนให้ครอบคลุมกับรายวิชาอื่น ตลอดจน สามารถบูรณาการกับบริบท โรงเรียน ท้องถิ่น ชุมชน โดยอาจดึงเนื้อหาวิชาที่มีความเกี่ยวข้องมา บูรณาการ ทำให้เกิดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนที่ใกล้เคียงกับสภาพแวดล้อมในชุมชน ตลอดจนทักษะชีวิตประจำวันของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดศักยภาพในการเรียนรู้ที่หลากหลาย นอกเหนือจากการเรียนรู้ภายในห้องเรียน” ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรรณิการ์ สงวนนวน (2546) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ใน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนไม่มีหลักสูตรแม่บทภาษาจีนที่ได้ มาตรฐาน ครูไม่สามารถสอนเนื้อหาได้ครบตามที่กำหนดในหลักสูตร และสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ พรหทัย จันทรกานตานนท์ (2549) พบว่า สภาพปัญหาการจัดการ โรงเรียนเอกชนที่สอน ภาษาจีน ในหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูใหญ่ ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านวิชาการ คือ เวลา ในการจัดการเรียนการสอนไม่พอเพียงหรือเหมาะสมพอที่จะทำให้ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนบรรลุวัตถุประสงค์ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไม่เพียงพอ

3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าปัญหาโดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า มีปัญหาในระดับปานกลางจำนวน 4 ข้อ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 6 ข้อ เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยของปัญหาจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนให้ ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจในเนื้อหาได้ด้วยตนเอง และการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน โดยบูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ อย่างเหมาะสม ตามลำดับ สอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2558, หน้า 126-133, 255) ที่กล่าวว่า ผู้สอนควรมีการวางแผนการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน โดยสนองตอบความถนัดที่แตกต่างกันของผู้เรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่บูรณาการกับ

รายวิชาอื่น ๆ และให้ผู้เรียนมีการสร้างความรู้ความเข้าใจในมโนทัศน์ด้วยตนเองโดยใช้กระบวนการและเทคนิค ทักษะต่าง ๆ ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543, หน้า 18) ที่กล่าวว่า ผู้สอนต้องวางระบบการเรียนการสอนให้ผู้เรียนคิดเป็นและสามารถประยุกต์วิธีคิดได้กับทุก ๆ สถานการณ์ ในชีวิตจริง การเรียนการสอนต้องเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อที่จะได้สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

3.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่าปัญหาโดยรวมและรายชื่อมีปัญหายู่ในระดับน้อย ทุกข้อเรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยของปัญหาจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีความรู้ความชำนาญในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีคุณภาพและมีความหลากหลาย สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ และสื่อประกอบการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะในการรับรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันสื่อเทคโนโลยี เข้ามามีบทบาททางการศึกษา โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเรียนรู้อยู่แต่ภายในห้องเรียนเท่านั้น สามารถที่จะเรียนรู้ได้ตลอดเวลา เช่น การเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ แพนจุมิ รูปภาพ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนวางไว้ (วัชรพล วิบูลยศรีน, 2557, หน้า 15) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณิการ์ สงวนนวน (2546) ซึ่งทำวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอและสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร (2533, หน้า บทคัดย่อ) ที่ทำวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัญหาเรื่องเอกสารและหนังสือที่ใช้สอนในแต่ละโรงเรียน ยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่มีสื่อการเรียนที่เป็นมาตรฐาน ขาดห้องภาษา และอุปกรณ์ฝึกทักษะ เนื้อหาแบบเรียนกับข้อสอบที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับ ผ่องพรรณ เสาวภาคพฤกษ์ (2547) ที่ทำการวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหา และความต้องการการใช้สื่อการสอนของครูสอนภาษาจีน ในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดในการใช้สื่อการสอนของครูสอนภาษาจีน คือ สื่อมีสภาพเก่าชำรุด และขาดความหลากหลายของสื่อที่มีอยู่ และสื่อเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองมีจำนวนไม่เพียงพอ รวมถึง สื่อการสอนที่ครูสอนภาษาจีนต้องการได้แก่ เอกสารและหนังสือประกอบการสอน ชุดการเรียน และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน รวมทั้งเทคนิคการสอนแบบสาธิต นอกจากนี้ครูผู้สอนภาษาจีนยังมีความต้องการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการสอนด้วย

3.4 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายข้อมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ เรียงอันดับปัญหาคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินตนเองเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม แจกการวัดและประเมินผลให้นักเรียนทราบ เพื่อการปรับปรุงที่ดีขึ้น ทั้งนี้เครื่องมือวัดผลที่ดีต้องเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ ช่วยให้การวัดผลมีความถูกต้องเชื่อถือได้ และผลการประเมินที่ได้ย่อมเชื่อถือได้ด้วย ดังนั้นครูจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ดัง พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2552, หน้า 135) กล่าวว่าเครื่องมือที่ครูสร้างขึ้นเองก่อนนำไปใช้จริง ควรตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนทุกครั้ง โดยตรวจสอบความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความยาก อำนาจจำแนก และความเป็นปรนัย นอกจากนี้ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2552, หน้า 261) กล่าวว่า ครูผู้สอนควรแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบ พร้อมทั้งดำเนินการปรับปรุงแก้ไขผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

4. เปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 จำแนกตามตัวแปรต่อไปนี้

4.1 จำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอนที่เป็นคนจีนและครูผู้สอนที่เป็นคนไทย พบว่า ปัญหามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าครูสอนวิชาภาษาจีน ไม่ว่าจะสัญชาติไทยหรือสัญชาติจีนเมื่อได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียนให้ทำการสอนภาษาจีนแล้วจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการสอนทุกด้านทำให้มี ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี จำแนกโดยสัญชาติของครูผู้สอน ไม่แตกต่างกัน แต่ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Sun Lei (2550) ที่พบว่า ครูผู้สอนชาวจีนส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ การที่ครูไม่รู้หลักการสอนย่อมก่อให้เกิดปัญหา เพราะการเรียนบางครั้งโดยเฉพาะในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียนต้องการคำอธิบาย หากครูไม่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยได้ดีชี้แจงมุมบางอย่างไม่ได้ นักเรียนไม่เข้าใจ ทำให้นักเรียนไม่อยากเรียน และผลการวิจัยครั้งนี้ยังไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรหทัย จันทรกานตานท์ (2549) พบว่า ครูชาวจีนไม่สามารถพูดภาษาไทยได้ทำให้นักเรียนมีปัญหาเรื่องสื่อสาร

4.2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ของครูผู้สอนวิชาภาษาจีนที่มีประสบการณ์มาก และครูผู้สอนวิชาภาษาจีนที่มีประสบการณ์น้อย พบว่าปัญหาในด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ

สมมติฐานที่ตั้งไว้ สำหรับปัญหาในด้านหลักสูตร และด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ มุสิกเกิด (2548) พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานสูง ทำให้มีความสามารถในการเลือกปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็วกว่าบุคคลที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำ และยังคงสอดคล้องกับการวิจัยของสุพิน นาคศรี (2536, หน้า 36) ที่พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน จะมีปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนต่างกัน โดยงานวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูที่มีประสบการณ์น้อยมีปัญหา ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มากกว่าครูที่มีประสบการณ์มาก ทั้งนี้สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของผู้อำนวยการท่านหนึ่งว่า “ทั้งนี้ทางโรงเรียนพยายามจะจัดอบรมการผลิตสื่อ เพื่อให้ครูเกิดความชำนาญ” และยังคงสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของผู้อำนวยการอีกท่านหนึ่งว่า “ทางโรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูใหม่ ๆ ให้มีความรู้ความเข้าใจต่อการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน นอกจากนั้นยังมีการจัดครูพี่เลี้ยงคอยนิเทศติดตามผล ในด้านการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนอยู่เสมอ ๆ”

4.3 จำแนกตามระดับการจัดการศึกษาของครูผู้สอนวิชาภาษาจีน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าปัญหาที่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าครูผู้สอนวิชาภาษาจีนทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียนให้ทำการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ต้องมีการจัดเตรียมความพร้อมในด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลเป็นอย่างดี เหมือนกันทั้งสองระดับ จึงพบว่าปัญหาทั้งสองระดับไม่แตกต่างกัน

4.4 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่าปัญหาโดยรวมและรายด้าน ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และเมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนรายคู่ โดยวิธี Sheffe's Test ผลปรากฏว่า ด้านหลักสูตร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีปัญหาการจัดการเรียน

การสอนวิชาภาษาจีน น้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนคู่อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านสื่อการเรียนการสอนพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับ โรงเรียนขนาดกลาง และ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับ โรงเรียนขนาดกลาง และ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ทั้งนี้อาจเนื่องจากโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีจำนวนครูผู้สอนภาษาจีนมากกว่า โรงเรียนขนาดกลางและ โรงเรียนขนาดใหญ่ ดังนั้นจึงมีความพร้อมในด้านสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล คิดว่า โรงเรียนเรียนขนาดกลางและ โรงเรียนขนาดใหญ่ จึงทำให้มีปัญหาน้อยกว่าโรงเรียนขนาดกลางและ โรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับ Xiuyuan Liu (2555) ที่ทำการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี ที่พบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนจำแนกตามขนาดของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 ทั้ง 4 ด้าน ผลปรากฏดังนี้

5.1 ด้านหลักสูตร แนวทางการพัฒนาที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ คือ ควรมีการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนแบบบูรณาการในสถานศึกษา มีการบูรณาการหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ท้องถิ่นและความต้องการของชุมชน ตลอดจนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาจีน และควรมีหลักสูตรแกนกลาง จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อวางบริบทการเรียนการสอนให้ครอบคลุมสอดคล้องกับรายวิชาอื่น รวมทั้งให้หลักสูตรวิชาภาษาจีนสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด พร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้ ทักษะ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ มีเจตคติที่ดีอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตต่อไป นอกจากนี้ควรมีการวิเคราะห์หลักสูตร และอาจมีการทำวิจัยเพื่อประเมินหลักสูตร และนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรต่อไป สอดคล้องกับ ภารดี อนันต์นาวี (2555, หน้า 282) ที่กล่าวว่า หลักสูตรสถานศึกษาควรมีการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

สาระแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น โดยวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และประเมินสถานภาพสถานศึกษาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ บูรณาการเนื้อหาสาระทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามความเหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ควรมีการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสมต่อไป ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิณี บุญทา (2545) ซึ่งศึกษา เรื่องการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน): กรณีศึกษาโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย ที่พบว่า ในด้านการบริหารหลักสูตร มีการจัดเตรียมบุคลากร โดยจัดส่งครูเข้าอบรมและประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดครูเข้าสอนตรงตามวิชาเอก ครูจะมีคาบสอนเฉลี่ยเท่ากัน มีการจัดห้องศูนย์ภาษาจีนและห้องปฏิบัติการทางภาษา งบประมาณได้รับส่วนใหญ่นำมาใช้ในการอบรมพัฒนา และกระทรวงศึกษาธิการควรจัดหลักสูตรแกนกลางที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียน พร้อมจัดทำคู่มือเพื่อใช้ในการศึกษาพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน

5.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน แนวทางการพัฒนาที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ คือ โรงเรียนควรมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ควรศึกษาบริบทของสถานศึกษาว่ามีข้อกำหนดและส่งเสริมด้านความแตกต่างระหว่างผู้เรียน เพื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนอันนำไปสู่การคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ให้โอกาสผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด และตามความสนใจ นอกจากนี้โรงเรียนควรสนับสนุนให้ผู้เรียนวิชาภาษาจีน เข้าทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK เป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการวัดผลความรู้ทางภาษาของผู้เรียนโดยใช้ข้อสอบมาตรฐานในการวิเคราะห์ความแตกต่างของผู้เรียน เป็นการประเมินคุณภาพการเรียนการสอนของครูเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการศึกษาในภาคการศึกษาต่อไป นอกจากนี้ควรมีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างทั่วถึงและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งควรบูรณาการการจัดการเรียนการสอนร่วมกับวิชาอื่นอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกชัย แจ่มใจ (2552, หน้า 26) ซึ่งทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนสาขาวิเทศธุรกิจจีน และสาขาจีนศึกษา คณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ภูเก็ต ที่ให้ข้อเสนอแนะในการวิจัยว่า ควรแยกกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถด้านภาษา หรือจัดสอบแบ่งกลุ่ม เพื่อแก้ไขปัญหาระดับทักษะภาษาจีนของผู้เรียนในชั้นเรียนแตกต่างกันมาก และยังสอดคล้องกับเทอร์เลย์ (Terley, 1996, p. 55 อ้างถึงใน นภาพร ทองเก่งกล้า, 2549, หน้า 43) ได้ศึกษาเรื่องการสอนที่มีประสิทธิภาพ: เสียงสะท้อนจากนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การสอนที่มีประสิทธิภาพตามความคิดเห็นของนักเรียน คือ ครูใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ครูมีความกระตือรือร้นในการสอน นอกจากนี้ในการพัฒนาการจัดการ

จัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพ ควรจะต้องมีการพัฒนาในเรื่องของวิธีการสอนที่หลากหลายของครู และยังคงสอดคล้องกับ วิจัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2556, หน้า 38-40) ที่กล่าวว่า ควรยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน โดยออกแบบและจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการพัฒนาสมอง และความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้วยการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้ลงมือปฏิบัติ แสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ อีกทั้งสามารถลงมือปฏิบัติ และสรุปสิ่งที่เรียนรู้ได้ด้วยตนเองนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ทั้งยังสอดคล้องกับ ประสาท เนืองเฉลิม (2553, หน้า 149) ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึง มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงออกแบบการจัดการเรียนการสอน โดยเลือกวิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

5.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน แนวทางการพัฒนาที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ คือ สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ควรมีคุณภาพและมีความหลากหลาย ผู้สอนควรจัดทำสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน อีกทั้งสื่อการเรียนการสอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกิดความสนใจ และสื่อควรสอดคล้องกับเนื้อหาจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน ครูควรมีความรู้ ความชำนาญในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งนี้ผู้บริหารควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาและผลิตสื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ รวมทั้งจัดส่งครูผู้สอนไปพัฒนาความรู้ในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ที่ว่า “การจัดการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางเป็นการสอนที่เน้นการบรรยายเป็นหลัก ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ดังนั้น โรงเรียนของเราจึงจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่หลากหลายโดยอาศัยสื่อการเรียนรู้ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ตลอดจนสามารถบรรลุเป้าประสงค์ในการเรียนมากยิ่งขึ้น ช่วยให้เสริมสร้างการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น” และสอดคล้องกับครูผู้สอนวิชาภาษาจีนคนหนึ่งว่า “สื่อการเรียนรู้ที่ครูผลิตขึ้น จะต้องมีการทดลองก่อนนำไปใช้จริงเพื่อดูความเหมาะสมของการใช้ภาษา เนื้อหา ตลอดจนประเมินความแตกต่างระหว่างผู้เรียนที่หลากหลาย แล้วก็นำไปทดลองซ้ำ กับกลุ่มที่ใหญ่ขึ้น จึงนำไปใช้จริงกับผู้เรียนที่ต้องการ ก่อนสอนให้ผู้เรียนทดสอบก่อนเรียน ทั้งทำการทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง แล้วนำผลที่ได้ไปหาประสิทธิภาพของสื่อ ก็จะทำให้ทราบว่าสื่อมีคุณภาพเหมาะสมกับนักเรียนหรือไม่ เพื่อจะได้ปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป” ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับ วัชรพล วินุยศริน (2557, หน้า 17) ที่กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

เพราะการเรียนรู้จากการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้นานขึ้น ช่วยลดข้อจำกัดด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งยังแก้ปัญหาด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลและความแตกต่างระหว่างประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

5.4 ด้านการวัดและประเมินผล แนวทางการพัฒนาที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ คือ ครูผู้สอนควรมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียน ประเมินตนเองเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม โดยแจ้งการวัดและประเมินผลให้นักเรียนทราบเพื่อการปรับปรุงที่ดีขึ้น ภายหลังจากการวัดและประเมินผลครูผู้สอนควรนำผลการประเมินมาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้มีการอบรมเรื่องการวัดและประเมินผล ให้กับครูผู้สอน โดยส่งไปอบรมหลักสูตรระยะสั้นหรือเปิดการจัดฝึกอบรมเรื่องการวัดและประเมินผลในโรงเรียน หรืออาจจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนวิธีการวัดและประเมินผลรายวิชาภาษาจีนร่วมกัน กับสถาบันเครือข่าย เพื่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกัน สอดคล้องกับ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2552, หน้า 135) กล่าวว่า เครื่องมือวัดและประเมินผลที่ดีจะต้องเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ จึงจะช่วยให้การวัดผลมีความถูกต้อง เชื่อถือได้ ดังนั้นเครื่องมือที่ครูสร้างก่อนนำไปใช้จริง จึงควรตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนทุกครั้ง การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในด้านความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความยาก อำนาจจำแนก และความเป็นปรนัย ดังนั้นผู้สอนจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เป็นอย่างดี และยังคงสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 31) ได้กำหนดในเรื่องของเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนว่า ภายหลังจากการตัดสินผลการเรียนจะต้องมีการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองและนักเรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งยังสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 168) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมครูอาจารย์ให้มีความรู้ทางการวัดและประเมินผล โดยการจัดการฝึกอบรม การประชุมปฏิบัติการ ในด้านเทคนิคการออกข้อสอบ การให้คะแนน การประเมินผลข้อสอบ ตลอดจนการรายงานผลข้อสอบ ทั้งนี้ผู้บริหารควรมรการกำกับติดตาม นิเทศประเมินผลการสอนเพื่อหาทางแก้ไขข้อบกพร่อง หรือเสนอแนวทางในการนำไปปรับใช้ในครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

ผู้บริหารควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร โดยให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเนื้อหาของหลักสูตรควรสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและชุมชน พร้อมทั้งสนับสนุนให้โรงเรียนมีการทำวิจัยประเมินหลักสูตรภาษาจีน เพื่อให้ได้ข้อมูลมาเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนต่อไป ทั้งนี้ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ผู้สอนนำหลักสูตรไปพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยจัดเอกสารเพื่อบริการด้านหลักสูตร เพื่อให้ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และใช้ในการจัดทำคู่มือหลักสูตรภาษาจีนต่อไป

ผู้สอนควรศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การเตรียมสื่อการสอนและการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร รวมทั้งจัดบริการด้านเอกสารประกอบการเรียนการสอนให้เพียงพอ และจัดครูพี่เลี้ยงให้กับผู้สอนใหม่และทำกรณีศึกษาการสอน เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ผู้บริหารต้องพัฒนาผู้สอนให้มียุทธศาสตร์ความรู้ที่ทันสมัย โดยการส่งไปอบรมหรือจัดอบรมวิชาการภายในโรงเรียน อีกทั้งผู้บริหารควรเน้นให้ผู้สอนสอนเนื้อหาให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของผู้เรียน

ผู้สอนควรจัดทำแผนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน พร้อมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งมีการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการกับรายวิชาอื่น ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับชั้น เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับช่วงวัย

3. ด้านสื่อการเรียนการสอน

ผู้บริหารควรสนับสนุนงบประมาณจัดหาและผลิตสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอเหมาะสม พร้อมทั้งสนับสนุนให้ผู้สอนได้รับการอบรมพัฒนาในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนได้ด้วยตนเอง

ผู้สอนควรจัดหาสื่อที่มีคุณภาพและหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาวัตถุประสงค์ และผู้เรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาการทางทักษะและองค์ความรู้ ทั้งนี้อาจใช้สื่อการเรียนการสอนรอบตัวหรือสื่อของจริง เช่น อาจพาผู้เรียนไปทัศนศึกษา ตามสถานที่ต่าง ๆ

4. ด้านการวัดและประเมินผล

ผู้บริหารควรเปิดโอกาสและพัฒนาผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เช่น จัดอบรมเชิงปฏิบัติการภายในโรงเรียน หรือ ส่งผู้สอนเข้ารับการอบรมทักษะการวัดและประเมินผล ทั้งนี้โรงเรียนควรมีคลังข้อสอบเพื่อให้มีการจัดเก็บข้อสอบที่มีคุณภาพ นอกจากนี้ผู้บริหารควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาจีน ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับจังหวัด หรือระดับประเทศ โดยอาจส่งผู้เรียนเข้ารับการทดสอบระดับความรู้ทางภาษาจีน

ผู้สอนควรกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล ให้สอดคล้องกับเนื้อหา วัตถุประสงค์รายวิชา เพื่อนำผลการวัดและประเมินผล มาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรมีการแจ้งผลการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ ให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบ เพื่อการปรับปรุงตนเอง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านหลักสูตร
2. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ตามความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์มาก เชิงคุณภาพ
3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนขนาดกลาง จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3
4. ควรศึกษารูปแบบการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เชิงคุณภาพ
5. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ตามความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์น้อย
6. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนขนาดใหญ่ จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2536). *คู่มือการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: *คุรุสภาลาดพร้าว*.
- กรมวิชาการ. (2540 ก). *รายงานการประเมินการดำเนินโครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา*. กรุงเทพฯ: *กรมสามัญศึกษา*.
- กรมวิชาการ. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: *กระทรวงศึกษาธิการ*.
- กนกพร นุ่มทอง. (2548). *ปัญหาในการเรียนภาษาจีน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.china2learn.com/board/show.php?qID=10389>.
- กมล สุดประเสริฐ. (2540). *การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงาน*. กรุงเทพฯ: *เจ เอ็น พี*.
- กรรณิการ์ สงวนนวน. (2546). *การศึกษาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: *คุรุสภาลาดพร้าว*.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: *โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย*.
- กันยา สุวรรณแสง. (2536). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: *อักษรพัฒนา*.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2549). *เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ: *อรุณการพิมพ์*.
- ก่อศักดิ์ ธรรมเจริญกิจ. (2550). *สารพันปัญหาการเรียนภาษาจีนในไทย*. เข้าถึงได้จาก <http://www.china2learn.com/board/show.php?qID=12199>
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). *ป็นสมองของชาติ: ยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: *บริษัท ซัคเซส มีเดีย จำกัด*.
- เกื้อกูล แสงพริ้ง. (2541). *การศึกษาความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขต 12*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. (2557). เข้าถึงได้จาก <http://www.secondary3.go.th>.
เคล็ดลับการทำงาน อย่างชาวจีนที่คุณเลียนแบบได้. (2552). เข้าถึงได้จาก

http://www.thaijobcenter.com/id_board.php?qid=472 .

จุฑามาศ มุติเกิด. (2548). การศึกษาความสัมพันธ์ของประสบการณ์การทำงานเจตตคติต่อวิชาชีพครู
และความพึงพอใจในชีวิตต่อวัฒนธรรมการทำงานครู จังหวัดสุราษฎร์ธานี.

ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จิตมา วรณศรี. (2557). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.

จินตนา ภูษานานุสรณ์. (2552). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน
สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, โครงการบัณฑิตศึกษา,
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

จันทร์เพ็ญ หมั่นกร. (2539). ปัญหาด้านการใช้กระบวนการวางแผน กระบวนการเรียนการสอน
และกระบวนการนิเทศภายในของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2557). การพัฒนาหลักสูตรทฤษฎีสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: บริษัท วีพริ้นท์ (1991) จำกัด.

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2537). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เซาวลิต ธาดาสีทิเวท. (2552). รายงานการพัฒนาหลักสูตร สื่อและการจัดการเรียนการสอน
การศึกษาทางไกล สถาบันการศึกษาทางไกล. กรุงเทพฯ: สถาบันการศึกษาทางไกล
สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานปลัด
กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ.

ฉรงค์ พ่วงพิศ. (2518). นโยบายเกี่ยวกับการศึกษาของคนจีนในประเทศไทยในรัชสมัย
พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.

- ดำรง มูลรัตน์. (2542). *ความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว.*
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิสนา เขมมณี. (2558). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 19). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2537). *องค์การและการบริหารการศึกษาการจัดการแผนใหม่: Organization and
Management* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชานัท เดชะสาวิต. (2557, 23 เมษายน). ผู้บริหารศูนย์ภาษาจีน. สัมภาษณ์.
- ธีรพัฒน์ ฤทธิทอง. (2547). *มิติใหม่ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวหลักสูตรใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: บริษัท เพ็ญฟ้า จำกัด.
- ธเนศ ขำเกิด. (2551). *มุมมองต่างชาติกับการทำงานแบบไทย*. เข้าถึงได้จาก
<http://gotoknow.org/blog/tanes/189275>
- ธำรง บัวศรี. (2532). *ทฤษฎีหลักสูตร* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- นภาพร ทองเก่งกล้า. (2549). *การศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดย
เจ้าของภาษา โรงเรียนถาวรานุกุล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม.*
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญใจ ศรีสถิตย์นรากร. (2553). *ระเบียบการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์*. กรุงเทพฯ: บริษัทยูเอ็นดีไอ
อินเตอร์มีเดีย จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร*. กรุงเทพฯ:
สุวีริยาสาส์น.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2555). *ระเบียบวิธีวิจัยทางหลักสูตรและการสอน*. นครราชสีมา:
โรงพิมพ์แหลมทอง.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). *ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: เอส. พรินติ้ง ไทย แฟคตอรี.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. (2545). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: บุก พอยส์.
- ประสาธน์ เนื่องเฉลิม. (2553). *หลักสูตรการศึกษา*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 2553. (2553, 18 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 127 ตอนพิเศษ 98 ง หน้า 62.
- ปราณี กุลละวณิชย์. (2549). *โครงการวิจัย ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนและความต้องการภาษาต่างประเทศในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ปราณี อ่อนศรี. (2552). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐานของ นักเรียนพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก. ปรินญาการศึกษาคุฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- เฟิง บินบิน. (2554). *ปัญหาและข้อเสนอแนะการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ โรงเรียนในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พัชรา สุทธิบุตร. (2537). *ปัญหาการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาโรงเรียนสังกัดเทศบาล ในเขตการศึกษา 5*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิชิต ฤกษ์จรูญ. (2552). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เข้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- พิมล ทองวิจารณ์. (2548). *ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรหทัย จันทรตานานนท์. (2549). *การศึกษาสภาพการจัดการ โรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ผ่องพรรณ เสาวภาคพฤษย์. (2547). *สภาพ ปัญหา และความต้องการการใช้สื่อการสอนของครูสอนภาษาจีน ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ภัทรพิชชา ปิ่นน้อย. (2551). *สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนงานธุรกิจ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 3 ของครูผู้สอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาธุรกิจศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- ภาวดี อนันต์นาวิ. (2555). *หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4).* ชลบุรี: บริษัท สำนักพิมพ์มนตรี จำกัด.
- ภาวิณี บุญทา. (2545). *การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน): กรณีศึกษา โรงเรียนไทรมิตรวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชานิเทศการศึกษา และพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- มุขรินทร์ หวง. (2551). *แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษา ผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- รณพล มาสันติสุข. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับชั้นประถม-มัธยมศึกษา.* เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiworld.org/upload>
- รสริน เขียวแสง. (2542). *การศึกษาปัญหาการสอนและความต้องการการนิเทศการสอนของครู ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- รัตนะ บัวสนธ์. (2556). *วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: วิ. พรินท์ (1991).*
- รัตน์ศิริ ทาโต. (2551). *การวิจัยทางพยาบาลศาสตร์: แนวคิดสู่การประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- โรงเรียนบ้านคลองสำโรง. (2553). *โครงการ หลักสูตรส่งเสริมความเป็นเลิศด้านภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์. เข้าถึงได้จาก*
<http://www.banklongsamang.org/inform/point3.php>
- แรมสมร อยู่สถาพร. (2538). *เทคนิคและวิธีสอนในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ลักขณา บรรพกาญจน์. (2542). *วิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.*
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2557). *นวัตกรรมและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2).* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2556). จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา: กระบวนทัศน์ใหม่การพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: อาร์ แอนด์ เอ็น ปริ้นท์.
- วรรณรัตน์ จันทภักดิ์. (2538). ความสัมพันธ์ระหว่างความแปลกแยกในการทำงานของครูกับ ประสิทธิภาพของโรงเรียน ในเขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณณี แกมเกตุ. (2551). วิจัยวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรายุทธ นาคด้อย. (2539). การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศุภชัย แจ่มใจ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน สาขาวิชาวิเทศธุรกิจจีนและ สาขาจีนศึกษา. รายงานการวิจัย คณะวิเทศศึกษา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ภูเก็ต.
- ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). การเรียนการสอนภาษาจีน ในประเทศไทย: ระดับประถม-มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: หจก. ศรีบูรณะคอมพิวเตอร์.
- ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). ความร่วมมือไทย-จีน ด้านการ เรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ศรีบูรณะคอมพิวเตอร์-การพิมพ์.
- ศิริพร บุญเดือน. (2552). มติชน. เข้าถึงได้จาก <http://www.phrathai.net-node/2009>
- ศิริพร จิรวัดณ์กุล. (2555). การวิจัยเชิงคุณภาพทางการพยาบาล: ระเบียบวิธีวิจัยและกรณีศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัทวิทยพัฒน์จำกัด.
- ศิริมาศ เจนหัตถการกิจ. (2557, 25 เมษายน). ผู้บริหารศูนย์ภาษาจีน. สัมภาษณ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). การวัดผลการศึกษา. กาลสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สิริยา เวียงนนท์. (2551). การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา และผู้นำทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสยาม.
- สิริวรรณ มณีโชติ. (2550). จัดการศึกษาอย่างไรให้เด็กไทยเก่งภาษาอังกฤษ. เข้าถึงได้ จาก <http://gotoknow.org/blog/keakim/410549>

สาขัณฑ์ มามีไปชย. (2543). การศึกษาทักษะการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สารพันปัญหาการเรียนภาษาจีนในไทย. (2550). เข้าถึงได้จาก

<http://www.china2learn.com/board/show.php?qID=12199>

สุพิน นาคศรี. (2536). ความต้องการกรณีศึกษาทางด้านวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา
ในเขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุทธิษา รัตนมงคล. (2551). การพัฒนาแผนการสอนวิชาภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่.

เข้าถึงได้จาก <http://www.thailis.or.th/tdc>

สุมน อมรวิวัฒน์. (2544). กระบวนการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนและธรรมชาติ.
กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิชย์.

สุวิชัย โกศัลยวัฒน์. (2548). รายงานผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาโรงเรียนนโยบายพิเศษ
ในจังหวัดชลบุรี กรณีศึกษาเฉพาะ โรงเรียนสอนภาษาจีน.ชลบุรี: ภาควิชาพื้นฐาน
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร. (2553). รายงานผลการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ใน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ โรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่: กลุ่มวิชาภาษาไทย
และภาษาตะวันออก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือเส้นทางครูมืออาชีพสำหรับครูผู้ช่วย.
กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติการ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมมนตรี. (2554).
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559, กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์สหมิตรพริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.

อมรา เล็กเริงสินธุ์. (2540). หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
ฝ่ายเอกสารและตำรา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

อารี ภิรมย์. (2557). ประวัติการศึกษาภาษาจีนในไทย ผ่านประสบการณ์ของอจ. อารี ภิรมย์ ยุคการ
ทูตใต้ดิน. วันที่ค้นข้อมูล 1 สิงหาคม 2557 เข้าถึงได้จาก [http://www.thaichinese.net/
chinese_school/chinese_school2.html](http://www.thaichinese.net/chinese_school/chinese_school2.html)

- อุทัยวรรณ เกลิมชัย. (2552). *การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน*. เข้าถึงได้จาก
http://www.vajiravudh.ac.th/KM/Vichakarn-Document/teaching-doc/Year2552/lib2_02102008.htm.
- ASTV ผู้จัดการออนไลน์. (2557). “ไขปริศนาหลุมดำ” ในการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย. เข้าถึงได้จาก
<http://www.manager.co.th.China/ViewNews.aspx?NewsID=9510000127646>
- ASTV ผู้จัดการออนไลน์. (2557). ภาษาจีน หนึ่งคำ ค่ำมหาศาลกว่าทองพันชั่ง. เข้าถึงได้จาก
<http://www.manager.co.th/QOL/ViewNews.aspx?NewsID=9470000026608>
- Cui, X. (2010). *The exploration and reflection from china on Chinese language teaching in foreign countries*. Retrieved from <http://d.wanfangdata.com.cn/Periodical>
- Edgar, D. (1969). *Audio-visual materials of instruction*. Chicago: University of Chicago Press.
- Finocchiaro, M., & Bonamo, M. (1973). *The foreign language: A guide for teacher*. New York: Regents.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Kong, F. J. (2010). *New goals for Chinese language promotion in an international environment: Internet-based Chinese teaching*. Retrieved from <http://wenku.baidu.com/view>.
- Liu Xiaoxun. (2009). *Mandarin phonetics teaching to undergraduate students of Chinese Department in Thailand*. Jiangsu: Yangzhou University.
- Mullin, J. A. (1999). How field trips in natural areas associated with Museums Arboreta, and aquaria impact the educational experiences of teachers and students. *Dissertation Abstracts International*, 59(7), 2431.
- Sun Lei. (2550). *สภาพและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Xu, M. (2010). *The significance of exploring the features of Chinese teaching as a foreign language*. Retrieved from <http://d.wanfangdata.com.cn/Periodical>
- Xinyuan Liu. (2555). *สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- Xu Lin. (2553). *หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การสอนและการวิจัยนานาชาติ.
- Yuan, J. (2003). *Discussions about our Chinese language schools*. Retrieved from <http://wenku.baidu.com/view>.
- Zhu, L. Y. (2010). *Exploration and research on the factors that affect Chinese language teaching as a foreign language*. Retrieved from <http://d.wanfangdata.com.cn/Periodical>
- Zhu, Y. Q. (2003). *Teaching Chinese as a foreign language by focusing on the features of the characters*. Retrieved from <http://d.wanfangdata.com.cn/Periodical>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๖๒๑/ ๖๑๐๕๘

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายจรูกร จรดล นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพ ปัญหาและแนว
ทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.ภารดี อนันต์นาวิ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้าง
เครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ
เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

โทรศัพท์ ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๔-๕๕๑๑

ผู้วิจัยโทร. ๐๘๓-๒๖๘-๘๓๕๐

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๖๒๑/ว๒๓๒๐

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายจารุกร จรดล นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพ ปัญหาและแนว
ทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.ภารดี อนันต์นารี เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ ผู้วิจัยจะขอความร่วมมือ
จากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอน
การพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **เชษฐ ศิริสวัสดิ์**

(ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้อำนวยการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

โทรศัพท์ ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๔-๕๕๑๑

ผู้วิจัยโทร. ๐๘๓-๒๖๘-๘๓๕๐

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๖๒๑/ว๒๓๒๒

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย

ด้วย นายจรรุกร จรดล นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นำวิ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ มีความประสงค์ขออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนภาษาจีน อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

โทรศัพท์ ๐-๓๘๓๕-๓๔๘๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๔-๕๕๑๑

ผู้วิจัยโทร. ๐๘๓-๒๖๘-๘๓๕๐

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม
แบบสัมภาษณ์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน

ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มุ่งศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

2. ผู้ตอบแบบสอบถามนี้ คือ ครูผู้สอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

3. แบบสอบถามนี้แบ่งออก 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

4. ขอความกรุณาจากท่านช่วยตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริงเพื่อความสมบูรณ์และถูกต้องของการวิจัย

5. ข้อมูลใดๆที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยถือว่าเป็นข้อมูลที่มีค่ายิ่งและสงวนไว้เป็นความลับโดยใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

นายจารุกร จรดล

หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่าง หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. สัญชาติ

คนจีน คนไทย

2. ประสบการณ์การทำงานของท่าน.....ปี ..... เดือน

3. ระดับการจัดการศึกษาของโรงเรียน

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

4. ขนาดของโรงเรียน

ขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500 - 1499 คน

ขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1500 - 2499 คน

ขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 2500 คน

ขึ้นไป

ข้อ	ด้านสื่อการเรียน การสอน	ระดับการปฏิบัติจริง					ระดับปัญหาที่เกิดขึ้น					โปรแกรม ประเด็นสำคัญ ของปัญหา
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1	สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ สามารถสร้างองค์ความรู้ ใหม่ให้แก่นักเรียนได้											
2	สื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับจุดประสงค์ และกิจกรรมการเรียนรู้											
3	มีทักษะในการใช้สื่อ ประกอบการเรียนการสอน เหมาะสมกับวัยและวุฒิ ภาวะในการรับรู้ของผู้เรียน											
4	ส่งเสริมให้นักเรียน มีส่วนร่วมในการออกแบบ และผลิตสื่ออุปกรณ์ การเรียน											
5	สื่อและอุปกรณ์การเรียนมี ความทันสมัยและ มีประสิทธิภาพการใช้งาน อยู่เสมอ											
6	มีความรู้ความชำนาญ ในการผลิตสื่อภาษาจีน เพื่อพัฒนาการเรียน การสอน											
7	สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มี คุณภาพและมีความ หลากหลาย											
8	จำนวนสื่อและอุปกรณ์ สำหรับการเรียนเพียงพอต่อ จำนวนนักเรียน											
9	ได้รับงบประมาณใน การจัดซื้อ จัดหา และ การผลิตสื่อการเรียน การสอน											

ข้อ	ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระดับการปฏิบัติจริง					ระดับปัญหาที่เกิดขึ้น					โปรแกรมประเด็นสำคัญ ของปัญหา
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
10	มีการจัดเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องต่อสื่อการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม											
ด้านการวัดและประเมินผล												
1	วัดผลและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม											
2	ใช้วิธีการวัดผลที่หลากหลาย และเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดตามจุดประสงค์											
3	มีความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล											
4	ใช้ผลการประเมินมาส่งเสริมนักเรียนที่เรียนเก่งและช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน											
5	แจ้งการวัดและประเมินผลให้นักเรียนทราบ											
6	เปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินตนเองเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่ม											
7	มีความรู้ความเชี่ยวชาญที่จะดำเนินการวัดและประเมินผลทางด้านรายวิชาภาษาจีน											

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง
แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน
ของโรงเรียนมัธยมศึกษา

ชื่อ - นามสกุล .....ตำแหน่ง.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. สัญชาติ

คนจีน คนไทย

2. ประสบการณ์การทำงานของท่าน.....ปี ..... เดือน

3. ระดับการจัดการศึกษาของโรงเรียน

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

4. ขนาดของโรงเรียน

ขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500-1,499 คน

ขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500-2,499 คน

ขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 2,500 คน

ขึ้นไป

ท่านคิดว่าควรมีแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน
มัธยมศึกษาให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพอย่างไรบ้างในแต่ละด้านต่อไปนี้

ปัญหา ด้านหลักสูตร

1. จากปัญหาการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนแบบบูรณาการในสถานศึกษา
ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนแบบ
บูรณาการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. จากปัญหาด้านหลักสูตรในสถานศึกษา ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาในด้านใดที่ครูสามารถ
วิเคราะห์และเข้าใจวัตถุประสงค์หลักสูตรรายวิชาภาษาจีนได้

.....

.....

.....

.....

3. จากปัญหาด้านหลักสูตร ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาอย่างไรที่จะทำให้โรงเรียน
เปิดโอกาสให้ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาจีน

.....

.....

.....

.....

ด้านการจัดการเรียนการสอน

1. จากปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาอย่างไรที่จะทำให้โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาอย่างไรที่จะส่งผลให้โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนโดยบูรณาการกับรายวิชาอื่นๆอย่างเหมาะสม

.....

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาอย่างไรที่จะส่งผลให้ครูผู้สอนได้จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจในเนื้อหาได้ด้วยตนเอง

.....

.....

.....

.....

ด้านสื่อการเรียนการสอน

1. ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาอย่างไรที่จะส่งผลให้ครูมีความรู้ความชำนาญในการผลิตสื่อการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาอย่างไรที่จะส่งผลให้สื่อการเรียนการสอนที่ครูใช้มีคุณภาพและมีความหลากหลาย สะท้อนให้เห็นประสิทธิภาพของผู้เรียนรายวิชาภาษาจีน

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาอย่างไรที่จะส่งผลให้สื่อการเรียนการสอนที่ครูใช้สอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาจีน

.....

.....

.....

ด้านการวัดและประเมินผล

1. ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาอย่างไรเพื่อให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลรายวิชาภาษาจีน

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาอย่างไรเพื่อให้ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินผลตนเองเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่มในรายวิชาภาษาจีน

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาอย่างไรเพื่อให้ครูแจ้งการวัดและประเมินผลให้นักเรียนทราบ
เพื่อการปรับปรุงที่ดีขึ้นในรายวิชาภาษาจีนด้วยวิธีใด

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้การสัมภาษณ์

ภาคผนวก ค

คำอธิบายจำแนกรายชื่อและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางที่ ค-1 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพ
การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (<i>r</i>)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (<i>r</i>)
1.	.62	21	.70
2.	.62	22	.68
3.	.53	23	.75
4.	.62	24	.73
5.	.65	25	.62
6.	.66	26	.68
7.	.53	27	.73
8.	.72	28	.71
9.	.60	29	.64
10.	.60	30	.74
11.	.64	31	.66
12.	.71	32	.75
13.	.66	33	.16
14.	.74	34	.70
15.	.56	35	.59
16.	.62	36	.59
17.	.71	37	.75
18.	.60	38	.72
19.	.63	39	.66
20.	.66	40	.73

หมายเหตุ: ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .95

ตารางที่ ค-2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา
การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (<i>r</i>)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (<i>r</i>)
1.	.78	21	.85
2.	.82	22	.85
3.	.77	23	.83
4.	.82	24	.82
5.	.78	25	.88
6.	.72	26	.86
7.	.76	27	.86
8.	.84	28	.84
9.	.85	29	.80
10.	.84	30	.89
11.	.82	31	.91
12.	.82	32	.89
13.	.84	33	.87
14.	.86	34	.86
15.	.86	35	.80
16.	.81	36	.82
17.	.86	37	.86
18.	.83	38	.87
19.	.83	39	.87
20.	.84	40	.87

หมายเหตุ: ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .99

ภาคผนวก ง
รายนามผู้ได้รับการสัมภาษณ์

รายนามผู้ได้รับการสัมภาษณ์

รายนามผู้ได้รับการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี

1. ดร. โปยม จันทรน้อย	ผู้อำนวยการ โรงเรียนศรีบุญยานนท์
2. ดร. วิทยา ศรีชมภู	ผู้อำนวยการ โรงเรียนสวนกุหลาบ นนทบุรี
3. ดร. ธนะสิทธิ์ ศิริวรรณ	ผู้อำนวยการ โรงเรียนสตรีนนทบุรี
4. นางสาวนุจริย์ เครือแก้ว ฅ ลำพูน	หัวหน้างานห้องเรียนขงจื้อ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวังนนทบุรี
5. นางสาวชาลินี มุสดีงกิง	หัวหน้าศูนย์เครือข่ายส่งเสริม การเรียนการสอนภาษาจีน โรงเรียนปากเกร็ด นนทบุรี
6. นายธนาท เดชะศาวัต	หัวหน้าศูนย์เครือข่ายส่งเสริม การเรียนการสอนภาษาจีน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ นนทบุรี
7. นางอรพินท์ ชิตเพชร	ครูผู้สอนภาษาจีน โรงเรียนศรีบุญยานนท์
8. นายณัฐพล เฟ็งโสภา	ครูผู้สอนภาษาจีน โรงเรียนปากเกร็ด นนทบุรี
9. นายณัฐพงษ์ แซ่ตั้ง	ครูผู้สอนภาษาจีน โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม
10. นายเกริกเกียรติ สรณะพิบูลย์	ครูผู้สอนภาษาจีน โรงเรียนสวนกุหลาบ นนทบุรี
11. นางสาวธมกร สุขวัฒน์ผล	ครูผู้สอนภาษาจีน โรงเรียนสวนกุหลาบ นนทบุรี
12. นางสาววิลาสินี คิชฐบุตร	ครูผู้สอนภาษาจีน โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์
13. นางสาวทิพาพร เนียมแดง	ครูผู้สอนภาษาจีน โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์
14. นางสาวชิตชนา ไทรชมภู	ครูผู้สอนภาษาจีน โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี
15. นางสาวศิริมาส เจนหัตถิการกิจ	ครูผู้สอนภาษาจีน โรงเรียนสตรีนนทบุรี